

ΚΟΝΤΡΑ

Πάει και η «διαγραφή
του μεγαλύτερου
μέρους του χρέους»,
πάει και η «διεθνής
διάσκεψη»

Ο διμπεριαλιστικός
ανταγωνισμός και οι
χρήσιμοι ηλίθιοι

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Συνάντηση Βαρουφάκη-Τόμσεν
Ηχηρή σφαλιάρα και
από το ΔΝΤ

ΣΕΛΙΔΑ 11

Τραπεζίτες, αδέρφια
μας!

ΣΕΛΙΔΑ 8

Βατερλό στην αγορά
των εντόκων

ΣΕΛΙΔΑ 7

751 ευρώ; Ποια 751;

ΣΕΛΙΔΑ 8

Το 92,5% των
εργαζόμενων πρέπει να
αμείβεται με βάση τις
Κλαδικές Συμβάσεις

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 810 - 7 Φλεβάρη 2015

www.eksegersi.gr

ΘΕΑΤΡΟ «ΣΚΛΗΡΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ» ΜΕ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Τίποτα
δεν
τελειώνει
αν δεν
τραγουδήσει
η χοντρή κυρία...

Scripta... Verba...

Ο Δ. Χριστόφιας ευχήθηκε (σ.σ. στον Α. Τσίπρα) κάθε επιτυχία στον αγώνα για την αντιμετώπιση των πολιτικών του νεοφιλελευθερισμού και της λιτότητας, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη γενικότερα. Μοιράστηκε μαζί του πικρές εμπειρίες της δικής του προεδρίας που συναποκόμισε από την υπόσκαψη του κυβερνητικού έργου από τις δυνάμεις του μεγάλου κεφαλαίου, τόσο της Ελλάδας όσο και της Κύπρου.

Γραφείο Δ. Χριστόφια

Μπορεί να μας πει ο τέως πρόεδρος της Κύπρου ένα (αριθμός 1) παράδειγμα πώς τον... υπέσκαψε το μεγάλο κεφάλαιο; Γιατί εμείς θυμόμαστε να τον έχουν στα όπα-όπα και να παίρνει την κάτω βόλτα μετά την έκρηξη στο Μαρί.

Ο κ. Τσίπρας είναι ένας νέος πρωθυπουργός και όλοι οι νέοι πρωθυπουργοί έρχονται στις Βρυξέλλες με νέες ιδέες. Η εμπειρία είναι ενδιαφέρουσα γιατί στο τέλος είναι λογικό να βρίσκεις τρόπο για να ενσωματώσεις αυτές τις νέες ιδέες στις ευρωπαϊκές δομές. Και αυτό συμβαίνει πάντοτε με συμβιβασμό.

Μάρτιν Σουλτς

Από τις «αποκοτιές» της αντιπολιτευτικής νεότητας στη «βίαιη ωρίμανση» της κυβερνητικής ευθύνης. Πάντα έτσι γίνεται, λέει ο θεός Μάρτιν.

Ο αποθανών βασιλιάς Αμπντάλα (σ.σ. της Σαουδικής Αραβίας, όπου εφαρμόζεται η σαρία) υπήρξε ένας θερμός υποστηρικτής των γυναικών, αν και το έκανε με πολύ διακριτικό τρόπο.

Κριστίν Λαγκάρντ

Πολύ συχνά οι γκόμενες θρηνούν περισσότερο από τις συζύγους. Είναι ζήτημα... διακριτικότητας.

Θεωρώντας ότι ένας κύκλος έκλεισε, ενημέρωσα τον πρόεδρο της ΔΗΜΑΡ ότι δεν θα συνεχίσω να ασκώ καθήκοντα εκπροσώπου Τύπου του κόμματος.

Χρήστος Μαχαίρας

Τώρα που δεν υπάρχει Βουλή, τώρα που δεν υπάρχουν φράγκα για το μισθό μου, ας την κάνω κι εγώ γι' άλλες πολιτείες. Αλλωστε, απέδειξα ότι δεν είμαι ποντικός. Εμείνα στο καράβι μέχρι το τέλος. Κι αυτό θα εκτιμηθεί από τα νέα αφεντικά μου.

Να ξεκαθαρίσω ότι θα οδηγήσω το ΠΑΣΟΚ στο συνέδριο για μια ριζοσπαστική ανανέωση και εκεί λήγει η θητεία μου. Δεν θα γίνω ούτε Κουβέλης ούτε Ζίγδης.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Το χειρότερο γι' αυτόν είναι πως δεν έχει καταλάβει ότι έχει γίνει Ζίγδης εδώ και καιρό. Και χωρίς τη συμπάθεια που απολάμβανε ο αστός ευπατρίδης Ζίγδης. Περισσότερο σε Μητσοτάκη φέρνει ο Μπένι, αλλά ποιος να του το πει, η Αλ Σάλεχ;

ΡΙΠΕΣ

♦ Πού ήταν τα πράγματα και πού φτάσαμε, συντρόφισσες και σύντροφοι; ♦ Τις δεκαετίες του '70 και του '80 κριτήριο αριστεροσύνης ήταν το «έξω από την ΕΟΚ» ♦ Σήμερα κριτήριο αριστεροσύνης είναι το «να διατηρήσουμε τη χώρα στο ευρώ και στην ΕΕ» ♦ Τότε σ' όλη τη χώρα αντηχούσε το σύνθημα «έξω από το ΝΑΤΟ» ♦ Τώρα, ο υπουργός Αμυνας της (με το συμπάθειο) αριστερής κυβέρνησης αναρτά στο γραφείο του τη σημαία της βυζαντινής αυτοκρατορίας ♦ «Πρέπει να αλλάξουν όλα για να μείνουν όλα ίδια» ♦ Ο πανέξυπνος γερο-αριστοκράτης, ο επονομαζόμενος και Γατόπαρδος, στην ομώνυμη ταινία του σπουδαίου Βισκόντι ♦ Οιαδήποτε ομοιότητα με πρόσωπα και καταστάσεις της σημερινής Ελλάδας είναι... συμπτωματική ♦ Η στήλη πλέει σε πελάγη ευτυχίας ♦ Byron is back ♦ Και συστρατεύεται με τον Τσίπρα στη διαπραγμάτευση ♦

Όπως συστρατεύθηκε ο Αριστείδης, ο και Δίκαιος καλούμενος, με τον πολιτικό του αντίπαλο Θεμιστοκλή προ του περσικού κινδύνου ♦ Στηρίζουμε τον Βύρωνα και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι αισθάνεται όπως ο σαμουράι μετά την ήττα ♦ Αν είχε κατέβει με τον Καμμένο, θα είχε εκλεγεί στη Β' Αθήνας και τώρα θα ήταν υπουργός ♦ Αλλά εμείς δε θα τον αφήσουμε να οδηγηθεί σε χαράκιρι ♦ Καλύτερα παπάκι παρά τον Μπαρουφάκη ♦ Αισθάνομαι μεγάλη ντροπή ♦ Διότι έχω και στεγαστικό δάνειο και πιστωτική κάρτα ♦ Ευτυχώς δεν έχω Πόρσε Καγιέν κι αυτό απαλύνει λίγο τη ντροπή μου ♦ Ε, ρε γλέντια, η Αλ Σάλεχ επιπλήττει τον Κοτζιά γιατί ασχολείται με το twitter ♦ Αυτοί οι δύο γνωρίζονται από την εποχή που ήταν στην «αυλή» του Γιωργάκη ♦ Ακροδεξιός ξέραμε ότι είναι, αλλά τον θεωρούσαμε σοβαρό ♦ «Η ΝΔ πλήρωσε το τίμημα της επιτυχί-

ας, δηλαδή, ο λαός αισθάνθηκε ασφαλής» δήλωσε ο Δ. Σταμάτης ♦ Δεν μπορεί, κάτι πίνουν αυτοί οι σαμαρικοί ♦ Βενιζέλος: Η θητεία μου τελειώνει στο Συνέδριο ♦ Θρηνεί ο λαός, το έθνος, ο ελληνισμός ♦ Αλλά καλά να πάθουμε, τέτοιοι αγνώμονες που είμαστε έναντι των σωτήρων μας ♦ Αποχώρησε και ο Μαχαίρας από εκπρόσωπος Τύπου της ΔΗΜΑΡ ♦ Ελα, δε θέλω αισχρολογίες ♦ Και μην ξεχνάτε ♦ Το μοναδικό πρόσωπο από το παρελθόν που μνημόνευσε ο Μπαρουφάκης είναι ο «φίλος του» Αλέκος Παπαδόπουλος ♦ Σύμβολο της πιο σκληρής (στα όρια του φασισμού) δημοσιονομικής λιτότητας ♦ Και του ταξικού μίσους προς τους εργαζόμενους ♦ Ως Κοντρίτες αισθανόμαστε υπερήφανοι που είμαστε οι ΜΟΝΟΙ που δε δώσαμε περίοδο χάριτος στη νέα συγκυβέρνηση ♦ Και είχαμε ήδη την πρώτη «επιτυχία» με το άρθρο για

το παραμύθι των 751 ευρώ ♦ Παραμένετε συντονισμένοι, θα ακολουθήσουν και άλλες αποκαλύψεις ♦ Ο Καμμένος άλλοτε κατήγγελλε κάτι πασόκους που ζητούσαν να αντικατασταθεί ο όρκος με την πολιτική διαβεβαίωση ♦ Τώρα, κάνει γαργάρα την πολιτική διαβεβαίωση των κυβερνητικών του συμμάχων ♦ Λοιπόν, μην ξανακούσω να μιλάτε για κωλοτούμπες και τα συναφή ♦ Για «τεχνικούς τρόπους» θα μιλάτε ♦ Αλλωστε, και η κωλοτούμπα θέλει την τεχνική της, δεν μπορεί να την κάνει ο πάσα ένας ♦ Αυτός ο Δαμαβολίτης του Καμμένου ήταν, λέει, kick boxer ♦ Γι' αυτό όταν λέει ότι θα ρίξει τη συγκυβέρνηση για το Μεταναστευτικό, πρέπει να προσέχουμε ♦ Πρώτη φορά βλέπουμε της κατάθεσης στεφάνου να προηγείται σταυροκόπημα ♦ Το έκανε ο Καμμένος ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Η συντρόφισσα Ε.Α. πρόσφερε στην «Κόντρα» 100 ευρώ στη μνήμη των αξέχαστων Γιώργου Μαλάμη και Κωστή Νικηφοράκη.

Κ «Διαχειριζόμαστε τα χρήματα του φορολογούμενου και τα χρήματα αυτά είναι ιερά. Καμιά ανοχή και καμιά δικαιολογία σε θέματα διασπάθισης του δημόσιου χρήματος», δήλωσε ο Σταύρος Κοντονής. Τότε γιατί πανηγυρίζει ο Αλαφούζος για την τοποθέτησή του ως υφυπουργού Αθλητισμού; Κι εν πάση περιπτώσει, μήπως ευαρεστείται να μας πει ο νέος υφυπουργός ποια είναι η γνώμη του για τη χρηματοδότηση από την περιφέρεια Αττικής με 7 εκατ. ευρώ του Αλαφούζου και με 20 εκατ. ευρώ του Μελισσανίδη;

Κ Εκτός από σκατόψυχος αποδεικνύεται και караγκιόζης. Με καθυστέρηση πέντε ημερών ο Σαμαράς προσπάθησε να δικαιολογήσει τα δικαιο-

λόγητα, βλέποντας ότι δε βρέθηκε ούτε ένας να υποστηρίξει τη μη παράδοση του Μαξίμου στον Τσίπρα: «Επικοινωνήσε με το γραφείο μου για να μάθει για την παράδοση. Καμία ενημέρωση δεν είχα για το πότε θα πάει ο κ. Τσίπρας στο Μαξίμου. Είχα κάθε πρόθεση να πάω, αφού το βράδυ των εκλογών τον είχα πάρει τηλέφωνο για να τον συγχαρώ». Μ' αυτή τη γελοία δικαιολογία έγινε πιο καταγέλαστος. Έχει χάσει τη μπάλα και αμύνεται με τον πιο άθλιο τρόπο.

Κ Υπάρχει ένας αρθρογράφος στον ελληνικό αστικό Τύπο που «βλέπει» σκληρή σύγκρουση του ΣΥΡΙΖΑ με τους τραπεζίτες. Ούτε η «Αυγή» δεν τα γράφει αυτά, στην πράξη γίνονται τα αντίθετα (διαβάστε το σχετικό άρθρο στην αρμόδια στήλη αυτού του φύλλου), αλλά ο κ. Γιώργος Δελαστίκ επιμένει από το «Εθνος», ότι οι τραπεζίτες προσπαθούν να σώσουν τα κεφάλια τους που είναι έτοιμος να αποκόψει ο ΣΥΡΙΖΑ! Καλή

η διάθεση να λειτουργήσει κάποιος «ριζοσπάστης αριστερός» ως γιουσουφάκι της συριζαϊκής προπαγάνδας, αλλά όταν χάνεται το μέτρο η προσπάθεια καταντά γελοία και ο αρθρογράφος καθίσταται άχρηστος γι' αυτούς που θέλει να υπηρετήσει.

Κ Γράφτηκε στα «Νέα» της περασμένης Δευτέρας. «Σύμφωνα με πληροφορίες, αναγνωρίζοντας τον κρίσιμο ρόλο του αμερικανικού παράγοντα, η ελληνική κυβέρνηση προτίθεται να διαβεβαιώσει ότι δεν θα προκαλέσει τις αμερικάνικες ευαισθησίες σε δύο μέτωπα: της εγχώριας τρομοκρατίας (παραδοσιακά απασχολεί τις ΗΠΑ) και της Ρωσίας». Το καταγράφουμε και περιμένουμε.

Κ Τι άλλο θ' ακούσουμε ακόμη; Κάποιος συνεργάτης της Ντόρας «γκούγκλαρε» το όνομα Λένιν, βρήκε μια φράση και την κοτσάρισε (με το όνομα

της Ντόρας) στο twitter: «Προς κυβέρνηση: "Η πραγματικότητα όμως είναι πολύ πεισματάρα για να την αγνοεί κανείς". Β. Λένιν».

Κ «Υπάρχει μια πολύ καλή συνεννόηση μέχρι τώρα με τον κ. Καμμένο και πιστεύω πως όλα τα νομοσχέδια που θα έρθουν δεν θα φέρουν κανένα στη δύσκολη θέση», δήλωσε την περασμένη Τρίτη, στο πρωινό δελτίο του ΑΝΤ1, ο Σακελλαρίδης, βρίσκοντας εύλογη τη θέση του Καμμένου πως μπορεί οι ΑΝΕΛ να μην ψηφίσουν νομοσχέδια με τα οποία δεν συμφωνούν. Αν πά- ρουμε τοις μετρητοίς τη δήλωση Σακελλαρίδη, οδηγούμαστε

στο συμπέρασμα πως όλα τα αντιρατσιστικά, που ενοχλούν σφόδρα τους εθνικιστορατσιστές του Καμμένου, δεν πρόκειται να πάρουν το δρόμο της Βουλής.

Κ Σιγά που θα τολμούσαν να αγγίσουν τον Στουρνάρα, ο οποίος απολαμβάνει της εμπιστοσύνης της ΕΚΤ και των Γερμανών. Με μια λακωνική δήλωση ο Σακελλαρίδης έκλεισε το θέμα: «Κριτική έχει γίνει για τις προεκλογικές του παρεμβάσεις, θέλω να πιστεύω πως δεν θα τις ξανακούσουμε. Θέλουμε να έχουμε συνεργασία με τους θεσμούς όπως η ΤτΕ, ώστε να προωθούνται τα κοινά συμφέροντα».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η υποχρέωσή μου να σεβαστώ την καθαρή εντολή του ελληνικού λαού για τέλος της λιτότητας και επιστροφή σε μία αναπτυξιακή ατζέντα, σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνει τη μη εκπλήρωση των δανειακών μας υποχρεώσεων απέναντι στην ΕΚΤ και στο ΔΝΤ.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

7/2: Ημέρα άνδρα, Τρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974) 7/2/1929: Συγκρούσεις κομμουνιστών-αρχειομαρξιστών (Σταδίου), πολλοί τραυματίες 7/2/1972: Καταδίκες τεσσάρων στελεχών ΚΚΕ 7/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης 8/2: Σλοβενία: Ημέρα πολιτισμού 8/2/1921: Θάνατος Πιοτρ Κροπότκιν 8/2/1971: Βόμβες (ΔΑ) καταστρέφουν αυτοκίνητα στρατιωτικών και αυστραλού διπλωμάτη 9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη της Nestle (ΕΛΑ) 10/2: Ημέρα πασχόντων από αυτισμό, ημέρα γάμου, Ιταλία: Ημέρα μνήμης εξόριστων 10/2/1948: Διλοχία ανταρτών χτυπάει με πενήντα βλήματα όλμου τη Θεσσαλονίκη 11/2: Ημέρα του 112 (επείγουσες κλήσεις), Ιαπωνία: Εθνική εορτή, Καμερούν: Ημέρα νεολαίας, Λιβερία: Ημέρα

ενόπλων δυνάμεων 11/2/1930: Συγκρούσεις χωροφυλακής-εργατών (Θεσσαλονίκη) 11/2/1977: Βόμβα στο βιβλιοπωλείο «Πλανήτης» (Ασκληπιού) - είχε προαναγγελθεί την προηγούμενη από τον νεοφασίστα Αργύρη Κακκαβά 11/2/1981: Βόμβα στο άγαλμα του Κωνσταντίνου στο Πεδίο Άρεως και στο φασιστικό βιβλιοπωλείο «Ελευθερη Σκέψις» 11/2/1987: Βόμβα στην υπηρεσία ενημέρωσης ΦΠΑ (ΕΛΑ) 11/2/1990: Απελευθέρωση Νέλσον Μαντέλα μετά από 27 χρόνια φυλάκισης 11/2/1993: Βόμβα στην Εφορία Μοσχάτου (17Ν) 12/2: Ημέρα κόκκινου χεριού (παιδιά που στρατεύονται σε πολέμους), ΗΠΑ: Ημέρα Λίνκολν, Μιανμάρ: Ημέρα ένωσης 12/2/1945: Υπογραφή συμφωνίας Βάρκι ζας 12/2/1980: Βόμβα στη βιοτεχνία

«Πέρλα» (Αθήνα) 12/2/1981: Βόμβα σε γραφείο ΒΕΟ και ΔΕΗ και στο λεωφορείο σχολικής επιχείρησης «Βυζάντιο» 12/2/1981: Βόμβα καταστρέφει το αυτοκίνητο πρώην αξιωματικού χωροφυλακής και προσωπάρχη της «Balkan Export» (Θεσσαλονίκη) 12/2/1992: Εξουδετερώνεται βόμβα στις τουαλέτες νυχτερινού κέντρου Καν-Καν (ΕΛΑ-1η Μάη) 13/2: Ημέρα ραδιοφώνου 13/2/1963: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομικών (Αθήνα) 13/2/1973: Διαδήλωση φοιτητών, πέντε συλλήψεις (Θεσσαλονίκη) 13/2/2001: Πεθαίνει σε κρατητήρια αστυνομικού τμήματος ο 47χρονος Ρουμάνος Κωνσταντίν Κατούρ που παρά τον βαρύ τραυματισμό του δεν μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο 13/2/2006: 15χρονος αφγανός πρόσφυγας σοβαρά κακοποιημένος από λιμενικό και 21χρονος νεκρός κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες (Πάτρα).

Ο Κοτζιάς στις Βρυξέλλες

Κι η μυλωνού τον άντρα της με τουςπραματευτάδες

Ακούγεται σαν κακόγουστο ανέκδοτο: η ΕΕ ετοιμαζόταν να επιβάλει νέες, αυστηρότατες κυρώσεις στη Ρωσία, αλλά η παρέμβαση του Κοτζιά της χάλασε τα σχέδια. Οι υπουργοί Εξωτερικών στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων αναγκάστηκαν να ανακρούσουν πρύμναν και να δεχτούν ένα συμβιβαστικό κείμενο, στηριγμένο στις ελληνικές προτάσεις. Μ' άλλα λόγια, σ' ένα ζήτημα στρατηγικής σημασίας, όπως είναι οι σχέσεις με τη ρωσική υπερδύναμη, οι εκπρόσωποι των βασικών ιμπεριαλιστικών κέντρων της ΕΕ, της Γερμανίας, της Γαλλίας και

της Ιταλίας, έκαναν κο-κο-κο επειδή τους έτριξε τα δόντια ο Κοτζιάς.

Κακόγουστο ανέκδοτο, αλλά αυτή είναι η εικόνα που κυριάρχησε στα ελληνικά ΜΜΕ το πρώτο Σαββατοκύριακο της νέας συγκυβέρνησης. Φρόντισαν γι' αυτό ο ίδιος ο Κοτζιάς με τις δηλώσεις του και οι άνθρωποί του, ενώ τα παπαγαλάκια που καλύπτουν τα θέματα του ΥΠΕΞ έσπευσαν πρόθυμα να φτιάξουν τα μυθεύματά τους, πιάνοντας στασίδι δίπλα στη νέα ηγεσία του ΥΠΕΞ (και στα μυστικά κονδύλια που αυτή διαχειρίζεται). Μέχρι και για εύφημη μνεία της Μογκερίνι προς τον Κοτζιά γράφτηκε, ενώ αν διαβάσει κανείς τη δήλωση που έκανε η Μογκερίνι μετά το τέλος του Συμβουλίου δε θα βρει καμιά αναφορά στην Ελλάδα.

Για να μην το βασανίζουμε και πολύ, ας σημειώσουμε ότι η αρχική δήλωση περί ετήσιας παράτασης των κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας ήταν δουλειά του πολωνού Τουσκ, προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (διάδοχος του Ρομπάι) και φανατικού αντιρώσου. Είναι γνωστό πως ο Τουσκ τοποθετήθηκε σ' αυτό το πόστο ως αντίβαρο στην τοποθέτηση της Μογκερίνι ως «υπουργού Εξωτερικών» της ΕΕ. Ως πρώην ΥΠΕΞ της Ιταλίας η Μογκερίνι κατηγορούνταν από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης ως «φιλωρωσίδα».

Καμιά από τις ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, πλην Βρετανίας, δεν ήθελε το κείμενο του Τουσκ. Ήθελαν μια στάση «λελογισμένης σκληρύνης», για να διατηρήσουν ανοιχτούς τους διαύλους επικοινωνίας με τη Ρωσία. Αυτό ενόχλησε τον Ομπάμα που

σπρώχνει τους ευρωπαίους σε σκληρή αντιπαράθεση με τη Ρωσία, παίζοντας ακόμα και με τον πόλεμο. Παρά την οικονομική επέκταση της Γερμανίας στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, οι ΗΠΑ εξακολουθούν να διατηρούν ισχυρά πολιτικά και στρατιωτικά ερείσματα σ' αυτές τις χώρες, στις οποίες πουλάνε προστασία έναντι της Ρωσίας. Λίγο πριν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ο Ρόμαν Κουζινιάρ, βασικός σύμβουλος του πολωνού ΥΠΕΞ κατήγγειλε τις δυτικοευρωπαϊκές κυβερνήσεις για αμυντική στάση έναντι της επιθετικότητας του Πούτιν και ειδικά τη Γερμανία για «φιλωρωσική στάση».

Η Γερμανία προβάλλει την πιο σθεναρή αντίσταση στην πίεση των Αμερικανών για σκληρήνση της στάσης προς τη Ρωσία. Λίγο πριν ταξιδέψει στην Ουάσινγκτον για συνομιλίες με τον Ομπάμα, η Μέρκελ κατέστησε σαφές ότι η Γερμανία δεν προτίθεται να πουλήσει όπλα στην κυβέρνηση του Κιέβου για ν' αντιμετωπίσει τους υποστηριζόμενους από τη Μόσχα αντάρτες της Ανατολικής Ουκρανίας. Αν δει κανείς το επίπεδο των γερμανορωσικών οικονομικών σχέσεων θα βρει τις απαντήσεις γι' αυτή την «αμυντική» συμπεριφορά της Γερμανίας. Κατά 10 δισ. δολάρια μειώθηκαν οι εμπορικές συναλλαγές της Γερμανίας με τη Ρωσία μετά την έναρξη των κυρώσεων. Γερμανοί καπιταλιστές διαμαρτύρονται δημόσια γι' αυτό, ενώ αντιπροσωπία τους έχει συναντηθεί με την Μέρκελ για να παραπονεθεί για το πλήγμα που δέχτηκε. Ο σοσιαλδημοκράτης Μ. Πλάτσεκ, πρόεδρος του Γερμανορωσικού Εμπορικού Επιμελητηρίου, πρότεινε να αναγνωρίσει η Δύση την προ-

σάρτηση της Κριμαίας για να βοηθήσει τον Πούτιν. Χριστιανοδημοκράτες βουλευτές αντέδρασαν σ' αυτή την πρόταση και ο συντονιστής των γερμανορωσικών σχέσεων, βετεράνος σοσιαλδημοκράτης βουλευτής τους απάντησε πως «δε θα φτάσουμε στο σημείο να διχάσουμε τη χώρα για τις κυρώσεις σε βάρος της Ρωσίας».

Η ίδια συζήτηση γίνεται και στη Γαλλία. Το Δεκέμβρη, ο Ολάντ πήγε στο Καζαχστάν, χώρα σύμμαχο της Ρωσίας, συνοδευόμενος από 50 εκπροσώπους μονοπωλιακών ομίλων, οι οποίοι υπέγραψαν πληθώρα συμφωνιών. Επιστρέφοντας, έκανε μια στάση στη Μόσχα για να συνομιλήσει με τον Πούτιν στο αεροδρόμιο Βνούκοβο, ενώ τον Γενάρη κάλεσε τις χώρες της Δύσης να σταματήσουν να απειλούν τη Ρωσία με νέες κυρώσεις.

Οι βασικές ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ, λοιπόν, δεν ήταν διατεθειμένες να μετακινήθούν εκεί που επιθυμούσαν οι ΗΠΑ. Σκλήρυναν πολύ λίγο τις κυρώσεις σε βάρος της Ρωσίας και τις παρέτειναν μέχρι το Σεπτέμβρη και όχι για ένα χρόνο, αφήνοντας έτσι έδαφος στη διπλωματία τους. Και ο Κοτζιάς συμφώνησε σ' αυτό «παρά τις γενικές αντιρρήσεις της Ελλάδας, επιθυμώντας τη διαφύλαξη της ενότητας της ΕΕ», όπως είπε. Στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε, προσπάθησε να πει πως το κείμενο έγινε αγνώριστο χάρη στις ελληνικές παρεμβάσεις! Την απάντηση την έδωσε ο ΥΠΕΞ της Λιθουανίας Λίνας Λινκεβίτσιους, που δήλωσε στους New York Times: «Οι Έλληνες έσβησαν μερικές λέξεις, αλλά αυτό είναι ασήμαντο»!

Ο Σαμαράς προσπαθεί να μην χάσει τη ΝΔ

Και το δαχτυλάκι του να κουνούσε ο Κ. Καραμανλής, στις συνθήκες σοκ από τη βαριά ήττα που επικρατούν στη ΝΔ, τον Α. Σαμαρά θα τον έπαιρνε και θα τον σήκωνε. Όλοι οι μηχανισμοί του κόσμου δε θα μπορούσαν να τον κρατήσουν στην ηγεσία της ΝΔ. Γιατί όμως να κάνει κίνηση προς την ηγεσία της ΝΔ ο Καραμανλής; Για να πάρει ένα κόμμα μόλις ηττημένο και να αναγκάζεται να αγορεύει από θέσεις άμυνας στη Βουλή, απέναντι σ' έναν Τσίπρα που έχει τον αέρα της νίκης, έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων και στηρίζεται από σύμπαν το αστικό μιντιακό σύστημα; Οποιος και να ήταν στη θέση του Καραμανλή δε θα ήθελε να παίξει ένα τέτοιο ρόλο. Ιδιαίτερα όταν έχει διατελέσει πρωθυπουργός και στα χέρια του έσκασε ουσιαστικά η κρίση (άλλο αν τυπικά αυτό έγινε στα χέρια του Παπανδρέου).

Ο Καραμανλής θα μπορούσε να επιστρέψει στην ηγεσία της ΝΔ μόνο αν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αρχίσει να αντιμετωπίζει προβλήματα και στον ορίζοντα διαγράφονταν αδρά οι προοπτικές μιας κυβερνητικής νίκης της ΝΔ. Επειδή αυτό δε φαίνεται και επειδή κανένας δεν μπορεί να υπολογίσει αυτή τη στιγμή πότε ο ΣΥΡΙΖΑ θα πάρει την κάτω βόλτα, ο Καραμανλής εξακολουθεί να μασαμπουικιάζει στη Ραφήνα, χωρίς να κάνει καμιά κίνηση, μολονότι οι άνθρωποί του (Αντώνιος, Βλάχος, Στυλιανίδης κ.ά.) φροντίζουν να επιτίθενται στον Σαμαρά και να φιλοτεχνούν συνεχώς την εικόνα ενός Καραμανλή που αποτελεί τον Κιγκινάτο της σημερινής ελληνικής Δεξιάς. Είναι κι αυτό μέρος του παιχνιδιού. Για να μπορέσει ο Καραμανλής να επανέλθει ως επικεφαλής μιας ΝΔ έτοιμης να νικήσει τον ΣΥΡΙΖΑ, θα πρέπει κάποιοι να συντηρούν συνεχώς το μύθο του μεγάλου ηγέτη που πρέπει να επιστρέψει ως παράκλητος.

Ο Σαμαράς δεν είναι χτεσινός. Τα ξέρει όλ' αυτά και θεωρεί πως το μεγάλο όπλο του αυτή τη στιγμή είναι πως ο Καραμανλής δε θέλει να επιστρέψει τώρα και να φάει τα «σκατά» της αντιπολίτευσης. Αρα, θα εκμεταλλευτεί την πίστωση χρόνου που έχει από τη μεριά του Καραμανλή (έστω και υπό τη συνεχή αμφισβήτηση των Καραμανλικών) για να μπορέσει να στερεώσει την παραπαίουσα εξουσία του στο κόμμα της ΝΔ. Ξέρει επίσης, πως για να το πετύχει αυτό θα πρέπει να υποστεί μερικούς εξευτελισμούς.

Εξευτελισμός πρώτος, η αποδοχή της υποψηφιότητας Αβραμόπουλου για την προεδρία της ΝΔ, αν προταθεί τελικά από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός που έβαζε τους δικούς του να διαρρεύσουν ότι όχι μόνο δεν πρόκειται να ψηφίσει Αβραμόπουλο, αλλά θα πάρει τη ΝΔ και θ' αποχωρήσει από τη Βουλή, αναγκάστηκε να ανακρούσει πρύμναν, μετά τις απειλές της Ντόρας και πολλών άλλων ότι αυτοί σε κάθε περίπτωση θα ψηφίσουν τον Αβραμόπουλο, γιατί θεωρούν ότι είναι τιμή να προτείνεται από τον πολιτικό αντίπαλο στέλεχος του κόμματός τους. Αν διατηρούσε την ψυχραιμία του, ο Σαμαράς θα έλεγε από την αρχή ναι στον Αβραμόπουλο και θα γλίτωνε το ξεφτιλίκι. Δεν μπορείς, όμως, να περιμένεις ψυχραιμία από κάποιον που μόλις έχασε με οχτώμηση μονάδες από κάποιον στον οποίο συμπεριφερόταν με έσχατη περιφρόνηση.

Εξευτελισμός δεύτερος, η δημιουργία ενός συμβουλίου επιτροπείας, αποτελούμενου από παλιούς και νέους βαρόνους της ΝΔ. Η απουσία του Δένδια απ' αυτό το συμβούλιο δείχνει πως ο Σαμαράς φοβάται ότι ο Καραμανλής θα χρησιμοποιήσει τον Δένδια σαν «γέφυρα». Δηλαδή, θα τον σπρώξει προς την προεδρία για να ξεφορτωθεί τον Σαμαρά και όταν έρθει η ώρα, ο Δένδιας θα παραμερίσει για να περάσει ο παράκλητος Καραμανλής. Ετσι, είναι ο μόνος τον οποίο έκοψε από το συμβούλιο επιτροπείας.

Φυσικά, ο Σαμαράς θα κάνει ό,τι μπορεί για να ακυρώσει αυτό το συμβούλιο, όπως έκανε στο παρελθόν και με τους αντιπροέδρους του κόμματος. Είχε υποσχεθεί στον Αβραμόπουλο την αντιπροεδρία της ΝΔ, για να τον βοηθήσει αυτός κόντρα στη Ντόρα, πουλώντας το μπιστοτακάικο που τον είχε κάνει αρχηγό. Ο Αβραμόπουλος έκανε το «ντιλ», βοήθησε τον Σαμαρά να κερδίσει, αλλά με έκπληξή του είδε να διορίζει αντιπρόεδρο και τον Δήμα, με αποτέλεσμα οι δυο αντιπροεδρίες της ΝΔ να μετατραπούν σε τίτλους χωρίς αρμοδιότητα. Το ίδιο θα προσπαθήσει να επαναλάβει με το συμβούλιο που δημιούργησε. Ηδη κατέστησε σαφή την πρόθεσή του να επανεγκατασταθεί στη Συγγρού ως δικτάτορας, προγραμματίζοντας την πρώτη συνεδρίαση της ΚΟ της ΝΔ μετά τις εκλογές ως συνεδρίαση δικού του μονόλογου. Χωρίς οι βουλευτές να έχουν τη δυνατότητα να πάρουν το λόγο. Ετσι, θ' ακουστεί μόνο η δική του ερμηνεία για το εκλογικό αποτέλεσμα και τα αίτια της ήττας.

Στην τακτική Σαμαρά εντάσσεται και η θεωρία της «αριστερής παρένθεσης», σύμφωνα με την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ θ' αντέξει ελάχιστα και μετά από μερικούς μήνες η ΝΔ και ο Σαμαράς θα κληθούν να ξανακυβερνήσουν. Μ' αυτή τη θεωρία ο Σαμαράς προσπαθεί να δημιουργήσει κλίμα εκλογικής ετοιμότητας και ν' αποφύγει τις επιθέσεις για τις ευθύνες του ίδιου και του επιτελείου στη συντριπτική εκλογική ήττα της ΝΔ. Οι εσωκομματικοί του αντίπαλοι, πάντως, δε δείχνουν μέχρι στιγμής ικανοί να απειλήσουν τον Σαμαρά.

Αδιατάρακτες οι σχέσεις με τους ναζιστιονιστές

Ηπρέσβειρα του σιωνιστικού κράτους Ιριτ Μπεν Αμπα ήταν η πρώτη ξένη διπλωμάτης που διάβηκε την πόρτα του Πεντάγωνου για να συναντηθεί με τον Καμμένο. Συνοδευόταν, μάλιστα από τον ακόλουθο Αμυνας συνταγματάρχη Γιουβάλ Γκέρμπι. Η συνάντηση κράτησε μια ώρα, άρα κάθε άλλο παρά εθιμοτυπική ήταν. Στην ιστοσελίδα του υπουργείου μέχρι και βίντεο αναρτήθηκε.

«Συναντήθηκα με την Πρέσβη του Ισραήλ με την οποία συζητήσαμε για τη **συνέχιση της αμυντικής συνεργασίας**», δήλωσε ο Καμμένος και συνέχισε: «Είναι **πολύ σημαντική η συνεργασία της Ελλάδας με το Ισραήλ** και βεβαίως η τριμερής συνεργασία της Ελλάδας, της Κύπρου και του Ισραήλ για την ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. **Θα συνεχίσουμε την συνεργασία και σε πολιτικό επίπεδο αλλά και σε στρατιωτικό επίπεδο**».

Σα να μην πέρασε μια μέρα, θα λέγαμε. Απόλυτη και αδιατάρακτη συνέχεια στις σχέσεις του ελληνικού αστικού κράτους με το εγκληματικό μόρφωμα του Ισραήλ, που ξεκληρίζει με ναζιστική κτηνωδία τον παλαιστινιακό λαό. Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να έλεγε πολλά και διάφορα, αλλά η αλήθεια της προπαγάνδας προσκρούει στην αλήθεια της πρακτικής πολιτικής.

ΥΓ. Περιττεύει να πούμε ότι ο Καμμένος δεν ασκεί προσωπική εξωτερική πολιτική, αλλά είναι υπουργός της συγκυβέρνησης Τσίπρα.

Ο νηστικός καρβέλια ονειρεύεται

Μην είστε και τόσο σίγουροι ότι ο Βενιζέλος θα την κάνει οπωσδήποτε από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Τουλάχιστον ο ίδιος ελπίζει πως μέχρι το Μάη που θα γίνει το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα έχει καταρρεύσει, η χώρα θα οδεύσει σε εκλογές, οπότε ο ίδιος θα κληθεί, δικαιωμένος, να συνεχίσει στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και να το οδηγήσει σε ένα καλύτερο σκορ, με τον επαναπατρισμό ψηφοφόρων που στις 25 Γενάρη επέλεξαν τον ΣΥΡΙΖΑ. Επενδύει, δηλαδή, και ο Βενιζέλος στο σενάριο της «αριστερής παρένθεσης», θυμίζοντας καρκινοπαθή τελευταίου σταδίου που τρέχει να προμηθευτεί το νερό του Καματερού.

Αν δεν κάτσει αυτό το απίθανο σενάριο, τότε ο Βενιζέλος ελπίζει να μπορέσει να εκμεταλλευτεί το διάστημα μέχρι το συνέδριο για να προωθήσει στην προεδρία του ΠΑΣΟΚ άτομο ελεγχόμενο από τον ίδιο, ώστε να εξασφαλίσει

ρόλο και στη «νέα περίοδο του ΠΑΣΟΚ» (ακόμη πιστεύουν ότι το ΠΑΣΟΚ θα ζήσει τη «δεύτερα παρουσία» του). Αυτό είναι που φοβάται η Φώφη, γι' αυτό και ζητάει να γίνει πρώτα (άμεσα) εκλογή προέδρου από τη βάση και μετά να οργανωθεί το συνέδριο. Λογικό από τη μεριά της. Στο συνέδριο θα επικρατήσουν οι μηχανισμοί, που ελέγχονται από τον Μπένι και τους ανθρώπους του, ενώ σε μια άμεση προεδρική εκλογή η ίδια θα έχει τον πρώτο λόγο, αφού είναι η πιο δημοφιλής (εκεί κατάντησε το ΠΑΣΟΚ, να έχει τη Φώφη ως το πιο λαοφιλέσ στέλεχος!).

Ο Βενιζέλος δεν πρόκειται, φυσικά, να κάνει τη χάρη της Φώφης, γιατί αυτό δεν είναι προς το συμφέρον του. Ετσι, μέχρι να κάνουν το περιβόητο συνέδριο, θα ζήσουμε απείρου κάλλους αντιπαραθέσεις από ένα κόμμα που έχει περισσότερους υποψήφιους αρχηγούς παρά οπαδούς.

Αίγυπτος

Θανατική ποινή τελεσίδικα για 183

Δικαστήριο του Καΐρου επικύρωσε τη Δευτέρα 2 Φλεβάρη την επιβολή της θανατικής ποινής σε 183 οπαδούς της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, που κατηγορούνταν για το θάνατο αστυνομικών κατά τη διάρκεια επίθεσης σε αστυνομικό τμήμα στην πόλη Καρντάσα τον Αύγουστο του 2013, στις ταραχές που ακολούθησαν την ανατροπή του προέδρου Μόρσι.

Δύο μέρες αργότερα, την Τετάρτη 4 Φλεβάρη, το ίδιο δικαστήριο καταδίκασε 230 ενήλικους σε ισόβια κάθειρξη και 39 ανήλικους σε 10 χρόνια φυλάκισης, με την κατηγορία της συμμετοχής σε ταραχές και της υποκίνησης βίας. Μεταξύ των καταδικασθέντων σε ισόβια κάθειρξη είναι ο γνωστός αγωνιστής Αχμέντ Ντούμα, από τους πρωταγωνιστές της λαϊκής εξέγερσης της 25ης Γενάρη του 2011, ο οποίος εκτίει ήδη τριχρονη ποινή φυλάκισης για συμμετοχή σε διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε χωρίς άδεια από την αστυνομία και ήταν ο μόνος παρών στη δίκη (οι υπόλοιποι 229 κατηγορούμενοι καταδικάστηκαν ερήμην.)

Ο Αχμέντ Ντούμα και οι συ-

γκατηγορούμενοί του καταδικάστηκαν για τη συμμετοχή τους σε καθιστική διαμαρτυρία που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο του 2011 μπροστά στην έδρα του υπουργικού συμβουλίου, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το διορισμό από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο ως πρωθυπουργού του Καμάλ αλ Γκανζούρι και στις σφοδρές συγκρούσεις που ακολούθησαν για τέσσερις μέρες με τις δυνάμεις καταστολής, κατά τις οποίες σκοτώθηκαν 40 διαδηλωτές. Εκτός από την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, στον Αχμέντ Ντούμα επιβλήθηκε πρόστιμο 2.2 εκατομμυρίων

δολαρίων για τις καταστροφές σε κυβερνητικά κτίρια κατά τη διάρκεια των ταραχών αυτών.

Είναι η πρώτη φορά που επιβάλλεται τόσο βαριά ποινή σε γνωστό πρόσωπο, γεγονός που δείχνει ότι η στρατιωτική χούντα είναι αποφασισμένη να συνεχίσει ακάθεκτη το πρωτοφανές στη σύγχρονη ιστορία της Αιγύπτου όργιο καταστολής εναντίον όλων των αντιπάλων της. Χωρίς, παρ'ολαυτά, να καταφέρνει ο μακελάρης στρατηγός Σίσι να επιβάλλει την τάξη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα που υποσχόταν προεκλογικά. Το αντίθετο συμβαίνει. Παρά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του στρατού στη Χερσόνησο του Σινά, τη μαζική καταστροφή των τούνελ που συνδέουν την Αίγυπτο με τη Γάζα και τη δημιουργία στα σύνορα ουδέτερης ζώνης, οι επιθέσεις των ισλαμιστών ανταρτών εναντίον στρατιωτικών και κυβερνητικών στόχων όχι μόνο συνεχίζονται αλλά αυξάνονται και επεκτείνονται, όπως και οι θάνατοι αιγύπτων στρατιωτών, που ανέρχονται πλέον σε εκατοντάδες.

Λίβανος

Χτύπημα-χαστούκι στους σιωνιστές

Η επίθεση μαχητών της λιβανέζικης Χεζμπολά με αντιαερματικές ρουκέτες εναντίον ισραηλινού κονβόι τεθωρακισμένων, που είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον τριών και τον τραυματισμό περίπου δέκα ισραηλινών στρατιωτών, καθώς και την καταστροφή πολλών οχημάτων, στην περιοχή των αγροκτημάτων Σεμπάα στον κατεχόμενο από το Ισραήλ νότιο Λίβανο, ξεσκίζει για άλλη μια φορά την εικόνα παντοδυναμίας του σιωνιστικού στρατού λίγους μήνες μετά την ήττα του κατά τη διάρκεια της εισβολής στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014.

Η επίθεση των μαχητών της Χεζμπολά ήρθε ως απάντηση στη δολοφονία από το Ισραήλ έξι μαχητών της και ενός ιρανού στρατηγού στην περιοχή Αλ Κουνέιτρα στη νότια Συρία, στις 18 Γενάρη.

Η άμεση και ισχυρή απάντηση στην ισραηλινή επιθετικότητα από τη Χεζμπολά, χωρίς απώλειες από τη μεριά της, δείχνει τις ιδιαίτερα αναβαθμισμένες επιχειρησιακές της δυνατότητες καθώς και το ισχυρό της οπλοστάσιο, που κάνουν τους στρατιωτικούς αναλυτές των σιωνιστών να παραμιλούν.

Η Χεζμπολά ήταν αυτή που επέλεξε το σημείο, την ώρα και το στόχο της επίθεσης,

Τρομοκρατική η Χαμάς!

Αιγυπτιακό δικαστήριο εξέδωσε απόφαση με την οποία χαρακτηρίζει τρομοκρατική οργάνωση το ένοπλο σκέλος της Χαμάς, τις Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, με την κατηγορία ότι χρησιμοποιεί τα υπόγεια τούνελ που συνδέουν τη Γάζα με την Αίγυπτο για ανεφοδιασμό και την πραγματοποίηση επιθέσεων ενάντια στην αιγυπτιακή αστυνομία και το στρατό! Η συγκεκριμένη απόφαση ακολουθεί προηγούμενη απόφαση αιγυπτιακού δικαστηρίου που απαγορεύει την παρουσία της Χαμάς στην Αίγυπτο και παγώνει τα περιουσιακά της στοιχεία στη χώρα.

Η απόφαση της εκδίωξης της Χαμάς από την Αίγυπτο και της ποινικοποίησης του ένοπλου σκέλους της γίνεται στο πλαίσιο μιας εκκωφαντικής εκστρατείας κατασυκοφάντησης της Παλαιστινιακής Αντίστασης στη Γάζα από τα αιγυπτιακά καθεστωτικά μίντια, η οποία εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα των σιωνιστών και προσφέρει επιχειρήματα για τους πολέμους και τα εγκλήματα του Ισραήλ εναντίον του παλαιστινιακού λαού. Η απόφαση του δικαστηρίου ήταν καθαρά πολιτική, αφού -όπως αναφέρει το παλαιστινιακό ειδησεογραφικό πρακτορείο Maan- δεν παρουσιάστηκε το παραμικρό στοιχείο που να τεκμηριώνει τους ισχυρισμούς της στρατιωτικής χούντας, ενώ σύμφωνα με δηλώσεις του ηγέτη της Χαμάς Μαχμούντ Ζαχάρ, όταν ζητήθηκε από τις αιγυπτιακές αρχές να παρουσιάσουν

στοιχεία που να τεκμηριώνουν συγκεκριμένα την εμπλοκή της Χαμάς στις επιθέσεις ενάντια στον αιγυπτιακό στρατό, αυτές απάντησαν, απολογητικά, ότι δε διαθέτουν κανένα στοιχείο, παρά τις έρευνες και τις σκληρές ανακρίσεις που έκαναν σε υπόπτους.

Συν τοις άλλοις, την Τρίτη 27 Γενάρη, ο αιγυπτιακός στρατός άνοιξε πυρ εναντίον θέσεων μονάδων της Παλαιστινιακής Υπηρεσίας Εθνικής Ασφάλειας στα νότια σύνορα της Γάζας με την Αίγυπτο, δείχνοντας με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τις προθέσεις της αιγυπτιακής χούντας ενάντια ακόμα και σε θεσμικά όργανα των Παλαιστινίων.

Με δηλώσεις του σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, ηγετικό στέλεχος της Χαμάς χαρακτήρισε την αιγυπτιακή χούντα ως ένα πραξικόπημα ενάντια στην ιστορία, την ηθική και τις αρχές της Αιγύπτου, προσθέτοντας ότι η Αίγυπτος πάντα στήριζε τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα στον αραβικό κόσμο και την Αφρική και ειδικά τον αγώνα των Παλαιστινίων και επισημαίνοντας ότι το σημερινό καθεστώς ανατρέπει τον

ιστορικό ρόλο της Αιγύπτου ως πρωτοπόρας του κινήματος του Παναραβισμού.

Το αντάρτικο στο Σινά αποτελεί ισχυρό πονοκέφαλο για την αιγυπτιακή χούντα, αφού πέρα από τους εκατοντάδες νεκρούς αιγύπτιους στρατιώτες που έχει αφήσει πίσω του, αλλά και τις σχεδόν καθημερινές επιθέσεις εναντίον εγκαταστάσεων του αιγυπτιακού στρατού, έχει ξεσκίσει την εικόνα του εγγυητή της ασφάλειας στη χώρα, που με τόσο κόπο έχει δημιουργήσει η στρατιωτική χούντα για τον εαυτό της μέσω των καθεστωτικών μντίνα.

Η αιγυπτιακή οικονομία περνάει κρίση, το λαϊκό εισόδημα συρρικνώνεται ολοένα και περισσότερο από τη συνεχιζόμενη υποτίμηση του εθνικού νομίσματος, ενώ η κτηνώδης κρατική καταστολή, με θανατικές ποινές και πολύχρονες φυλακίσεις για ψύλλου πήδημα ενάντια στους αντιφρονούντες, έρχεται σαν αγχωμένη απάντηση του καθεστώτος στην πολιτική κρίση στην οποία βυθίζεται.

Η κατάσταση στο Σινά και η αδυναμία της χούντας να καταστείλει το ισλαμικό αντάρτικο βαθθαίνουν την πολιτική κρίση στη χώρα. Στις συνθήκες αυτές, η δημιουργία αποδιοπομπαίων τράγων και η καλλιέργεια φόβου στα λαϊκά στρώματα αποτελεί δοκιμασμένη συνταγή πρόληψης και καταστολής μελλοντικών αντιδράσεων.

Αλγερία

Στην κόψη του ξυραφιού

Τέσσερα χρόνια μετά από τις σφοδρές συγκρούσεις που πήραν το χαρακτήρα νεολαιίστικης εξέγερσης στην Αλγερία, η χώρα βρίσκεται ξανά μπροστά στον κίνδυνο αναζωπύρωσης μιας ανάλογης κατάστασης. Όπως μετέδωσε το Αλ Τζαζίρα (3/2/15), η ραγδαία μείωση των τιμών του πετρελαίου, το οποίο αποτελεί το 97% των εξαγωγών της χώρας και το 58% των κρατικών εσόδων, έχει εκτινάξει το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού στο 18% του ΑΕΠ, ενώ η αύξηση των δαπανών στον προϋπολογισμό του 2015 αναμένεται να το αυξήσει κι άλλο (μέχρι το 22%). Λίγες μέρες πριν την ανακοίνωση του νέου προϋπολογισμού, ο πρωθυπουργός Αμπτελμαλέκ Σελάλ, εισήγαγε δέκα μέτρα εξοικονόμησης. Μεταξύ των μέτρων αυτών ήταν το πάγωμα των προσλήψεων στο δημόσιο (που αποτελεί τον μεγαλύτερο εργοδότη στη χώρα, απασχολώντας το 60% του εργατικού δυναμικού) και η αναστολή ορισμένων μεγάλων έργων, όπως της κατασκευής δικτύων τραμ και σιδηροδρόμου.

Η κατάσταση αυτή έχει προκαλέσει ήδη τη λαϊκή δυσανεμία που τον περασμένο Δεκέμβριο εκδηλώθηκε με βίαιες διαδηλώσεις στην Τουγκκούρτ (πόλη της Σαχάρας, 600 χιλιόμετρα νοτιο-ανατολικά του Αλγερίου), στις οποίες σκοτώθηκαν τρεις διαδηλωτές. Οι διαδηλώσεις έγιναν ως απάντηση στην καθυστέρηση των πληρωμών κοινωνικών επιδομάτων. Αν και παρόμοιες διαδηλώσεις είναι συχνές στη χώρα, το γεγονός ότι οι τελευταίες ήταν βίαιες, σε αντίθεση με τον συνήθως ειρηνικό τους χαρακτήρα, έχει εγείρει ανησυχίες στους αστούς αναλυτές για περισσότερες παρόμοιες αντιδράσεις.

Πέρα όμως από τις αντιδράσεις για οικονομικούς λόγους, υπήρξαν και αντιδράσεις για περιβαλλοντικούς. Η απόφαση της κρατικής εταιρίας ενέργειας για εκμετάλλευση σχιστολιθικών κοιτασμάτων (σημειώνουμε ότι η Αλγερία θεωρείται η τρίτη χώρα στον κόσμο με τα μεγαλύτερα αποθέματα σχιστολιθικού φυσικού αερίου) προκάλεσε την οργισμένη αντίδραση των κατοίκων που ξεκίνησαν απεργίες και διαδηλώσεις από τις αρχές του νέου χρόνου για να σταματήσουν τις εξορύξεις που θα καταστρέψουν το περιβάλλον και την υγεία τους από τη μόλυνση των υπόγειων υδάτων και της γύρω περιοχής. Μετά από δυο βδομάδες διαδηλώσεων, η κυβέρνηση έκανε πίσω και η εταιρία δήλωσε ότι δεν είναι πλέον στην ατζέντα της η εκμετάλλευση των σχιστολιθικών κοιτασμάτων. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι θα σταματήσει η λαϊκή οργή που σιγοβράζει όσο ο λαός βυθίζεται στη φτώχεια και την εξαθλίωση.

χωρίς οι σιωνιστές να μπορούν να κάνουν τίποτα γι' αυτό. Ξεφύτλιζε όλο το σιωνιστικό στρατιωτικό οικοδόμημα και ανάγκασε ανώτατα πολιτικά στελέχη των σιωνιστών, όπως

η Τζίπι Λίβνι (υπουργός Πολέμου κατά τη διάρκεια της ισραηλινής εισβολής στη Γάζα το 2009), να κατηγορούν τον Νετανιάχου ότι το ισραηλινό χτύπημα στη νότια Συρία

Ουκρανία

Κλιμακώνεται ο πόλεμος

Για μια ακόμη φορά, άκαρπες αποδείχτηκαν οι διαπραγματεύσεις για κατάπαυση του πυρός κατά τη συνάντηση της «ομάδας επαφής» στο Μινσκ της Λευκορωσίας στις 31 Γενάρη, με τις αντίπαλες πλευρές να επιρρίπτουν τις ευθύνες η μια στην άλλη. Εξέλιξη απόλυτα αναμενόμενη, παρόλο που οι φωνές από διάφορες πλευρές για άμεση κατάπαυση του πυρός και εφαρμογή των δύο συμφωνιών του Μινσκ, στις 5 Σεπτέμβρη και 24 Δεκέμβρη, συνεχίζονται, γιατί ούτε οι αυτονομιστές αντάρτες ούτε η κυβέρνηση του Κιέβου έχουν πετύχει τους στόχους τους και συνεπώς δεν είναι διατεθειμένοι σ' αυτή τη φάση να φτάσουν σε κάποιο συμβιβασμό.

Όπως φαίνεται, το βασικό ζήτημα που χωρίζει τα αντίπαλα στρατόπεδα και οδήγησε στην κατάρρευση του τελευταίου γύρου των διαπραγματεύσεων της «ομάδας επαφής», είναι ο καθορισμός της διαχωριστικής γραμμής ανάμεσα στις ελεγχόμενες από τους αυτονομιστές αντάρτες περιοχές της νοτιοανατολικής Ουκρανίας και τις κυβερνητικές δυνάμεις.

Από το Σεπτέμβρη του 2014 που υπογράφηκε η πρώτη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός στο Μινσκ, οι αυτονομιστές αντάρτες έχουν επεκτείνει τον έλεγχό τους, σύμφωνα με ανακοίνωση της κυβέρνησης του Κιέβου, σε επιπλέον 500 τετραγωνικά χιλιόμετρα, ενώ μετά την κατάληψη του στρατηγικής σημασίας αεροδρομίου του Ντονέτσκ στις 21 Γενάρη, ύστερα από πολύμηνες και πολύνεκρες μάχες με τα ουκρανικά στρατεύματα, έχουν περάσει στην αντεπίθεση, επιχειρώντας να απωθήσουν τον ουκρανικό στρατό μακριά από τα προπύργιά τους, να κερδίσουν νέα εδάφη και να καταλάβουν στρατηγικής σημασίας θέσεις για να συνεχίσουν τις στρατιωτικές επιχειρήσεις με στόχο να θέσουν υπό τον έλεγχό τους ολόκληρο το Ντόνμπας (τις περιφέρειες Λουχάνσκ και Ντονέτσκ). Γι αυτό διεκδικούν την επαναδιαπραγμάτευση των συμφωνιών του Μινσκ με βάση τα νέα εδαφικά κεκτημένα και τον καθορισμό της διαχωριστικής γραμμής με βάση τα νέα δεδομένα.

Από την άλλη, η κυβέρνηση του Κιέβου επιμένει να παραμένει η διαχωριστική γραμμή στα όρια των περιοχών που βρίσκονταν υπό τον έλεγχο των αυτονομιστών ανταρτών κατά την πρώτη συμφωνία του Μινσκ στις 5 Σεπτέμβρη και συνεπώς να αποσύρουν τις δυνάμεις τους από τα εδάφη που καταλαβαν μετά τη συμφωνία του Μινσκ.

Είναι φανερό ότι ούτε ο συσχετισμός δυνάμεων ούτε οι στόχοι των αντιπάλων αφήνουν περιθώρια να γεφυρωθεί σ' αυτή τη φάση το χάσμα μεταξύ τους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Γι αυτό και ο

πόλεμος αναπόφευκτα κλιμακώνεται.

Τελικός στόχος της κυβέρνησης του Κιέβου, υπό την κατεύθυνση και με την υποστήριξη του Λευκού Οίκου και άλλων δυτικών εταίρων του, είναι να ανακτήσει όλες τις ελεγχόμενες από τους αυτονομιστές αντάρτες περιοχές ή τουλάχιστον να τους καταφέρει ισχυρά πλήγματα και να τους αναγκάσει να συρθούν σε μια όσον το δυνατόν πιο επωφελή για τα συμφέροντα του Κιέβου και των πατρώνων του συμφωνία. Αυτό μπορεί να το πετύχει μόνο στρατιωτικά, γιατί φυσικά δεν μπορεί να ανακτήσει με διπλωματικά μέσα αυτά που κέρδισαν οι αντίπαλοί της με τα όπλα. Ωστόσο, οι μέχρι τώρα εξελίξεις δείχνουν ότι ο ουκρανικός στρατός δεν διαθέτει ακόμη ούτε το ανθρωπινό δυναμικό ούτε τον απαραίτητο εξοπλισμό για να κερδίσει τον πόλεμο με τους αυτονομιστές αντάρτες, που έχουν την πλήρη πολιτική, οικονομική και στρατιωτική υποστήριξη της Ρωσίας. Γι αυτό χρησιμοποίησε τις συμφωνίες κατάπαυσης του πυρός για να ανασυγκροτήσει τις δυνάμεις του και να ενισχύσει τον εξοπλισμό του. Όμως, όπως φαίνεται, χρειάζεται περισσότερο χρόνο για να προετοιμαστεί καλύτερα και να περάσει στην αντεπίθεση και επιχειρεί να τον κερδίσει με τις αλληπάλληλες καταδικασμένες εκ των προτέρων απόπειρες κατάπαυσης του πυρός μέσω της «ομάδας επαφής».

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η απόφαση της κυβέρνησης του Κιέβου στις 20 Γενάρη για επιστράτευση 104.000 ανδρών, ηλικίας 20 - 60 χρόνων, στη διάρκεια του 2015, καθώς και οι πληροφορίες από κυβερνητικές πηγές στην Ουάσιγκτον ότι ο Λευκός Οίκος εξετάζει σοβαρά το ενδεχόμενο εξοπλισμού του ουκρα-

νικού στρατού. Το δρόμο έχει ήδη ανοίξει το Κογκρέσο με την περιβόητη «Ukraine Freedom Support Act», που υπογράφηκε από τον Ομπάμα το Δεκέμβρη, η οποία, εκτός των άλλων, ορίζει ότι η αμερικανική πολιτική θα βοηθήσει την ουκρανική κυβέρνηση στην αποκατάσταση της κυριαρχίας και της εδαφικής της ακεραιότητας και προβλέπει τη χορήγηση στρατιωτικής «βοήθειας» 350 εκατομμυρίων δολαρίων για την αγορά όπλων.

Από την πλευρά των αυτονομιστών ανταρτών, ο ηγέτης της αποκαλούμενης Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονέτσκ Αλεξάντρ Ζαχαρτσένκο ανακοίνωσε ότι κήρυξε εθελοντική σε πρώτη φάση επιστράτευση, ώστε η συνολική δύναμη των ενόπλων σε Ντονέτσκ και Λουχάνσκ να φτάσει στις 100.000. Παράλληλα, συνεχίζονται σφοδρές συγκρούσεις στα περίχωρα της πόλης του Ντονέτσκ, βορειοδυτικά της πόλης Λουχάνσκ και σε άλλα σημεία της διαχωριστικής γραμμής. Όμως, οι σφοδρότερες συγκρούσεις σημειώνονται γύρω από τη στρατηγικής σημασίας πόλη Ντεμπάλτσεβε, η οποία βρίσκεται σε κομβικό σημείο πάνω στον κεντρικό δρόμο και στη σιδηροδρομική γραμμή που ενώνει τις πόλεις Λουχάνσκ και Ντονέτσκ. Στην πόλη αυτή υπάρχει στρατώνας και μεγάλη δύναμη του ουκρανικού στρατού (υπολογίζονται σε 8.000), την οποία επιχειρούν οι αντάρτες να περικυκλώσουν και να αποκόψουν από το δρόμο ανεφοδιασμού της.

Απροθυμία επιστράτευσης

Στο μεταξύ, οι μεγάλες απώλειες σε νεκρούς και τραυματίες στις γραμμές των ουκρανικών στρατευμάτων έχουν σαν αποτέλεσμα να παρατηρείται

απροθυμία να παρουσιαστούν στις στρατιωτικές αρχές πολλοί κληρωτοί που καλούνται σε επιστράτευση, σύμφωνα με πρόσφατα ρεπορτάζ του ρωσικού πρακτορείου TASS.

Μεγάλο ποσοστό του ανδρικού πληθυσμού της Ουκρανίας έχει αρχίσει να φεύγει στο εξωτερικό για αναζήτηση εργασίας προκειμένου να αποφύγει την επιστράτευση. Οι άντρες από τις δυτικές περιοχές, όπου είναι ισχυρό το αντιρωσικό αίσθημα, κατευθύνονται κυρίως στην Πολωνία και στην Ουγγαρία, ενώ από τις ελεγχόμενες από την κυβέρνηση του Κιέβου ανατολικές περιοχές φεύγουν κυρίως στη Ρωσία. Ολόκληρα χωριά νοικιάζουν πούλμαν για να δώξουν τους άντρες όσο γίνεται πιο μακριά, ενώ οι στρατιωτικές επιτροπές παραδίδουν τις λίστες με τους φυγάδες στις δικτικές αρχές και προσπαθούν να εμποδίσουν τη μετακίνηση των αντρών που προορίζονται για επιστράτευση έξω από τις περιοχές που ζουν. Για παράδειγμα, οι αρχές στις ελεγχόμενες από το Κίεβο περιοχές της περιφέρειας Λουχάνσκ απαγόρευσαν στους άντρες ηλικίας 18 - 60 χρόνων να φύγουν είτε για τις ελεγχόμενες από τους αντάρτες περιοχές είτε για το εξωτερικό χωρίς άδεια από τις τοπικές στρατιωτικές επιτροπές, ενώ στην περιοχή Μπελγκορόντ - Ντνεστρόφσκι της περιφέρειας της Οδησσού απαγορεύτηκε στους εφέδρους να φύγουν από τον τόπο διαμονής τους.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του πρακτορείου TASS (2/2/15), στην Οδησσό περισσότερο από το ένα τρίτο των κληρωτών έχει αρνηθεί να υπηρετήσει στον ουκρανικό στρατό. Συγκεκριμένα, περίπου 6.000 έχουν στρατολογηθεί στα τρία προηγούμενα κύματα επιστράτευσης, ενώ περισσότεροι από 2.500 αρνήθηκαν να επιστρατευτούν, από τους οποίους οι 900 έχουν παραπεμφθεί στις δικτικές αρχές. Παράλληλα, έχουν ξεκινήσει στην περιφέρεια της Οδησσού διάφορες μορφές κινητοποιήσεων ενάντια στην επιστράτευση, σύμφωνα με το προαναφερόμενο δημοσίευμα. Διαδηλώσεις, πανό με το σύνθημα «Δεν είναι δικός μου πόλεμος. Όχι στην επιστράτευση», κάψιμο κλήσεων επιστράτευσης, κλείσιμο δρόμων για να εμποδιστεί η παράδοση κλήσεων κ.ά.

Συνολικά, 7.500 περίπου Ουκρανοί αντιμετωπίζουν ήδη ποινικές δίωξεις επειδή αρνήθηκαν να επιστρατευτούν, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε το ουκρανικό υπουργείο Αμυνας στις 31 Γενάρη. Για τους ανυπότα-

κτους προβλέπεται ποινή φυλάκισης 2 - 5 χρόνων.

Το πρόβλημα αναγκάζονται να αναγνωρίσουν πλέον κορυφαίοι ουκρανοί αξιωματούχοι. Ο εκπρόσωπος του ουκρανικού στρατού Βλαντίμιρ Ταλαλά παραδέχτηκε στις 31 Γενάρη, σύμφωνα με το TASS, ότι «το τέταρτο κύμα επιστράτευσης είναι προβληματικό, με τις μεγαλύτερες δυσκολίες να σημειώνονται στις περιοχές Sumy και Kharkov (σ.σ. ανατολική Ουκρανία) και Cherkassy, Ternopol, Zakarpatye (σ.σ. δυτική Ουκρανία) και σε άλλες περιοχές». Στο ίδιο μήκος κύματος, ο σύμβουλος του ουκρανού προέδρου, Γιούρι Μπιριούκοφ, επισήμανε ότι το πρόβλημα εμφανίζεται πρωτίστως στη δυτική Ουκρανία και ανέφερε ως παράδειγμα την περιοχή Ivano-Frankovsk (δυτική Ουκρανία), όπου το 57% όσων επρόκειτο να επιστρατευτούν δεν παρουσιάστηκε στα αρμόδια γραφεία και το 37% είχε φύγει από την Ουκρανία, ενώ στην περιοχή Ternopol, οι τοπικές αρχές σαμπόταραν την επιστράτευση και αρνήθηκαν να βοηθήσουν στη διανομή των κλήσεων. Ο ίδιος στο λογαριασμό του στο Facebook έγραψε «Ο ανυπότακτος είναι ένα δειλό ζώο. Με την ουρά ανάμεσα στα σκέλια του, κρύβεται από την επιστράτευση, αλλάζει τον αριθμό τηλεφώνου του, μαζεύει τα πράγματά του και το σκάει για την Ουγγαρία, τη Ρουμανία, τη Σλοβακία ή την Πολωνία. Και κάθετα εκεί ευτυχισμένος που είναι τόσο έξυπνος».

Στο βαθμό που συμβαίνουν αυτά που αναφέρονται στα σχετικά ρεπορτάζ του TASS, ιδιαίτερα στη δυτική Ουκρανία, τη βάση του ουκρανικού εθνικισμού και την κοίτιδα των φασιστικών και νεοναζιστικών οργανώσεων, τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα για την κυβέρνηση του Κιέβου.

Και επειδή, όπως φαίνεται, ούτε οι εκκλήσεις στον πατριωτισμό των Ουκρανών ούτε ο φόβος των ποινικών διώξεων και οι ποινές φυλάκισης φέρνουν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα, η κυβέρνηση του Κιέβου έβγαλε από τη φαρέτρα της ένα άλλο όπλο, το οικονομικό κίνητρο. Στις 29 Γενάρη, ο αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων της Ουκρανίας Βίκτωρ Μουζένκο ανακοίνωσε ότι οι στρατιώτες που υπηρετούν στη ζώνη των στρατιωτικών επιχειρήσεων της νοτιοανατολικής Ουκρανίας θα παίρνουν για κάθε μέρα υπηρεσίας 1.000 γρίβνα (περίπου 63 δολάρια) και μπόνους για την καταστροφή εξοπλισμού των αυτονομιστών ανταρτών. Συγκεκριμένα, για ένα κατεστραμμένο όχημα δέκα βασικούς μισθούς (περίπου 756 δολάρια), για ένα ταγκ 3.000 δολάρια, για ένα εκτοξευτήρα ρουκετών GRAD 3.780 δολάρια και για ένα πολεμικό αεροπλάνο 7.623 δολάρια.

Αυτές οι βουρδουλίες δεν ενοχλούν

Ο Ραΐφ Μπαντάουϊ οδηγήθηκε σιδηροδρόμιος μπροστά στο τζαμί Αλ-Τζαφάλι. Επί 15 λεπτά το μαστίγιο όργωνε την πλάτη του. Ο δήμιος μέτρησε 50 βουρδουλίες και σταμάτησε. Οι πιστοί, που μόλις είχαν βγει από την προσευχή, αναχώρησαν ευχαριστημένοι για τα σπίτια τους.

Ο δημόσιος βασανισμός του

Μπαντάουϊ θα συνεχιστεί επί είκοσι συνεχείς εβδομάδες. Πενήντα βουρδουλίες τη φορά, μέχρι να συμπληρωθούν οι 1.000 που του επιδίκασε το δικαστήριο. Δεν πρόκειται, όμως, να καθαρίσει σε είκοσι εβδομάδες. Οι 1.000 βουρδουλίες είναι η παρεπόμενη ποινή. Η θρησκευτικού τύπου ποινή. Η πολιτικού τύπου ποινή είναι

10 χρόνια στα κάτεργα. Για να μάθει να μη συμμετέχει σε διαδικτυακό φόρουμ που ζητάει να πάψει η θρησκεία να αναμινύεται στις δημόσιες υποθέσεις.

Αν φαντάζεστε ότι όλ' αυτά έγιναν στο θεοκρατικό Ιράν, λαθέψατε. Συνέβησαν στη Τζέντα της Σαουδικής Αραβίας. Γι' αυτό και δεν ξεσήκωσαν

την ιερή αγανάκτηση οργανώσεων και ΜΜΕ στη Δύση. Βλέπετε, η Σαουδική Αραβία είναι σταθερός σύμμαχος των αμερικανών και λοιπών ιμπεριαλιστών, οπότε η εφαρμογή της σαρία και το σκληρό θεοκρατικό-δικτατορικό καθεστώς της μαύρης δυναστείας των Σαούντ δεν ενοχλεί. Η δημοκρατία ήταν πάντα επιλεκτική.

ήταν τυχοδιωκτισμός με στόχο ατομικά πολιτικά οφέλη και προκάλεσε ισχυρό πλήγμα στο ήδη τρανέν πολεμικό γόητρο των σιωνιστών.

Ο ηγέτης της Χεζμπολά, στο μνημόσυνο των έξι μαχητών που σκοτώθηκαν από το Ισραήλ, δυο μέρες μετά την επίθεση ενάντια στους σιωνιστές, δήλωσε ότι οι κανόνες εμπλοκής με το Ισραήλ έχουν αλλάξει και από τώρα και μετά κάθε επίθεση θα απαντιέται άμεσα και με μεγαλύτερη δύναμη.

στο ψαχνό

Εχθρός μας η ηττοπάθεια

Βρισκόμαστε ακόμη στη φάση του σόου. Μιας κακογραμμένης μπαλαφάρας με πρωταγωνιστή τον Μπαρουφάκη. Κακογραμμένης γιατί εκεί που ανέβαινε το σασπένς ξαφνικά προέκυψε η εκτόνωση και οι θεατές (εμείς όλοι) μπορούν από νωρίς να μαντέψουν το φινάλε.

Πάπαλα η «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», αποκάλυψε ο Μπαρουφάκης. Ο δε Γιούνκερ άφησε μετεξεταστέο τον Τσίπρα, συστήνοντάς του να διαβάσει καλά το μάθημα και να επανέλθει με κοστολογημένο πρόγραμμα. Το είχε πει προηγουμένως η γερμανίδα mutter Ανγκελα: ας μην είμαστε αυστηροί με την ελληνική κυβέρνηση, ακόμη επεξεργάζεται τη θέση της!

Στην Ελλάδα, όμως, επικρατεί μια άλλη αφήγηση των γεγονότων. Όλο το μνημονιακό μιντιακό σύστημα έχει συνασπιστεί γύρω από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, μεγεθύνοντας τα καραγκιοζιλίκια του Μπαρουφάκη, εξαίροντας το ρεαλισμό του Τσίπρα και του Δραγασάκη, προσπαθώντας να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι πράγματι γίνεται μια σκληρή διαπραγμάτευση, η οποία όμως δεν μπορεί να βγει έξω από τα όρια του εφικτού και γι' αυτό πρέπει όλοι να είναι έτοιμοι να αποδεχτούν στωικά και αδιαμαρτύρητα την κατάληξη, που όπως όλα δείχνουν δε θ' αργήσει.

Πού ποντάρουν και ο ΣΥΡΙΖΑ και τα αστικά-μνημονιακά ΜΜΕ; Ποντάρουν στην ηττοπάθεια της εργατικής τάξης και του λαού, που έφερε τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία ως σωτήρα, στα χέρια του οποίου εναποτέθηκαν λαϊκοί καημοί και πόθοι. Ποντάρουν στη λογική «και δύο από τα δέκα να κάνει, εγώ ευχαριστημένος θα 'μαι».

Αυτό το σκηνικό, όπως σε αδρές γραμμές περιγράφηκε παραπάνω, υπαγορεύει και τα καθήκοντά μας.

ΠΡΩΤΟ, να αποκαλύπτουμε την αλήθεια, αναλύοντας κάθε λεπτομέρεια της ασκούμενης πολιτικής, φανερά και αφανή. Υπάρχει η αίσθηση ότι μιλάμε «εις ώτα μη ακουόντων», όμως αυτό δεν είναι σωστό. Τ' αυτιά πάντοτε ανοίγουν, όταν ακούνε αλήθειες. Απογοητευμένος είναι ο κόσμος της δουλειάς, όχι ηλίθιος ή μαστουρωμένος. Και πρώτιστο επαναστατικό καθήκον σε κάθε εποχή, ανεξαρτήτως συνθηκών, είναι η αποκάλυψη της αλήθειας. Γιατί αυτό αποτελεί όρο εκ των ων ουκ άνευ για τη δημιουργία μιας άλλης ποιότητας σ' αυτό που ονομάζουμε εργατικό και λαϊκό κίνημα.

ΔΕΥΤΕΡΟ, να χτυπάμε υπομονετικά τη λογική της ανάθεσης, που τη φουντώνει η ηττοπάθεια. Χωρίς διεκδικητικούς αγώνες δεν πρόκειται να παραχωρηθεί τίποτα. Ούτε το ελάχιστο. Οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι πρέπει να τίθενται καθημερινά αντιμέτωποι με την πραγματικότητα και τις ανάγκες της, με συστηματική καταπολέμηση των ιδεοληψιών της αναμονής και της ανάθεσης.

ΤΡΙΤΟ, να οικοδομούμε όρους για την ανεξάρτητη ταξική πολιτική οργάνωση. Η νέα διάψευση των ελπίδων από μια αστική ρεφορμιστική δύναμη πρέπει να γίνει προωθητικός παράγοντας στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης. Εστω κι αν αυτό θα αφορά, αρχικά, ένα μικρό τμήμα της πρωτοπορίας της εργατικής τάξης.

Εμείς δεν παραμυθιαστήκαμε προεκλογικά, δε δώσαμε καμιά περίοδο χάριτος μετεκλογικά. Δεν είχαμε και δεν τρέφουμε αυταπάτες. Αυτή την καθαρή στάση οφείλουμε να την εμπλουτίσουμε με τη δύναμη των συνεχών πολιτικών αποκαλύψεων.

Ο ρώσος εθνικοφασίστας Ντούγκιν ήρθε στην Ελλάδα, παρέδωσε διάλεξη στο μάθημα του Κοτζιά και ο τελευταίος φωτογραφήθηκε χαμογελαστός μαζί του. Τώρα αρνείται κάθε σχέση και οχυρώνεται πίσω από μια ανακοίνωση του κοσμήτορα του ΠαΠει, η οποία όμως δεν διαψεύδει τίποτα. Γιατί επέλεξε αυτόν τον άθλιο τρόπο διάψευσης ο Κοτζιάς; Γιατί δε δίνει καθαρές εξηγήσεις; Τι προσπαθεί να κρύψει; Τι άλλους «σκελετούς» κρύβει στη ντουλάπα του αυτός ο πολιτικός τυχοδιώκτης που από τον Περισσό βρέθηκε σύμβουλος του Γιωργάκη και όταν αυτός δεν τον έκανε υπουργό Εξωτερικών (προτίμησε τον Δρούτσα) τα έσπασε μαζί του, για να βρεθεί αργότερα δίπλα στον Τσίπρα, ο οποίος τον έκανε -επιτέλους!- υπουργό Εξωτερικών;

KONTRES

Απατεώνες

21 Γενάρη του 2015. Συνέντευξη του Δ. Στρατούλη, τομεάρχη Εργασίας του ΣΥΡΙΖΑ, στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, την οποία διανέμει ο ίδιος μέσω του Γραφείου του (είναι και το κυνήγι του σταυρού, βλέπετε). Ο τίτλος του δημοσιεύματος είναι σαφέστατος και κατηγορηματικός: «Οκτώ νομοσχέδια για τα κοινωνικά εργασιακά θέματα έχει ετοιμάσει και θα καταθέσει αμέσως στη νέα Βουλή η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ». Λέει ο σημερινός αναπληρωτής υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων: «Όσο αφορά τα κοινωνικά εργασιακά θέματα, έχουμε συγκροτήσει και επεξεργαστεί τα νομοσχέδια για τα εξής ζητήματα: **το πρώτο, αφορά την επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ**».

1 Φλεβάρη του 2015. Συνέντευξη του Π. Σκουρλέτη, αναπληρωτή υπουργού Εργασίας στο ΣΚΑΙ, στην οποία αναγγέλλει ότι ο κατώτατος μισθός θα επανέλθει στα 751 ευρώ σταδιακά. Λέει ο υπουργός Εργασίας: «Το να πεις αύριο ότι - και ιδίως για τις μικρές και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις - πάμε και εφαρμόζουμε από τον επόμενο μήνα το 751, είναι ένα άλλου είδους σοκ που ίσως να μην μπορούν πολλοί να το αντέξουν. Λέμε, λοιπόν, ότι αυτό το μέτρο πρέπει να συνδυαστεί, αφού προηγουμένως έχουν υπάρξει συγκεκριμένες ρυθμίσεις για τις επιχειρήσεις, που να τους δώσουν ανάσες».

Με το σπαθί τους οι συριζαίοι κατακτούν από την πρώτη εβδομάδα της κυβερνητικής τους θητείας τον τίτλο των πολιτικών απατεώνων.

Τι εννοεί ο ποιητής;

«Είμαι ο μόνος υπουργός Προστασίας του Πολίτη που δεν υπήρξε προέγκριση, ούτε θα υπάρξει έγκριση». Αυτό απάντησε ο Γ. Πανούσης στο ερώτημα αν θα πάει στις ΗΠΑ, που του έθεσε το δίδυμο του πρωινάδικου του Mega, την περασμένη Κυριακή. Το ερώτημα δεν περιείχε τέτοιον υπαινιγμό, αλλά ο Πανούσης τον έβαλε μόνος του στην κουβέντα. Δήλωσε ότι όλοι

οι προκάτοχοί του προεγκρίνονταν από τους Αμερικανούς και μετά διορίζονταν.

Αυτό, βέβαια, δεν αποκλείει να υπήρξε προέγκριση και στη δική του περίπτωση, αν σκεφτούμε μάλιστα τις ιδιαίτερες σχέσεις που προσπαθεί να καλλιεργήσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τις ΗΠΑ. Τζάμπα τηλεφώνησε ο Ομπάμα στον Τσίπρα για να τον συγχαρεί τόσο γρήγορα όσο δεν έχει γίνει με κανέναν προηγούμενο πρωθυπουργό; Ανέξοδα έκανε ο Ομπάμα τη γνωστή δήλωση στήριξης της σημερινής συγκυβέρνησης; Ο Πανούσης, λίγο προτούτε στην ίδια εκπομπή, δήλωσε πως δεν είχε ποτέ μιλήσει με τον Τσίπρα, πως δεν ήξερε τίποτα για την επιλογή του ως υπουργού και ότι το έμαθε λίγο μετά τη μία τη νύχτα της Δευτέρας προς Τρίτη, όταν δέχτηκε ένα τηλεφώνημα. Αρα, σύμφωνα με τα όσα ο ίδιος λέει, δεν μπορεί να ξέρει αν υπήρξε αμερικανική προέγκριση για την επιλογή του.

Εμείς κρατάμε τη δήλωση Πανούση ότι οι Αμερικανοί προεγκρίνουν υπουργούς και επειδή δεν απευθυνόμαστε σε αφελείς θυμίζουμε ότι υπάρχουν τουλάχιστον δύο ακόμη υπουργεία (Αμυνας και Εξωτερικών), οι υπουργοί των οποίων προεγκρίνονται από την αμερικανική πρεσβεία. Λένε πως οι παραδόσεις είναι για να σπάνε, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είχε καμιά διάθεση να σπάσει τη συγκεκριμένη παράδοση.

Κομπλεξικοί δούλοι

Πόσο κομπλεξικός πρέπει να είναι κάποιος που μοστράρει ως τομεάρχη κοινοβουλευτικού κόμματος για να γράψει στο twitter «Γερούν... γερά! Σπάστου τον τσαμπουκά!!»; Και πόσο ξενόδουλος για να επανέλθει μετά τη συνάντηση Βαρουφάκη-Ντεϊσελμπλούμ γράφοντας: «Συνέβη αυτό που πάντα συμβαίνει όταν κάνεις τον έξυπνο σε λαούς που έχουν περάσει από το Διαφωτισμό. Ο Ολλανδός δεν μάζησε»;

Το διέπραξε ο Λ. Λιαρόπουλος του Ποταμιού και ο Θεοδωράκης, βλέπο-

ντας το σάλο που ξέσπασε στο Διαδίκτυο, αναγκάστηκε να τον... παραιτήσει. Εξίσου προσβλητική, όμως, ήταν η ανακοίνωση που εξέδωσε το Ποτάμι: «Παραιτήθηκε αποδεχόμενος την ευθύνη του για άστοχες αναρτήσεις στα κοινωνικά δίκτυα, αναρτήσεις οι οποίες απέχουν από τον πολιτικό πολιτισμό του Κινήματος».

Όταν κάποιος συμπεριφέρεται τόσο κομπλεξικά υπάρχει, δευ-

Με και χωρίς σημασία

«Η Ρωσία θα εξέταζε την παροχή οικονομικής βοήθειας στην Ελλάδα, αν κάτι τέτοιο ζητούνταν», δήλωσε στο CNBC ο ρώσος υπουργός Οικονομικών Αντόν Σιλουάνοφ. Πρόσθεσε, δε, πως αν υποβληθεί σχετικό αίτημα «θα το εξετάσουμε σίγουρα, αλλά **θα λάβουμε υπόψη όλους τους παράγοντες των διμερών σχέσεων μεταξύ της Ρωσίας και της Ελλάδας**».

Ο ΣΥΡΙΖΑ δε διανοήθηκε καν να κάνει σπέκουλα με τις δηλώσεις του ρώσου υπουργού. Όταν «παίζεις» με τους αμερικανούς και αναζητάς στήριξη από γάλλους και ιταλούς ιμπεριαλιστές, όταν γλείφεις τον Σουλτς και τον Γιούνκερ, δεν έχεις περιθώρια με παιχνιδάκια για δήθεν στροφή προς τη Μόσχα. Απ' αυτή την άποψη, η δήλωση του ρώσου υπουργού ήταν άνευ σημασίας.

Υπάρχει, όμως, μια πλευρά που έχει τη σημασία της. Αν μας υποβαλλόταν αίτημα παροχής δανείου (αυτό είναι η «παροχή οικονομικής βοήθειας») προς την Ελλάδα, θα ζητήσουμε συγκεκριμένα ανταλλάγματα (αυτό σημαίνει η αναφορά σε «όλους τους παράγοντες των διμερών σχέσεων»), δήλωσε κυνικά ο ρώσος υπουργός. Εχει τη σημασία της αυτή η αναφορά και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι οι Τσιπραίοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι η ΕΕ είναι χτισμένη με βάση τις αρχές της δημοκρατίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης!

τερευόντως ένα πρόβλημα πολιτικού πολιτισμού. Όταν όμως πανηγυρίζει υπέρ του εκπροσώπου της τρόικας και δηλώνει «Η συνέχεια στο Eurogroup και στη Σύνοδο Κορυφής!», υπάρχει πρόβλημα νεοφιλελεύθερης δουλοπρέπειας έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών. Οι συριζαίοι παίζουν θέατρο, αλλά οι νεοφιλελευθεροποταμικοί δεν αντέχουν ούτε το θέατρο.

ΥΓ. Αυτός ο τύπος του Ποταμιού είναι καθηγητής Οικονομικών της Υγείας στο ΕΚΠΑ!

Είπαμε; Ξελέμε!

Πλέον έχει δηλωθεί ξεκάθαρα: όσες συμβάσεις ιδιωτικοποιήσεων έχουν υπογραφεί είναι σεβαστές από τη νέα συγκυβέρνηση. Το είπε ο Δρίτσας αναφερόμενος στην Cosco, το είπε ο Μπαρουφάκης αναφερόμενος στο σύνολο των συμβάσεων. Κι εμείς θυμηθήκαμε τη δήλωση του Τσίπρα στις 9 Γενάρη, προς το συνδικαλιστικό όργανο των προποτζήδων, με το οποίο συναντήθηκε στο Μαξίμου: «Για μας το εθνικό έγκλημα της εκχώρησης του ΟΠΑΠ και μάλιστα με σκανδαλώδεις χαριστικούς όρους δεν είναι καθόλου τετελεσμένο γεγονός. Μια κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να πει “ο γέγονε γέγονε”».

Στις προεκλογικές περιόδους λέμε και καμιά μακακία για να περνάει η ώρα (και να μαζεύουμε ψηφαλάκια). Μετά τις εκλογές... σοβαρευόμαστε.

Προφήτης

«Σε περίπτωση κυβερνητικής συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αυτονόητο είναι ότι ο Πάνος Καμμένος θα αναδειχθεί αυτοδικαίως ως ο πολιτικός εγγυητής του συστήματος (...) Επιπροσθέτως, ο Π. Καμμένος παραμένει πολιτικά προσανατολισμένος προς τις ΗΠΑ, σε αντίθεση με τη ΝΔ, η οποία υπό την ηγεσία Σαμαρά εκτελεί πειθήνια όλες τις εντολές και τις υποδείξεις της Γερμανίας. Υποτιθέμενη συμμετοχή των ΑΝΕΛ σε κυβέρνηση Τσίπρα αυξάνει τις πιθανότητες να ενισχύσουν οι Αμερικανοί μελλοντικά τους ΑΝΕΛ ως το πλησιέστερο προς τα συμφέρόντά τους κόμμα της ελληνικής Δεξιάς, κάτι, βεβαίως, που θα διευρύνει την επιρροή τους».

Γιώργος Δελαστίκ, περιοδικό «Επίκαιρα», ιδιοκτησίας Λιβάνη, 6.6.2013. Απόσπασμα από δισέλιδο ύμνο στη σημαντικότητα των «Ανεξαρτήτων Ελλήνων» και στην... «πολιτική ευφυΐα» του Καμμένου! Για να μην ξεχνιόμαστε πώς προετοιμάστηκε και μιντιακά η σημερινή συγκυβέρνηση, που έχει τις ευλογίες (τουλάχιστον) των Αμερικανών.

ΠΑΣΟΚ ζεις, εσύ τους οδηγείς

Το πρόγραμμα της κυβέρνησης «δε θα είναι απλή φωτοτυπία των προεκλογικών δεσμεύσεων», είπε με νόημα ο Μπαρουφάκης, απαντώντας σε δημοσιογραφικές ερωτήσεις μετά τη συνάντησή του με τον ιταλό ομόλογό του Πιέρ Κάρλο Πάντοαν.

Ο κυβερνητικός ΣΥΡΙΖΑ διδάσκεται από το κυβερνητικό ΠΑΣΟΚ και εισάγει νέους περιφραστικούς νεολογισμούς στην ελληνική γλώσσα. Έτσι, η εγκατάλειψη της «κόκκινης γραμμής» για διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους ονομάζεται «αναζήτηση τεχνικών τρόπων». Και η εγκατάλειψη των προεκλογικών εξαγγελιών ονομάζεται «όχι φωτοτυπία». Αφού δε θα είναι φωτοτυπία η πρακτική πολιτική, τι θα είναι; Ο,τι επιτρέπει η δημοσιονομική πολιτική, όπως αυτή θα διαμορφωθεί μετά τη συμφωνία, που θα έχει το χαρακτήρα νέου Μνημονίου.

«Η νέα κυβέρνηση πρόκειται να κρατήσει τα δημοσιονομικά σε τάξη» διακήρυξε από τη Ρώμη ο Μπαρουφάκης. Παραφράζοντας τον Ελύτη («όταν ακούς τάξη, ανθρώπινο αίμα μυρίζει») θα λέγαμε: όπου ακούς δημοσιονομική τάξη, κινεζοποίηση και φορομνηξία μυρίζει.

Τύπος και ουσία

Από πότε «φεύγει η τρόικα»; Από το Σεπτέμβρη τη «διώχνει» ο Σαμαράς. Τα θυμόσαστε τα καραγκιοζιλίκια με το «τελευταίο τανγκό στο Παρίσι», που αποδείχτηκε ότι δεν ήταν το τελευταίο. Τώρα, έχει στυλώσει τα πόδια η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Δεν συνομιλούμε με τους υπαλλήλους, είπε ο Μπαρουφάκης στον Ντεϊσελμπλούμ. Όταν, όμως, ο Σόιμπλε, παρουσία δεκάδων δημοσιογράφων, του είπε να πάει για συζητήσεις με την τρόικα, άκουγε σαν βρεγμένη γάτα και δεν είπε τίποτα.

Για να μεταφέρουμε την ακριβή πραγματικότητα, όμως, ο Σόιμπλε δεν πρόφερε τη λέξη «τρόικα». Παρέπεμψε την ελληνική κυβέρνηση στην Κομισιόν, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ. Σε ένα απροσδιόριστο γραφειοκρατικό επίπεδο. Όχι με την τρόικα, αλλά με κάποιο άλλο σχήμα, ας πούμε. Αλλωστε, ο Μπαρουφάκης είχε φροντίσει να συναντηθεί κρυφά με τον Τόμσεν στο Παρίσι. Μπορεί οι Γερμανοί να εμφανίζονται ανένδοτοι στη διατήρηση της τρόικας, βάζοντας πάγο στον Γιούνκερ και τον Μοσκοβισί που λένε ότι η τρόικα ως σχήμα «δεν τραβάει πια», αυτό όμως το κάνουν για διαπραγματευτικούς λόγους. Για να ταπεινώσουν τον Τσίπρα και τον Μπαρουφάκη. Ως πρακτικοί άνθρωποι ενδιαφέρονται για την ουσία. Και η ουσία βρίσκεται στην επιτήρηση και όχι στο μηχανισμό που θα την ασκεί.

Βατερλό στην αγορά των εντόκων

Και μόνο ότι το Δελτίο Τύπου στάλθηκε από το υπουργείο Οικονομικών στη 1:18 μετά τα μεσάνυχτα (Τετάρτης προς Πέμπτη) έφτανε για να μετατρέψει στο αντίθετό του το καθησυχαστικό περιεχόμενό του. Με το μάτι στις «αγορές» της Ασίας που θα άνοιγαν πρώτες και αναφερόμενο στην απόφαση της ΕΚΤ να πάψει να χρηματοδοτεί τις ελληνικές τράπεζες με ενέχυρο ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, το υπουργείο Οικονομικών διαβεβαίωνε ότι «η απόφαση αυτή δεν αντανάκλασε καμία περίπτωση αρνητικές εξελίξεις στον χρηματοπιστωτικό τομέα της χώρας και έρχεται μετά από δύο ημέρες ουσιαστικής σταθεροποίησής του». Το πιο γελοίο ήταν το εξής: «Η ΕΚΤ, λαμβάνοντας και ανακοινώνοντας τούτη την απόφαση, ασκεί πίεση στο Eurogroup να προχωρήσει γοργά στην σύναψη νέας αμοιβαίως επωφελούς συμφωνίας μεταξύ της Ελλάδας και των εταίρων της!» Δηλαδή, η πίεση της ΕΚΤ είναι προς όλους τους άλλους πλην της ελληνικής κυβέρνησης!

Η απάντηση ήρθε το άλλο πρωί από το ελληνικό Χρηματιστήριο. -9% ο γενικός δείκτης, -22% οι τράπεζες! Οι «αγορές» δεν άκουσαν ούτε τον Γαβρήλο που βγήκε με την τσίμπλα στο μάτι στα πρωινάδικα να εξηγήσει πως η απόφαση της ΕΚΤ «είναι πολιτική και δεν επηρεάζει την οικονο-

μία της χώρας» («πίνει» κάτι αυτό το παιδί;), ούτε τον Μηλίό που τον «γλεντούσε» πρωινιάτικα ο Μπουμπούκος.

Το Βατερλό, όμως, είχε ξεκινήσει από το πρωί της Τετάρτης, στη δημοπρασία εξαμηνών εντόκων γραμματίων του Δημοσίου, η οποία έγινε ενόψει της συνεδρίασης του ΔΣ της ΕΚΤ την ίδια μέρα. Ξένοι τραπεζίτες και ραντιέρηδες δεν εμφανίστηκαν καθόλου και οι ελληνικές τράπεζες δεν κάλυψαν τη ζήτηση, με αποτέλεσμα το Δημόσιο να αντλήσει 135 εκατ. ευρώ λιγότερα σε σχέση με το ποσό που χρειαζόταν για να «ρολάρει» (ανανεώσει) τα εξάμηνα έντοκα που έληγαν την Παρασκευή. Η ζήτηση διαμορφώθηκε στα χαμηλότερα επίπεδα από το 2006, αλλά το επιτόκιο εκτινάχτηκε από το 2,30% της 7ης Γενάρη στο 2,75% (αύξηση 20% μέσα σ' ένα μήνα!).

Την ερχόμενη εβδομάδα, ο ΟΔΔΗΧ θα κάνει δημοπρασία για να μαζέψει 1,3 δισ. ευρώ, προκειμένου να «ρολάρει» τρίμηνα έντοκα γραμμάτια που λήγουν στις 13 Φλεβάρη. Αυτή η δημοπρασία δε θα γίνει με φήμες, αλλά με δεδομένη την απόφαση της ΕΚΤ να κόψει από τις ελληνικές τράπεζες το δανεισμό με 0,05% και να τις στείλει να δανειζονται από τον ΕΛΑ της ΤτΕ με 1,55%. Αυτό το επιπλέον 1,5% θα μεταφερθεί στα επιτόκια των εντόκων

γραμματίων και γενικότερα στον τραπεζικό δανεισμό.

Αυξάνοντας την πίεση πάνω στη συγκυβέρνηση, ο διοικητής της Bundesbank Γιενς Βάιντμαν ζήτησε να μπουκάρουν από την ΕΚΤ περιορισμοί και στην πρόσβαση των ελληνικών τραπεζών στον ΕΛΑ, διότι αυτός είναι έκτακτος μηχανισμός ρευστότητας και όχι τακτικός μηχανισμός δανειοδότησης των τραπεζών!

Έχει επιβεβαιωθεί, ακόμη, ότι η ΕΚΤ απέρριψε το αίτημα Βαρουφάκη να επιτραπεί στο ελληνικό δημόσιο να διευρύνει τον βραχυπρόθεσμο δανεισμό (έντοκα γραμμάτια με λήξεις έως 12 μήνες) από τα 15 στα 25 δισ. Επιβεβαιώθηκε πανηγυρικά ο Χαρδούβελης που προειδοποιούσε γι' αυτό, εισπράττοντας απαξιωτικά σχόλια από τους συριζαίους και μια πηγή δανεισμού (με τσουχτερό επιτόκιο) την οποία αναζητούσε η συγκυβέρνηση, για να μπορεί να πληρώσει τις τρέχουσες δανειακές υποχρεώσεις και να κερδίσει χρόνο, αποκλείστηκε. Φάνηκε καθαρά πως ο Σταθάκης έλεγε ψέματα προεκλογικά, όταν διαβεβαίωνε ότι υπάρχουν λεφτά μέχρι τον Ιούλη. Τώρα, ο Βαρουφάκης εκλιπαρεί τον Σόιμπλε για χρόνο έξι εβδομάδων κι αυτός τον στέλνει στο Eurogroup. Μια ακόμη αστική διαχείριση ναυαγεί πριν καν αρχίσει.

Μετά την παράνομη παραχώρηση στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ

Υποχρέωση της κυβέρνησης να ανακαλέσει την παραχώρηση του οικοπέδου στην ΑΕΚ

Εβδομήντα πέντε νοματαίοι βαφτίστηκαν «γενική συνέλευση της ΑΕΚ» και ενέκριναν ομόφωνα το παραχωρητήριο που μεταβιβάζει το οικόπεδο της Νέας Φιλαδέλφειας στην εταιρία του Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Πρόκειται, φυσικά, για παρωδία. Για ένα μελανό στίγμα στη διαδρομή ενός ιστορικού αθλητικού σωματείου. Για κατάντια. Σ' ένα σύλλογο με χιλιάδες μέλη μαζεύτηκαν 75 κλακαδόροι και ενέκριναν κάτι που δεν είχαν καν διαβάσει! Όταν κάποιος οπαδός ζήτησε να του διαβάσουν τους όρους του παραχωρητηρίου, ο Μελισσανίδης αντέδρασε εξαγριωμένος: «Δεν θέλω να διαβάσετε ούτε το παραχωρητήριο, ούτε τίποτα. Δεν μου έχετε εμπιστοσύνη; Το έχω διαβάσει εγώ. Αρκεί!»

Αυτή η κατάντια θα έπρεπε ν' απασχολήσει όσα μέλη της ΑΕΚ διατηρούν την αξιοπρέπιά τους και έχουν το θάρρος να υψώσουν ανίστημα απέναντι σ' ένα σύστημα που χρησιμοποιεί απειλές, προγραφές και τραμπούκους. Αρκεί μια απλή προσφυγή στο Πρωτοδικείο για να κηρυχτεί παράνομη αυτή η στημένη συνέλευση και να ακυρωθούν οι αποφάσεις της. Εμάς, όμως, δεν μας απασχολεί καθόλου αυτό, γιατί απλούστατα αυτό το παραχωρητήριο είναι άκυρο **σε κάθε περίπτωση**. Δεν μπορεί να γίνει δεκτό από καμιά δημόσια υπηρεσία. Το έχουμε γράψει και το επαναλαμβάνουμε.

Το οικόπεδο των 26,6 στρεμμάτων δεν πέρασε στην ιδιοκτησία της ΑΕΚ, αλλά της παραχωρήθηκε για συγκεκριμένη χρήση. Αναφέρει η απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου του 1934: «Αποφασίζομεν εγκρίνομεν την δωρεάν παραχώρησιν του υπό στοιχεία Α.Β.Γ.Δ.Ε.Ζ.Α. γήπεδον εμβαδού μ2 26621,50 της εν τω συνοικισμώ Φιλαδέλφειας εκτάσεως εις την Αθλητικὴν Ἐνωσιν Κωνσταντινουπόλεως προς ἰδρυσιν γυμναστηρίου, της εκτάσεως ταύτης ανηκούσης εις το Δημόσιον αρθείσης της αναδασώσεως».

Και συνεχίζει: «*Η παραχώρησις υπόκειται εις ανάκλησιν ἅμα η ἑκτασις αὐτῇ μετὰ των ἐν αὐτῇ κτημάτων θα ἐπαυεν ἐξυπηρετούσα τον δι' ον παρεχωρήθη **κοινοφελή σκοπόν** του ἐν ἄρθρῳ 2 καταστατικού της Αθλητικῆς Ἐνώσεως Κωνσταντινουπόλεως, προβλεπόμενον*».

Επειδή, λοιπόν, το οικόπεδο αυτό δεν είναι χωράφι του παππού τους για να το ιδιοποιούνται και να το πουλάνε όπου γουστάρουν, οι 75 κλακαδόροι του «Τίγρη» δεν ενέκριναν παρά ένα νομικά άκυρο και πρακτικά άχρηστο κωλόχαρτο. Κι επειδή εμείς δεν μιλάμε ποτέ στον αέρα, αλλά πάντοτε κάνουμε ρεπορτάζ, σας ενημερώνουμε ότι στη ΔΑΟΚΑ, που είναι αρμόδια για την έκδοση της Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης, δεν έχει αποσταλεί ακόμη η εισήγηση του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Έργου του ΥΠΕΚΑ, σχετικά με τη νομιμότητα της παραχώρησης του οικοπέδου από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ στην κερδοσκοπική «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. **«Δεν είμαστε τρελοί για να εισηγηθούμε την αποδοχή αυτού του παραχωρητηρίου. Χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση»** υποστηρίζουν αρμόδιοι παράγοντες.

Με την έγκριση του παραχωρητηρίου, όμως, από την κλάκα των 75 που βαφτίστηκε γενική συνέλευση της ΑΕΚ, έχουμε πλέον μια νέα κατάσταση, την

οποία οφείλει να αντιμετωπίσει η κυβέρνηση. Εμείς θα απευθυνθούμε και με αίτησή μας στους αρμόδιους υπουργούς Π. Λαφαζάνη, Γ. Τσιρώνη και Β. Αποστόλου, τους ρωτάμε όμως και από τις στήλες της «Κόντρας»: με την έγκριση του παραχωρητηρίου, η ΑΕΚ έπαψε να εξυπηρετεί τον κοινωφελή σκοπό για τον οποίο της παραχωρήθηκε η έκταση. Επομένως, **η κυβέρνηση έχει υποχρέωση να ανακαλέσει την παραχώρηση και να ενσωματώσει το οικόπεδο στο Άλσος, όπως προβλέπεται. Πότε σκοπεύουν οι υπουργοί να κινήσουν σχετική διαδικασία;**

ΥΓ: Για τους εξυπνάκηδες του aek-watch που μας επιτέθηκαν, ισχυριζόμενοι ότι τη νομιμότητα του παραχωρητηρίου θα την κρίνει το Εφετείο Αθηνών, έχουμε μια συμβουλή και μια πρόταση. Η συμβουλή: πηγαίνετε να ρωτήσετε κανένα δικηγόρο που να έχει στοιχειώδη γνώση από τέτοιες υποθέσεις (το άρθρο του καταστατικού της ΑΕΚ που καθιστά αρμόδιο το Εφετείο Αθηνών αφορά περιουσιακά στοιχεία της ΑΕΚ, όχι ένα οικόπεδο που κατά κυριότητα ανήκει στο Δημόσιο και έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ μόνο κατά χρήση). Η πρόταση: πάτε ένα στοιχημα ότι δε θα υπάρξει δημόσια υπηρεσία που θα δεχτεί αυτό το παράνομο παραχωρητήριο; Περιμένουμε... εναγωνίως.

751 ευρώ; Ποια 751;

Ούτε μια εβδομάδα δεν κράτησε η χαρά χιλιάδων εργαζόμενων, νέων στην πλειοψηφία τους, που είχαν πιστέψει τις προεκλογικές εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η πρώτη πράξη της κυβέρνησής του θα είναι να επαναφέρει τον κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ. Πολλοί από τους εργαζόμενους, που πληρώνονται (αν και όταν) με 586 ευρώ ή με 511 ευρώ (αν είναι κάτω των 25 ετών) έκαναν μάλιστα και σχέδια για τις τρύπες που θα μπαλίσουν μόλις πάρουν τα 751 (εννοείται μεϊκτά). Άλλοι αναλογίζονταν τη στιγμή που θα σταθούν μπροστά σ' αρεντικό, με το φρέσκο νόμο στο χέρι, και θα του πουν χαϊρέκακα: «751 κι άμα σ' αρέσεις!»

Οι προσδοκίες των εργαζόμενων είχαν ενισχυθεί από την πρώτη δήλωση του νέου υπουργού Εργασίας Π. Σκουρλέτη, μόλις παρέλαβε το υπουργείο από τον προκάτοχό του, ότι η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ είναι στις προτεραιότητες της νέας κυβέρνησης και του υπουργείου.

Ο ίδιος ο Σκουρλέτης τους ζήτησε από το όνειρο και τους προσέγγισε ανώμαλα, επιλέγοντας το πρωινό αδόκιμο του ΣΚΑΙ (του μηνμονιακότερου των μηνμονιακών μιντιακών συγκροτημάτων), για να πει ότι η επαναφορά του κατώτερου μισθού θα γίνει... σταδιακά, διότι αν γινόταν άμεσα θα προκαλούσε... σοκ στους κακόμοιρους τους καπιταλιστές. Πρώτα η κυβέρνηση πρέπει να πάρει κάποια μέτρα προς όφελός τους (των καπιταλιστών), να τους δώσει «ανάσες» (υποφέρουν οι διστυχοι), και μετά να πάει ο μισθός στα 751.

«Μη φάτε, θα σφάδουμε γλάρο». Αυτό είπε στους ονειρευόμενους (με ανοιχτά τα μάτια) εργαζόμενους ο Σκουρλέτης. Διαβάστε πόσο... χαριτωμένα το είπε:

«Το να πεις αύριο ότι - και ιδίως για τις μικρές και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις - πάμε και εφαρμόζουμε από τον επόμενο μήνα το 751, είναι ένα άλλο είδος σοκ στο ίσως να μην μπορούν πολλοί να το αντέξουν. Λέμε, λοιπόν, ότι αυτό το μέτρο πρέπει να συνδυαστεί, αφού προηγουμένως έχουν υπάρξει συγκεκριμένες ρυθμίσεις για τις επιχειρήσεις, που να τους δώσουν ανάσες».

Ανάγκη από ανάσες έχουν οι καπιταλιστές, όχι οι εργαζόμενοι! Ετσι, από την πρώτη κιόλας εβδομάδα της θητείας του, ο πολυπληγκτος Π. Σκουρλέτης κερδίζει επάθια τον τίτλο «**υπουργός Καπιταλιστικής Εργοδοσίας**». Το «υπουργός Εργασίας» είναι για τον Σκουρλέτη ένας αποκορονιστικός ευφημισμός, όπως ήταν και για τους προκατόχους του.

Εμείς είχαμε προειδοποιήσει από την Παρασκευή 30 Γενάρη (τότε «ανέβηκε» στην ιστοσελίδα μας το σχετικό άρθρο του προηγούμενου φύλλου), ότι η επαναφορά του βασικού μισθού στα 751 ευρώ είναι παρωμιά της κυβέρνησης. Ορελιδουμε να πούμε πως δεν περιμέναμε ότι ο Σκουρλέτης θα μας επιβεβαίωνε τόσο σύντομα. Διάβασε φαίνεται το δημοσίευμα και είπε: «μια ψυχρή που είναι να βγει ας βγει τώρα. Κα-

λύτερα να το ξεφουρνίσω, παρά ν' αρχίσει να συζητιέται σιγά-σιγά».

Η θεωρία του «σοκ στην αγορά» δεν είναι καινούργια. Η πατρότητά της δεν ανήκει στον Σκουρλέτη. Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», ο πρώτος που την επικαλέστηκε ήταν ο εργατοπατέρας πρόεδρος της ΓΣΕΕ Ι. Παναγόπουλος, τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ άρχισε τη σχετική φιλολογία (μετά τις εξαγγελίες Τσίπρα στη ΔΕΘ). Τότε (Σεπτέμβρης του 2014), η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ προχώρησε σε οργισμένες καταγγελίες κατά του Παναγόπουλου, χαρακτηρίζοντάς τον άνθρωπο της εργοδοσίας. Οι δε τομεάρχες Εργασίας και Δημόσιας Διοίκησης του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Στρατούλης και Α. Μητρόπουλος βγήκαν στα κεραμίδια και διακήρυξαν (κοινή δήλωσή τους στις 22.9.2014): «Ο κατώτατος μισθός, όπως με μηνμονιακό νόμο μειώθηκε, έτσι με νέο νόμο θα επανελθεί στο προηγούμενα επίπεδα, ώστε από και και πέρα να λειτουργούν για τη διαμόρφωση του οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις». Φυσικά, γνώριζαν πολύ καλά ότι έλεγαν ψέματα, διότι η επαναφορά του κατώτατου μισθού δεν ήταν (μόνο) ζήτημα νόμου, όπως επίσης θα διαβάσετε παρακάτω.

Οι ίδιοι τομεάρχες, μια μέρα μετά (κοινή δήλωσή τους στις 23.9.2014), καταφέρθηκαν και ενάντια στις μειώσεις μισθών στους δημοσίους υπάλληλους και... δεσμεύτηκαν: «Πρόκειται για έναν φαύλο κύκλο μειώσης των μισθών και νέαν απολύσεων των εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα που, για όσο παραμένει η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, θα συνεχίζεται αενάως. Ο λαός με τους αγώνες και την ψήφο του μπορεί να αντρείψει την κυβέρνηση και να δώσει την τρόικα, ώστε να σπάσει αυτόν τον φαύλο κύκλο της αιώνιας λιτότητας, στην οποία τον έχουν καταδικάσει».

Τέσσερις μήνες μετά, με συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου πλέον, ο νέος αναπληρωτής υπουργός Δημόσιας Διοίκησης Γ. Κατρούγκαλος συναντιέται με την ΑΔΕΔΥ και λέει στους εργατοπατέρες της ότι οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο δεν πρόκειται να πάρουν **ούτε ένα ευρώ αύξηση!** Το δήλωσε ο ίδιος ο Κατρούγκαλος: «Εξήγησα στην ΑΔΕΔΥ ότι δεν υπάρχει περιθώριο αυτή την χρονιά για οποιαδήποτε μισθολογική βελτίωση της κατάστασης, μολονότι αναγνωρίζουμε πόσο σοβαρά έχουν θιγει και αυτοί από την μηνμονιακή λαίλαπα».

Οι εργατοπατέρες δεν έβγαλαν ούτε μία ανακοίνωση για να καταγγείλουν τον υπουργό και να θυμίσουν τις προεκλογικές «δεσμεύσεις» του ΣΥΡΙΖΑ. Ενας απ' αυτούς, μάλιστα, ο Πασόκος Σ. Κουσιουμπέλης, απάνει με εύσημα στον Κατρούγκαλο: «Προς τιμήν του ο υπουργός μας είπε ότι για το 2015 ο κομμάραρας είναι άδειος και δεν προβλέπει κάτι. Εμείς θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε!»

«Δεν θέλω τώρα να σχολιάζω τα πάντα, όσα γράφονται κάθε μέρα. Είναι ξεκάθαρο ότι η ελληνική κυβέρνηση επεξεργάζεται κάποια τη θέση της. Αυτό είναι κάτι περισσότερο από κατανοητό, αν κοιτάξει κανείς εδώ και πόσο λίγες ημέρες έχει αναλάβει αυτή η κυβέρνηση». Στον αγαπημένο της ρόλο της «μπερούλας» και με μόλικλη δόση ειρωνείας, η Άνγκελα Μέρκελ κατέστησε σαφές ότι η ίδια θα μιλήσει τελευταία. Κι όταν μιλήσει, ο λόγος της θα έχει τη βαρύτητα που έχει ο γερμανικός ιμπεριαλισμός στα τεκταίονα στην Ευρώνηση και την Ευρωζώνη.

Στο μεταξύ, το σόου που στήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ για εσωτερική κατανάλωση, σιγά-σιγά οδεύει προς το φινάλε του. Την τελευταία πινελιά την έβαλε ο Γιούνκερ υποδεχόμενος τον Τσίπρα στις Βρυξέλλες. Προσφέρθηκε να αναλάβει διαμεσοκληρικό ρόλο (παλιά του τέχνη κόσκινο), αλλά για να το κάνει θα πρέπει προηγουμένως η ελληνική κυβέρνηση να καταθέσει ένα πλήρες και κοστολογημένο πρόγραμμα. Γιατί αυτά που φέρνει μέχρι στιγμής, μέσω Βαρουφάκη, δεν περνάνε. Γριά αλεπού της οικονομικής διπλωματίας ο Γιούνκερ, αρνήθηκε να κάνει δηλώσεις μαζί με τον Τσίπρα. Του είπε ό,τι είχε να του πει και φρόντισε αυτά να διαρρεύσουν στα ΜΜΕ. Ανέθεσε δε στον Τουσκ, με τον οποίο συναντήθηκε ο Τσίπρας (επίσης χωρίς να γίνουν δηλώσεις) να εκδώσει μια γραπτή ανακοίνωση, αμέσως μόλις ο Τσίπρας αναχωρήσει από τις Βρυξέλλες για το Παρίσι, στην οποία έκανε λόγο για «δύσκολες διαπραγματεύσεις», στο πλαίσιο των οποίων η Ελλάδα θα πρέπει να καταβάλει «απορροασιστικές προσπάθειες», ενώ κατέστησε σαφές ότι ο μόνος χώρος όπου μπορεί να συλλύσεων των εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα που, για όσο παραμένει η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, θα συνεχίζεται αενάως. Ο λαός με τους αγώνες και την ψήφο του μπορεί να αντρείψει την κυβέρνηση και να δώσει την τρόικα, ώστε να σπάσει αυτόν τον φαύλο κύκλο της αιώνιας λιτότητας, στην οποία τον έχουν καταδικάσει».

Τέσσερις μήνες μετά, με συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου πλέον, ο νέος αναπληρωτής υπουργός Δημόσιας Διοίκησης Γ. Κατρούγκαλος συναντιέται με την ΑΔΕΔΥ και λέει στους εργατοπατέρες της ότι οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο δεν πρόκειται να πάρουν **ούτε ένα ευρώ αύξηση!** Το δήλωσε ο ίδιος ο Κατρούγκαλος: «Εξήγησα στην ΑΔΕΔΥ ότι δεν υπάρχει περιθώριο αυτή την χρονιά για οποιαδήποτε μισθολογική βελτίωση της κατάστασης, μολονότι αναγνωρίζουμε πόσο σοβαρά έχουν θιγει και αυτοί από την μηνμονιακή λαίλαπα».

Εμείς είχαμε προειδοποιήσει από την Παρασκευή 30 Γενάρη (τότε «ανέβηκε» στην ιστοσελίδα μας το σχετικό άρθρο του προηγούμενου φύλλου), ότι η επαναφορά του βασικού μισθού στα 751 ευρώ είναι παρωμιά της κυβέρνησης. Ορελιδουμε να πούμε πως δεν περιμέναμε ότι ο Σκουρλέτης θα μας επιβεβαίωνε τόσο σύντομα. Διάβασε φαίνεται το δημοσίευμα και είπε: «μια ψυχρή που είναι να βγει ας βγει τώρα. Κα-

λύτερα να το ξεφουρνίσω, παρά ν' αρχίσει να συζητιέται σιγά-σιγά».

Η θεωρία του «σοκ στην αγορά» δεν είναι καινούργια. Η πατρότητά της δεν ανήκει στον Σκουρλέτη. Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», ο πρώτος που την επικαλέστηκε ήταν ο εργατοπατέρας πρόεδρος της ΓΣΕΕ Ι. Παναγόπουλος, τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ άρχισε τη σχετική φιλολογία (μετά τις εξαγγελίες Τσίπρα στη ΔΕΘ). Τότε (Σεπτέμβρης του 2014), η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ προχώρησε σε οργισμένες καταγγελίες κατά του Παναγόπουλου, χαρακτηρίζοντάς τον άνθρωπο της εργοδοσίας. Οι δε τομεάρχες Εργασίας και Δημόσιας Διοίκησης του ΣΥΡΙΖΑ Δ. Στρατούλης και Α. Μητρόπουλος βγήκαν στα κεραμίδια και διακήρυξαν (κοινή δήλωσή τους στις 22.9.2014): «Ο κατώτατος μισθός, όπως με μηνμονιακό νόμο μειώθηκε, έτσι με νέο νόμο θα επανελθεί στο προηγούμενα επίπεδα, ώστε από και και πέρα να λειτουργούν για τη διαμόρφωση του οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις». Φυσικά, γνώριζαν πολύ καλά ότι έλεγαν ψέματα, διότι η επαναφορά του κατώτατου μισθού δεν ήταν (μόνο) ζήτημα νόμου, όπως επίσης θα διαβάσετε παρακάτω.

Οι ίδιοι τομεάρχες, μια μέρα μετά (κοινή δήλωσή τους στις 23.9.2014), καταφέρθηκαν και ενάντια στις μειώσεις μισθών στους δημοσίους υπάλληλους και... δεσμεύτηκαν: «Πρόκειται για έναν φαύλο κύκλο μειώσης των μισθών και νέαν απολύσεων των εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα που, για όσο παραμένει η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, θα συνεχίζεται αενάως. Ο λαός με τους αγώνες και την ψήφο του μπορεί να αντρείψει την κυβέρνηση και να δώσει την τρόικα, ώστε να σπάσει αυτόν τον φαύλο κύκλο της αιώνιας λιτότητας, στην οποία τον έχουν καταδικάσει».

Τέσσερις μήνες μετά, με συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου πλέον, ο νέος αναπληρωτής υπουργός Δημόσιας Διοίκησης Γ. Κατρούγκαλος συναντιέται με την ΑΔΕΔΥ και λέει στους εργατοπατέρες της ότι οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο δεν πρόκειται να πάρουν **ούτε ένα ευρώ αύξηση!** Το δήλωσε ο ίδιος ο Κατρούγκαλος: «Εξήγησα στην ΑΔΕΔΥ ότι δεν υπάρχει περιθώριο αυτή την χρονιά για οποιαδήποτε μισθολογική βελτίωση της κατάστασης, μολονότι αναγνωρίζουμε πόσο σοβαρά έχουν θιγει και αυτοί από την μηνμονιακή λαίλαπα».

Εμείς είχαμε προειδοποιήσει από την Παρασκευή 30 Γενάρη (τότε «ανέβηκε» στην ιστοσελίδα μας το σχετικό άρθρο του προηγούμενου φύλλου), ότι η επαναφορά του βασικού μισθού στα 751 ευρώ είναι παρωμιά της κυβέρνησης. Ορελιδουμε να πούμε πως δεν περιμέναμε ότι ο Σκουρλέτης θα μας επιβεβαίωνε τόσο σύντομα. Διάβασε φαίνεται το δημοσίευμα και είπε: «μια ψυχρή που είναι να βγει ας βγει τώρα. Κα-

Ο διμπεριαλιστικός ανταγωνισμός και οι χρήσιμοι ηλίθιοι

μέσω Bloomberg:

«Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, είμαι απολύτως βέβαιος ότι σύντομα θα καταφέρουμε να φτάσουμε σε μία αμοιβαίως επωφελή συμφωνία, τόσο για την Ελλάδα όσο και για ολόκληρη την Ευρώπη. Καμιά πλευρά δεν επιδιώκει να στρέψει κανείς τις χώρες της Ευρωζώνης τη μία εναντίον της άλλης, και ειδικά όχι τη Γαλλία και τη Γερμανία». Και για όσους δεν κατάλαβαν, φρόντισε να κάνει και κακά του: «Μια λύση που βοηθά την Ελλάδα, ενώ διασφαλίζει ότι θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της, θα πρέπει να περάσει από μία **συμφωνία ανάμεσα στην Γαλλία και τη Γερμανία**».

Ο πρώτος που αντέδρασε ήταν ο Ντεϊσελμπλουμ. Δεν είχαν περάσει ούτε δυο ώρες και έσπευσαν να χαιρετίσει τη δήλωση Τσίπρα και να δηλώσει ότι το Eurogroup «θα πάρει σύντομα τις αποφάσεις για την Ελλάδα». Την επομένη, ο Γιούνκερ ανέθεσε στον εκ πρόσωπο της Κομισιόν Μ. Σχοινά να δηλώσει ότι η Επιτροπή σημείωσε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τη δήλωση του έλληνα πρωθυπουργού, ότι «σύντομα θα καταφέρουμε να φτάσουμε σε μία αμοιβαίως επωφελή συμφωνία, τόσο για την Ελλάδα, όσο και για ολόκληρη την Ευρώπη» και πως «καμιά πλευρά δεν επιδιώκει τη σύγκρουση και δεν ήταν ποτέ πρόθεση μας να δράσουμε μονομερώς στο ζήτημα του ελληνικού

χρέους». Ο Σχοινάς δεν παρέλειψε να σημειώσει πως «οποιαδήποτε συμφωνία προϋποθέτει την **ομόφωνη** γνώμη των 19 κρατών-μελών της Ευρωζώνης».

Στο μεταξύ, ο γάλλος υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν, που σύμφωνα με τον παραμορφωτικό καθρέφτη της εγχώριας προπαγάνδας στήριξε «με χίλια» τον Μπαρουφάκη κατά τη συνάντησή τους στο Παρίσι, φρόντισε να στείλει το δικό του μήνυμα (για να σφίξουν οι κώλοι): «Δεν υπάρχει λόγος να στρέψει κανείς τις χώρες της Ευρωζώνης τη μία εναντίον της άλλης, και ειδικά όχι τη Γαλλία και τη Γερμανία». Και για όσους δεν κατάλαβαν, φρόντισε να κάνει και κακά του: «Μια λύση που βοηθά την Ελλάδα, ενώ διασφαλίζει ότι θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της, θα πρέπει να περάσει από μία **συμφωνία ανάμεσα στην Γαλλία και τη Γερμανία**».

Μιλάμε για παραμορφωτικό καθρέφτη της εγχώριας προπαγάνδας, γιατί πέρασε εντελώς στο ντουκού το γεγονός πως στις δηλώσεις που έκανε με τον Μπαρουφάκη στο Παρίσι ο Σαπέν αναφέρθηκε δυο φορές στο γαλλογερμανικό δόγμα και, βέβαια, δεν το έκανε τυχαία. Ούτε ήταν τυχαίο το γεγονός ότι στη συνάντησή του με τον Τσίπρα στη Ρώμη ο Ρέντιο τον παρέπεμψε ευγενικά στους «ευρωπαϊκούς θεσμούς», αποφεύγοντας οποιονδήποτε υπαινιγμό που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αντιγερμανικός.

Η τελική κρυάδα ήρθε από τον

Ολάντ. Μπορεί ο Τσίπρας να τον έγλειψε πατόκορφα, διατυπώνοντας έμπρακτα το mea culpa για εκείνο το «Ολαντρέου», όμως ο γάλλος πρόεδρος της εγχώριας προπαγάνδας στήριξε «με χίλια» τον Μπαρουφάκη κατά τη συνάντησή τους στο Παρίσι, φρόντισε να στείλει το δικό του μήνυμα (για να σφίξουν οι κώλοι): «Δεν υπάρχει λόγος να στρέψει κανείς τις χώρες της Ευρωζώνης τη μία εναντίον της άλλης, και ειδικά όχι τη Γαλλία και τη Γερμανία». Και για όσους δεν κατάλαβαν, φρόντισε να κάνει και κακά του: «Μια λύση που βοηθά την Ελλάδα, ενώ διασφαλίζει ότι θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της, θα πρέπει να περάσει από μία **συμφωνία ανάμεσα στην Γαλλία και τη Γερμανία**».

Πίστεψαν, αλήθεια, τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ότι με Γαλλία και Ιταλία θα διαμόρφωναν το περιθώριο «μέτωπο του Νότου» και θα εκβίαζαν τη Γερμανία; Δεν τους έχουμε για τόσο αφελείς. Απλά, δέχτηκαν να παίξουν το ρόλο των χρησίμων ηλίθων σ' ένα παιχνίδι προπαγάνδας που τους βόλευε όλους. Ο Ολάντ και ο Ρέντιο έσπευσαν να «αγκαλιάσουν» τον ΣΥΡΙΖΑ και την εκλογική του νίκη, για να γενικά στους «ευρωπαϊκούς θεσμούς», αποφεύγοντας οποιονδήποτε υπαινιγμό που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αντιγερμανικός.

Η τελική κρυάδα ήρθε από τον

Πάει και η «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», πάει και η «διεθνής διάσκεψη»

Μπορεί ο Λαφαζάνης να δήλωνε, με το γνωστό τόπος του, σε σαββατιάτικη εφημερίδα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιμείνει στη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, μπορεί η Χρυσοβελώνη των συγκυβερνώντων ΑΝΕΛ να δήλωνε ότι το κόμμα του Καμμένου επιμένει στη διαγραφή του επονειδίστου χρέους (αυτή έχει μείνει στην εποχή της «πλατείας»), όμως η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης ανακοινώνεται από τους καθ' ύλην αρμόδιους. Και ο καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός, ο Μπαρουφάκης, σε συνεννόηση με Τσίπρα και Δραγασάκη, επέλεξε τους Financial Times για να διακηρύξει πως θαβάλει πιπίρι στο στόμα όποιου ξαναμιλήσει για «κούρεμα» του χρέους, διότι η λέξη «κούρεμα» ενοχλεί τους εταίρους-δανειστές και εμποδίζει τη διαπραγμάτευση.

Ηταν το εισιτήριο για να μπορέσει ο Μπαρουφάκης να ταξιδεύει στο Βερολίνο και να γίνει δεκτός από τον Σόιμπλε. Προσφέρθηκε ως δώρο υποτέλειας στους επικυρίαρχους. Στο σκουπίδο-τενεκέ, λοιπόν, και η «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», που ήταν το βαρύ πυροβολικό της συριζικής προπαγάνδας την τελευταία διετία, και η «διεθνής διάσκεψη για το χρέος», που (υποτίθεται ότι) θα την αποφασίσει. Μάλιστα, αυτό διακηρύχτηκε πριν καν καθήσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Όπως εξήγησε ο Μπαρουφάκης, η Ελλάδα δε

διεκδικεί διαγραφή τμήματος του χρέους, αλλά την «εξάρθρωση» του χρέους της προς την Ευρώπη (ΕFSF, ΕΚΤ και κράτη μέλη), προτείνοντας την αντικατάστασή του με δύο τύπων ομολόγων: ο πρώτος τύπος θα αντικαταστήσει τα δάνεια από τον ΕFSF και τα κράτη μέλη και ο δεύτερος τύπος θα αντικαταστήσει τα δάνεια από την ΕΚΤ και προτείνεται να είναι «ομολόγα χωρίς λήξη» (perpetual bonds).

Μπορεί η σχετική δήλωση Μπαρουφάκη να έγινε επί βρετανικού εδάφους και να ανακοινώθηκε μέσω του αγαπημένου στον υπουργό Οικονομικών οργάνου του αγγλοσαξονικού χρηματιστικού κεφαλαίου, των Financial Times, όμως ο κύβος ερρίφθη επί γαλλικού εδάφους. Λίγες ώρες πριν συναντηθεί με τον έλληνα ομολόγο του, ο γάλλος υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν είχε φροντίσει να στείλει δημόσια το μήνυμα για το χρέος, με δηλώσεις του στο Canal+: «Οχι, δε θα το διαγράψουμε, μπορούμε να το συζητήσουμε, μπορούμε να επιμηνύουμε (το χρόνο αποπληρωμής), μπορούμε να το ελαφρύνουμε, όχι όμως να το διαγράψουμε».

Συντονισμένοι στην ίδια γραμμή, οι συριζαίοι εξαμολύθηκαν σε κανάλια και ραδιοφωνα, για να εξηγήσουν ότι δεν πρόκειται για αλλαγή της θέσης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για «τεχνικούς τρόπους». «Ετσι κι αλλιώς η επιμήκυνση που μας είχαν προτείνει» και στις προηγούμενες κυβερνήσεις είναι στην ουσία κούρεμα, άρα εμείς πρέπει να

πάμε με πολύ συγκεκριμένες ιδέες». Λέγε με θράσος χιλών πηθήκαν ο Τσακαλότης, Άλες και δε θυμόμαστε πώς κατακεραύνωνε και αυτός και οι άλλοι συριζαίοι τους Σαμαρά, Βενιζέλο, Στουρνάρα, όταν υποστήριζαν τα ίδια ακριβώς πράγματα. Λες και δε θυμόμαστε τον Τσίπρα να λέει στην τηλεοπτική του συνέντευξη στον Κατζίνοκλάου, ότι στόχος του ΣΥΡΙΖΑ είναι να διαγραφεί περισσότερο από το 50% του χρέους.

Μπορεί η σχετική δήλωση Μπαρουφάκη να έγινε επί βρετανικού εδάφους και να ανακοινώθηκε μέσω του αγαπημένου στον υπουργό Οικονομικών οργάνου του αγγλοσαξονικού χρηματιστικού κεφαλαίου, των Financial Times, όμως ο κύβος ερρίφθη επί γαλλικού εδάφους. Λίγες ώρες πριν συναντηθεί με τον έλληνα ομολόγο του, ο γάλλος υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν είχε φροντίσει να στείλει δημόσια το μήνυμα για το χρέος, με δηλώσεις του στο Canal+: «Οχι, δε θα το διαγράψουμε, μπορούμε να το συζητήσουμε, μπορούμε να επιμηνύουμε (το χρόνο αποπληρωμής), μπορούμε να το ελαφρύνουμε, όχι όμως να το διαγράψουμε».

Συντονισμένοι στην ίδια γραμμή, οι συριζαίοι εξαμολύθηκαν σε κανάλια και ραδιοφωνα, για να εξηγήσουν ότι δεν πρόκειται για αλλαγή της θέσης του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για «τεχνικούς τρόπους». «Ετσι κι αλλιώς η επιμήκυνση που μας είχαν προτείνει» και στις προηγούμενες κυβερνήσεις είναι στην ουσία κούρεμα, άρα εμείς πρέπει να

πάμε με πολύ συγκεκριμένες ιδέες». Λέγε με θράσος χιλών πηθήκαν ο Τσακαλότης, Άλες και δε θυμόμαστε πώς κατακεραύνωνε και αυτός και οι άλλοι συριζαίοι τους Σαμαρά, Βενιζέλο, Στουρνάρα, όταν υποστήριζαν τα ίδια ακριβώς πράγματα. Λες και δε θυμόμαστε τον Τσίπρα να λέει στην τηλεοπτική του συνέντευξη στον Κατζίνοκλάου, ότι στόχος του ΣΥΡΙΖΑ είναι να διαγραφεί περισσότερο από το 50% του χρέους.

Μόνο που τους όρους της αναδιάρθρωσης δε θα τους επιβάλλει ο χρεώστης, αλλά ο πιστωτής. Τι θα κάνει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα καθήσει στο τραπέζι για να διαπραγματευθεί τους όρους του νέου Μνημονίου (που μπορεί να μην ονομάζεται έτσι) και της νέας επιτήρησης (που μάλλον δε θα περιλαμβάνει επίκριση). Επί της ουσίας δε θα κάνει τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Η μόνη διαφορά είναι πως η κινεζοποίηση έχει πλέον ολοκληρωθεί και ο ΣΥΡΙΖΑ θα κληθεί κυρίως να τη συντηρήσει και δευτερευόντως να τη βαθύνει.

Η εκόνα του «σοβαρού» αυτή τη φορά) Μπαρουφάκη, που εκλιπαρούσε δημοσίως τον Σόιμπλε να δώσει στην κυβέρνηση του λίγο χρόνο, ήταν η πιο χαρακτηριστική αυτής της εβδομάδας. Ατεγκτος ο Σόιμπλε, τον παρέπεμψε σε διαπραγμάτευση με την Κομισιόν, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ (με την τρόικα δηλαδή). Οι ιμπεριαλιστές δανειστές κρατούν στα χέρια τους τα κλειδιά της χρηματοδότησης του ελληνικού κεφαλαίου, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δηλώσει σε όλους τους τόνους πως δε θέλει να διασλεύσει την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, επομένως είναι σαφές ποιος έχει το πάνω χέρι και ποιος θα κινάει τους όρους της νέας μηνμονιακής συμφωνίας.

«Θα συναντήσω όχι απλά έναν υπουργό Οικονομικών, αλλά μια πνευματική δύναμη που είναι πίσω από το οικοδόμημα της ΕΕ και της Ευρωζώνης, τον δρ Σόιμπλε. Είμαι σίγουρος ότι ο δρ Σόιμπλε, η κα Μέρκελ και όλοι στη Γερμανία θα δείξουν αλληλεγγύη».

Μπαρουφάκης

της Μέρκελ στην Ουάσινγκτον, έκανε μια δήλωση κατά της λιτότητας στην Ευρώπη, χωρίς να παραλείψει να σημειώσει πως η Ελλάδα πρέπει να συνηθίσει τις «μεταρρυθμίσεις», αλλά και πως «είναι σημαντικό ότι και η Γερμανία αναγνωρίζει ότι η Ελλάδα πρέπει να μείνει στο ευρώ». Τα υπόλοιπα θα τα συζητήσει με την Μέρκελ και στην ατζέντα των σκληρών διαπραγματεύσεών τους δε θα υπάρχει κεφάλαιο «Ελλάδα-ΣΥΡΙΖΑ».

Η γερμανική ηγεσία από την πλευρά της έπαιξε το δικό της παιχνίδι, δείχνοντας ακόμη και στο επίπεδο των συμβολισμών ότι αυτή κρατείει το κλειδί των εξελίξεων στην Ευρωζώνη και τίποτα δεν μπορεί να γίνει χωρίς την έγκρισή της. Ο ταχυδρόμος Σουλτς ήταν ο πρώτος που επισκέφτηκε την Αθήνα για να συναντηθεί με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ηρθε με ύφος αποικιοκράτη (έκανε δηλώσεις ακόμη και για το ποια κόμματα θα έπρεπε να συνεργαστούν κυβερνητικά!), χωρίς να κρύψει ότι έρχεται ως απεσταλμένος. Και όταν επιστρέφει στις Βρυξέλλες, δείτνησε με τους Μέρκελ και Ολάντ σε δημόσιο χώρο. Οι φωτογραφίες που δόθηκαν στη δημοσιότητα απ' αυτό το δείπνο έστειλαν το μήνυμα ότι ο γερμανικός γαλλικός δέξονας δεν έχει διαλυθεί, δεν πρόκειται να διαλυθεί χάριν της

Φυσικά, ο διμπεριαλιστικός ανταγωνισμός και μέσα στην ΕΕ και διεθνώς υπάρχει. Και στο πλαίσιο αυτού του ανταγωνισμού κάθε ιμπεριαλιστική δύναμη προσπαθεί να επιφέρει ρωγμές στη «συγκροτημένη δύναμη» του αντίπαλου. Ο ανταγωνισμός ΗΠΑ-Γερμανίας στο οικονομικό επίπεδο είναι γνωστός. Γι' αυτό και ο Ομπάμα είχε «επανακάμπτουσα Αριστεράς», που στην Ελλάδα έχει το όνομα Τσίπρας, ενώ στη Γαλλία και την Ιταλία έχει αντίστοιχα το όνομα Ολάντ και Ρέντιο.

Μόνο που τους όρους της αναδιάρθρωσης δε θα τους επιβάλλει ο χρεώστης, αλλά ο πιστωτής. Τι θα κάνει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα καθήσει στο τραπέζι για να διαπραγματευθεί τους όρους του νέου Μνημονίου (που μπορεί να μην ονομάζεται έτσι) και της νέας επιτήρησης (που μάλλον δε θα περιλαμβάνει επίκριση). Επί της ουσίας δε θα κάνει τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Η μόνη διαφορά είναι πως η κινεζοποίηση έχει πλέον ολοκληρωθεί και ο ΣΥΡΙΖΑ θα κληθεί κυρίως να τη συντηρήσει και δευτερευόντως να τη βαθύνει.

Η εκόνα του «σοβαρού» αυτή τη φορά) Μπαρουφάκη, που εκλιπαρούσε δημοσίως τον Σόιμπλε να δώσει στην κυβέρνηση του λίγο χρόνο, ήταν η πιο χαρακτηριστική αυτής της εβδομάδας. Ατεγκτος ο Σόιμπλε, τον παρέπεμψε σε διαπραγμάτευση με την Κομισιόν, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ (με την τρόικα δηλαδή). Οι ιμπεριαλιστές δανειστές κρατούν στα χέρια τους τα κλειδιά της χρηματοδότησης του ελληνικού κεφαλαίου, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δηλώσει σε όλους τους τόνους πως δε θέλει να διασλεύσει την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, επομένως είναι σαφές ποιος έχει το πάνω χέρι και ποιος θα κινάει τους όρους της νέας μηνμονιακής συμφωνίας.

Μόνο που τους όρους της αναδιάρθρωσης δε θα τους επιβάλλει ο χρεώστης, αλλά ο πιστωτής. Τι θα κάνει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα καθήσει στο τραπέζι για να διαπραγματευθεί τους όρους του νέου Μνημονίου (που μπορεί να μην ονομάζεται έτσι) και της νέας επιτήρησης (που μάλλον δε θα περιλαμβάνει επίκριση). Επί της ουσίας δε θα κάνει τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Η μόνη διαφορά είναι πως η κινεζοποίηση έχει πλέον ολοκληρωθεί και ο ΣΥΡΙΖΑ θα κληθεί κυρίως να τη συντηρήσει και δευτερευόντως να τη βαθύνει.

Η εκόνα του «σοβαρού» αυτή τη φορά) Μπαρουφάκη, που εκλιπαρούσε δημοσίως τον Σόιμπλε να δώσει στην κυβέρνηση του λίγο χρόνο, ήταν η πιο χαρακτηριστική αυτής της εβδομάδας. Ατεγκτος ο Σόιμπλε, τον παρέπεμψε σε διαπραγμάτευση με την Κομισιόν, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ (με την τρόικα δηλαδή). Οι ιμπεριαλιστές δανειστές κρατούν στα χέρια τους τα κλειδιά της χρηματοδότησης του ελληνικού κεφαλαίου, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δηλώσει σε όλους τους τόνους πως δε θέλει να διασλεύσει την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, επομένως είναι σαφές ποιος έχει το πάνω χέρι και ποιος θα κινάει τους όρους της νέας μηνμονιακής συμφωνίας.

Τραπεζίτες, αδέρφια μας!

Ηταν κάποτε ένα κόμμα που δήλωνε ότι θα εθνικοποιήσει τις τράπεζες, δεδομένου ότι μετά την ανακεφαλαιοποίησή τους με κεφάλαια που δανείστηκε το ελληνικό κράτος, η πλειοψηφία των μετοχών του ανήκει σ' αυτό και είναι απaráδεκτο να εξακολουθούν να διοικούνται από τους τραπεζίτες, οι οποίοι είναι φορείς διαπλοκής με το μεγάλο κεφάλαιο και αφήνουν τους μικρομεσαίους στενγνούς από ρευστότητα. Το κόμμα αυτό, που ονομάζεται ΣΥΡΙΖΑ, έλεγε και πολλά άλλα για τις τράπεζες, τις οποίες υποσχόταν ότι θα μετατρέψει σε αναπτυξιακά εργαλεία για την οικονομία και σε αρωγούς των εργαζόμενων.

Αυτό το κόμμα έγινε κυβέρνηση και η πολιτική του έναντι των επάρατων τραπεζιτών προκάλεσε στα αστικά ΜΜΕ τίτλους όπως: «Η καρδιά (και) των τραπεζιτών χτυπάει Αριστερά!» Ο τίτλος συνόδεσε διαδοχικά ρεπορτάζ για τη συνάντηση Δραγασάκη-Σάλλα. Οι δυο άνδρες συναντήθηκαν το πρωί της περασμένης Δευτέρας και σύμφωνα με όσα διέρρευσαν «συζητήσαν θέματα που σχετίζονται με τις αναπτυξιακές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας, τη διαδικασία επανεκκίνησης της και τη συμβολή του τραπεζικού συστήματος».

Είχε προηγηθεί ένα συνεχές «ράλι στο γκερεμό» των τμών των μετοχών στο Χρηματιστήριο και ειδικά των τραπεζικών μετοχών. Ετσι, ο ΣΥΡΙΖΑ «ωρίμασε βιαιώς» (για να χρησιμοποιήσουμε μια παλαιότερη έκφραση του Δραγασάκη) μέσα σε μόλις μια εβδομάδα.

Στις 28 Γενάρη, λίγες ώρες μετά το πρώτο υπουργικό συμβούλιο, ο Δραγασάκης αναγκάστηκε να κάνει υπαχτίκτα δηλώσεις έξω από το μέγαρο Μαξίμου, μπας και σταματήσει τον κατήφορο των τραπεζικών μετοχών: «Μέλημα της κυβέρνησης είναι η εύρυθμη λειτουργία των τραπεζών και η άνοδος της μετοχικής τους αξίας. Βεβαίως, όπως έχουμε πει και προεκλογικά η κυβέρνηση θα ασκήσει τα μετοχικά δικαιώματα του κράτους, όπου το κράτος έχει συμμετοχή, αλλά αυτό θα γίνει με τρόπο που δεν θα θίξει τα συμφέροντα των ιδιωτών μετοχών. Αντίθετα, θα ήθελα να πω είναι ότι είμαστε ανοιχτοί να ακούσουμε ιδέες και προτάσεις και των ιδιωτών μετοχών όπου υπάρχουν, με στόχο την ενδυνάμωση των τραπεζών, τη βελτίωση της θέσης τους και την ανάπτυξη της οικονομίας γενικά». Όταν ρωτήθηκε αν η κυβέρνηση θα κάνει αλλαγές στις διοικήσεις των τραπεζών, απάντησε: «**Εφόσον** γίνουν οι αλλαγές θα γίνουν με τον τρόπο που είπα. Θα γίνει με δημόσια διαβούλευση και όπου υπάρχουν ιδιωτικές μετοχές θα ληφθούν υπόψη».

Ούτε αυτές οι καθορυστικές δηλώσεις κρίθηκαν αρκετές. Οι τραπεζίτες ήθελαν απτές αποδείξεις. Ετσι, την Παρασκευή δημοσιεύτηκε εσπευσμένα το ΔΕΚ που έδινε στον Δραγασάκη αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων και η «εποπτεία του χρηματοπιστωτικού συστήματος» (αφαίρεθηκε από τον υπουργό Οικονομικών και δόθηκε στον αντιπρόεδρο, ο οποίος κατά τα άλλα θα έχει μόνο συντονιστικές αρμοδιότητες), ενώ στην προγραμματισμένη για την ίδια μέρα συνάντησή με τον επικεφαλής του καναδικού «φαντ» Fairfax Πρεμι Γουάτας αποφασίστηκε από

Διαχείριση της φτώχειας, «μη τιμωρητική» αξιολόγηση και σύνδεση μισθολογικής εξέλιξης - παραγωγικότητας

Συνάντηση με την ΑΔΕΔΥ, στις 30 Γενάρη, είχε ο αναπληρωτής υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης Γ. Κατρούγκαλος, αλλά μέχρι αυτή τη στιγμή (3 Φλεβάρη) καμιά επίσημη ενημέρωση δεν υπάρχει από τους αστογραφειοκράτες για το τι συζητήθηκε. Οι εργατοπατέρες έχουν συμφέρον να κρατούν στο σκοτάδι τους εργαζόμενους στο δημόσιο, ακριβώς γιατί αντιλαμβάνονται ότι η πολιτική της νέας συγκυβέρνησης στο δημόσιο δεν απέχει παρασάγγας από την πολιτική της προκατόχου της.

Ο Κατρούγκαλος, όμως, φρόντισε έκτοτε να δώσει πολλές συνεντεύξεις για να περιγράψει την πολιτική που θα ακολουθηθεί και έτσι έχουμε, πλέον, στα χέρια μας αρκετό διαφωτιστικό υλικό για να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας.

«Δε θα υπάρξει καμιά αποκατάσταση μισθολογικών και εργασιακών απωλειών. Δεν υπάρχουν λεφτά. Σας το λέω ξεκάθαρα, τη φτώχεια θα διαχειριστούμε. Αλλαγές στο μισθολόγιο μπορούμε να συζητήσουμε από το 2016 και μετά», δήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός στην ΑΔΕΔΥ.

«Θέλουμε να κάνουμε ένα πιο δίκαιο μισθολόγιο. Δεν είναι όμως αυτή τη στιγμή στις δικές μου άμεσες προτεραιότητες. Είναι κάτι που θα συζητήσουμε με την ΑΔΕΔΥ. Θα προγραμματιστεί σε έναν σχετικά δεύτερο χρόνο»: δήλωση στην Εφημ. Συντακτών. «Αντιλαμβάνομαι τι μου λέει και η ΑΔΕΔΥ. Φαντάσου τώρα να πάει μια δασκάλα σ' ένα χωριό με 600 ευρώ, τι θα πάει να κάνει;... αλλά εντάξει, υπάρχουν και το 1,5 εκατ. άνεργοι του ιδιωτικού τομέα. Δεν μπορεί να δώσεις αυτή τη στιγμή χρήματα στους δημόσιους υπάλληλους, μολονότι ότι αντιλαμβάνομαι ότι και αυτοί είναι από τα μεγάλα θύματα της πολιτικής των μνημονίων...»: δήλωση στο Αθηναϊκό Πρακτορείο.

Τι μήνυμα στέλνει, λοιπόν, με όλους τους τρόπους στους εργαζόμενους στο δημόσιο ο αναπληρωτής υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης; Όχι μόνο να μην ελπίζουν στην παραμικρή αύξηση, αλλά να ξεχάσουν και ό,τι μέχρι τώρα τους άρπαξαν από τους μισθούς και τις συντάξεις. Να ξεχάσουν ακόμη και την πιθανότητα να ξεπαγώσει η βαθμολογική τους εξέλιξη και να αρκεστούν στις μπόλικες δηλώσεις συμπάθειας που κάνει γι' αυτούς. Χρησιμοποιεί, μάλιστα, όπως και πολλοί της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου, το ίδιο σαθρό επιχείρημα για να δικαιολογήσει τη στρατηγική επιλογή της συγκυβέρνησης να μη συγκρουστεί με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου, που ευθύνονται και καθορίζουν το βάθος της κινεζοποίησης: την καταβαράθρωση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα, την απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών. Ποιο είναι το συμπέρασμα; Το μη χείρον βέλτιστον και καθίστε στ' αυγά σας.

Ακόμη και για τον αριθμό και το χρόνο των προσλήψεων (αν θα γίνουν τελικά, γιατί οι συριζαίοι γράφουν και ξεγράφουν) στο δημόσιο, ο Κατρούγκαλος δε δεσμεύτηκε, παρότι δήλωσε ότι γνωρίζει τις μεγάλες ανάγκες που έχουν κοινωνικοί τομείς, όπως η Υγεία, η Παιδεία, η Πρόνοια. «Αυτό είναι ζήτημα συνολικό της κυβέρνησης» είπε. Πάντως οι όποιες προσλήψεις-λέμε τώρα- γίνονται θα εντάσσονται στον αριθμό των 15.000 προσλήψεων που είχε εγγράψει στον προϋπολογισμό η προηγούμενη συγκυβέρνηση και θα εξαρτηθούν από το πόσοι δημόσιοι υπάλληλοι που είχαν απολυθεί θα επιστρέψουν στο δημόσιο.

Αν πάρουμε τοις μετρητοίς τις δεσμεύσεις των συριζαίων και δε δούμε νέες κωλοτού-

μπες, θα καταργηθεί ο νόμος 4250 του Μητσοτάκη για την αξιολόγηση στο δημόσιο. Αλλωστε, ακόμη και αυτός ο φανατικός κυνηγός των δημόσιων υπάλληλων δεν είχε κατορθώσει να τον εφαρμόσει, επειδή συνάντησε γενική κατακραυγή και αντίσταση και ήταν έτοιμος στο παρά πέντε να τον τροποποιήσει. Ο αναπληρωτής υπουργός Κατρούγκαλος δήλωσε ότι θα φέρει νέο νόμο και γι' αυτό θέλει τη συνεργασία των εργατοπατέρων της ΑΔΕΔΥ. Εδώσε, μάλιστα στη συνέντευξη στο Αθηναϊκό Πρακτορείο και στοιχεία αυτής της νέας αξιολόγησης. Δεν θα έχει, είπε «τιμωρητικό» χαρακτήρα, δηλαδή δεν θα αποτελεί μοχλό για την απόλυση. Όμως, θα καθορίζει τη βαθμολογική, άρα και μισθολογική εξέλιξη του υπάλληλου: «...Να οργανώσουμε τη διοίκηση ώστε κανείς να μην αισθάνεται ότι απειλείται, κανείς να μην έχει την αίσθηση ότι η αξιολόγηση που θα κάνουμε θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, αλλά πράγματι απ' την αξιολόγηση αυτοί που δίνουν παραπάνω από τον εαυτό τους στη δουλειά τους να μπορούν να έχουν μια πιο γρήγορη εξέλιξη, να μπορούν να επιλέγονται πιο δικαιοκρατικά στις θέσεις των προϊσταμένων».

Τι απεκάλυψε εδώ ο Κατρούγκαλος; Οτι στόχος είναι η σύνδεση μισθού, βαθμού με την «παραγωγικότητα», κάτι που χρόνια πολεμούσε το εργατικό κίνημα και που πάντα ήταν διακαής πόθος των καπιταλιστών και των αστικών κυβερνήσεων, που ήθελαν με τον τρόπο αυτό να ενσωματώσουν στη στρατηγική και τακτική που χάραζαν για τον δημόσιο και ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα τους εργαζόμενους και να πατάξουν και να θάψουν τις όποιες αντιστάσεις.

Ο Κατρούγκαλος είπε στην ίδια συνέντευξη ότι υπάρχει και άλλος τρόπος να οδηγηθούν στην απόλυση αυτοί που έβαλαν το χέρι στο... μέλι και αυτοί που μπηγαν στο δημόσιο για να κάνουν δίπλα και μια άλλη δουλειά (σ' αυτή τη φάση αυτούς επέλεξε να ονοματίσει για να γίνει αποδεκτή η πρότασή του από την εργαζόμενη κοινωνία, ενώ στην ουσία θα μπουν στο στόχαστρο όσοι θα αντισταθούν έμπρακτα στη συνέχιση της κινεζοποίησης με ιλουστρασιόν περιτύλιγμα). «Ηδη το πειθαρχικό πλαίσιο προβλέπει ότι ο ανεπαρκής υπάλληλος θα απολύεται» δήλωσε και γι' αυτό δε χρειάζεται να υπάρχει αντίστοιχη προκλητική ρύθμιση στο νόμο για την αξιολόγηση, προσθέτουμε εμείς. Αλλωστε, όπως είπε, αυτό το δρόμο του έχει υποδείξει και η ΑΔΕΔΥ. Για να γίνει δε πιο εύπεπτη αυτή η πρόταση, φρόντισε να επιστρέψει στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές ένα δώρο που τους άρπαξαν οι προηγούμενοι κυβερνώντες. Να συμμετέχουν στα πειθαρχικά όργανα οι «εκπρόσωποι» των δημόσιων υπάλληλων, καλλιεργώντας ταυτόχρονα ψευδαισθήσεις στους εργαζόμενους ότι μπορούν να επηρεάσουν τις αποφάσεις προς όφελός τους!

Για επιδόρπιο, ο αναπληρωτής υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης δήλωσε ότι θα διατηρήσει στο υπουργείο του την Task Force του Ράιχενμαχ, «ως σύμβουλο όμως και όχι αφεντικό», για να του προσφέρει «τεχνικές συμβουλές» στην πολιτική που θα χαράζει ο ίδιος και η συγκυβέρνηση. Κίνηση με συμβολισμό προς τα αφεντικά θα υπογραμμίσουμε εμείς, παρά τους φραστικούς λεονταρισμούς για υποβιβασμό του ρόλου της ως ελεγκτή του κυβερνητικού έργου. Αλλά και κίνηση ουσίας, αν αναλογιστούμε ότι η Task Force είναι ο εμπνευστής μιας σειράς μεγάλων αντιλαϊκών και αντεργατικών ανατροπών κατά τα «μνημονιακά» χρόνια.

Η τράπεζα θεμάτων που φεύγει, η τράπεζα θεμάτων που μένει

Στις 31/1/2015, το απόγευμα, δόθηκε στη δημοσιότητα Δελτίο Τύπου του υπουργείου Παιδείας (είναι ακόμη αναρτημένο στην επίσημη ιστοσελίδα του, τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές), με το οποίο καταργούνται για την τρέχουσα σχολική χρονιά οι πανελλαδικού τύπου εξετάσεις με την τράπεζα θεμάτων στην Α' και Β' λυκείου. Την ίδια μέρα το πρωί, η εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» δημοσίευσε συνέντευξη του υπουργού Παιδείας Αριστείδη Μπαλτά. Ο υπουργός ανατρέπει όλο το σκηνικό, παραπέμποντας τις οιοσδήποτε παρεμβάσεις ή αλλαγές από τη σχολική χρονιά 2015-2016!

Το απόλυτο μπάχαλο! Οι συριζαίοι τις κωλοτούμπες τις πραγματοποιούν με ρυθμό αστραπής, σε βαθμό που δεν μπορούμε να τις παρακολουθήσουμε. Ο υπουργός Παιδείας έβαλε «πάγο» στον αναπληρωτή υπουργό Τάσο Κουράκη, δείχνοντας δημόσια ότι αυτός κάνει το κουμάντο και χαράζει τη γραμμή. Τον «μάζεψε», όπως ο Δραγασάκης τους υπουργούς που συντηρούσαν στις παραδόσεις-παραλαβές των υπουργείων το προεκλογικό κλίμα της υποσχυσολογίας και χαρακτήρισε «παρανόηση» το απολύτως ξεκάθαρο Δελτίο Τύπου του υπουργείου.

Τι θα ισχύσει τελικά θα το δούμε τις επόμενες μέρες. Πάντως, «ρόμπα» δημόσια είναι προτιμότερο για το κυβερνητικό ίματζ να γίνεται ένας αναπληρωτής υπουργός παρά ο ίδιος ο υπουργός. Γι' αυτό κλίνουμε στην άποψη ότι τελικά θα επικρατήσει ο Μπαλτάς. Αλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ, ακόμη και σε αυτά τα θέματα που δεν είναι στα προαπαιτούμενα των αφεντικών της τρόικας (πλην, όμως, κατά έναν τρόπο, έχουν αντίκρισμα στην οικονομική πολιτική, επειδή ο αριθμός των εισαγόμενων στις πανεπιστημιακές σχολές ασκεί πίεση στις κρατικές δαπάνες, ενώ και η αυξημένη τάση για πανεπιστημιακές σπουδές δημιουργεί προσδοκίες και απαιτήσεις στη νεολαία που δεν είναι συμβατές με την κινεζοποίηση) προσπαθεί να κρατήσει ισορροπίες με αντίστοιχα μηνύματα προς το κεφάλαιο και το αστικό σύστημα. Εξ ου και το Δελτίο Τύπου Κουράκη διατηρούσε την τράπεζα θεμάτων -ένα μέτρο εξόχως ταξικό, που σακάτεψε τους μαθητές όταν εφαρμόστηκε και σκόρπισε βαθιά απογοήτευση στα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων- ως έναν θεσμό που μπορεί να λειτουργεί «συμβουλευτικά».

Ιδού το Δελτίο Τύπου του υπουργείου Παιδείας με ημερομηνία 31-1-2015 και στη συνέχεια οι δηλώσεις του υπουργού Μπαλτά στην ΗΜΕΡΗΣΙΑ την ίδια μέρα το πρωί:

Δελτίο Τύπου: «Σχετικά με τη

δημόσια συζήτηση που ξεκίνησε άκαιρα τις τελευταίες μέρες, το Υπουργείο Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων διευκρινίζει ότι προτίθεται να προτείνει στον Πρωθυπουργό να περιλάβει στις προγραμματικές δηλώσεις του τα παρακάτω:

1. Για το τρέχον σχολικό έτος (2014-2015) οι εξεταστικές διαδικασίες και ρυθμίσεις που αφορούν την απόλυση από το Λύκειο και την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των μαθητών και μαθητριών της Γ' Λυκείου παραμένουν ως έχουν.

2. Δεδομένων των πολλών προβλημάτων που έχουν ανακύψει σε σχέση με τον βαθμό προαγωγής, και προκειμένου να δοθεί χρόνος για την αναγκαία εις βάθος μελέτη του θέματος, επανέρχεται ως βαθμός προαγωγής ο γενικός μέσος όρος «εννέα και πέντε δέκατα» (9,5) όπως ενδεικτικά περιγράφεται στο άρθρο 32 του Π.Δ. 60/2006.

3. Απαιτείται να ενισχυθεί ο αυτόνομος διδακτικός και παιδαγωγικός ρόλος της λυκειακής βαθμίδας. Στις επικρατούσες συνθήκες, το να συνυπολογίζεται ο βαθμός των προαγωγικών εξετάσεων του Λυκείου στην εισαγωγή των μαθητών και μαθητριών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αντιβαίνει αυτόν τον στόχο ενώ οι σχετικές διατάξεις του υπάρχοντος νομικού πλαισίου δεσμεύουν προκαταβολικά και με τρόπο αντιπαιδαγωγικό το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για επόμενα έτη. Για αυτό τον λόγο, και μέχρι ολόκληρο το σύστημα εισαγωγής να μελετηθεί με νηφαλιότητα και εις βάθος, η βαθμολογία των προαγωγικών εξετάσεων του Λυκείου **δεν** θα συνυπολογίζεται στην εισαγωγή των μαθητών και μαθητριών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το αιτούμενο σύστημα εισαγωγής θα προκύψει μετά από ευρύ και οργανωμένο διάλογο και τη συνδρομή όλων των εμπλεκόμενων στην εκπαιδευτική διαδικασία και των φορέων τους.

4. Η επιλογή των θεμάτων των προαγωγικών εξετάσεων κατά 50% από την Τράπεζα θεμάτων για τους μαθητές και μαθήτριες της Α και Β'

Λυκείου **παύει να ισχύει από την εξεταστική περίοδο Μαΐου - Ιουνίου 2015**. Οι διδάσκοντες των οικείων μαθημάτων θα επιλέγουν, κατά την κρίση τους, τα θέματα των προαγωγικών εξετάσεων αποκλειστικά μέσα από την διδαχθείσα ύλη. Η Τράπεζα θεμάτων μπορεί απλώς να χρησιμοποιηθεί συμβουλευτικά».

Συνέντευξη Μπαλτά:

Δημοσιογράφος: Σε πέντε μήνες, οι μαθητές που φοιτούν στην Α' και τη Β' Λυκείου καλούνται να δώσουν εξετάσεις, πανελλαδικού τύπου, με ύλη από την Τράπεζα Θεμάτων. Ισχύει η δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ για άμεση κατάργησή τους;

Υπουργός: Είναι σαφές ότι όταν ο ΣΥΡΙΖΑ μιλά για άμεση κατάργηση των Πανελλαδικών Εξετάσεων στην Α' και τη Β' Λυκείου **εννοεί το επόμενο σχολικό έτος 2015-2016**. Αυτή τη στιγμή, βρισκόμαστε κυριολεκτικά στη μέση της σχολικής χρονιάς. Τα παιδιά προετοιμάζονται να εξεταστούν με κάποιον συγκεκριμένο τρόπο και οι γονείς τους παλεύουν να τα βοηθήσουν.

Εάν ξαφνικά τους πεις ότι όλη αυτή η προετοιμασία πάει στο βρόντο και θα πρέπει η διαδικασία να γίνει αλλιώς, τότε θα δημιουργήσεις μια αναστάτωση χωρίς λόγο. Βεβαίως, αν υπάρχουν κάποια ζητήματα τα οποία μπορούν να υλοποιηθούν από την τρέχουσα σχολική χρονιά χωρίς να προκληθεί αναστάτωση, θα το δούμε.

Δημοσιογράφος: Ηδη, πάντως, υπάρχει μια αναστάτωση για τα ζητήματα αυτά από τις δηλώσεις του αναπληρωτή υπουργού Παιδείας, Τάσου Κουράκη.

Υπουργός: Δεν ξέρω αν φταίει ο κ. Κουράκης ή πώς παρουσιάστηκε όλο αυτό, αλλά νομίζω ότι υπάρχει παρανόηση. Στο πρώτο Υπουργικό Συμβούλιο, ο πρωθυπουργός ήταν απολύτως καθαρός. Έκανε μια πολύ ευγενική, αλλά πραγματική κριτική σε δηλώσεις στελεχών της κυβέρνησης που έγιναν χωρίς να έχει καν προηγηθεί το πρώτο Υπουργικό Συμβούλιο.

Μυστική συνάντηση Βαρουφάκη-Τόμσεν

Ηχηρή σφαλιάρα και από το ΔΝΤ

Ένας δημοσιογράφος των Financial Times, ο Πίτερ Σπίγκελ, αποκάλυψε την Τετάρτη πως σύμφωνα με καλά πληροφορημένες πηγές του ο Μπαρουφάκης είχε την περασμένη Κυριακή συνάντηση στο Παρίσι με τον Πολ Τόμσεν! Ο Τόμσεν έχει αναβαθμιστεί στην ιεραρχία του ΔΝΤ και είναι επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Τμήματός του.

Την ίδια μέρα, η ιταλική Repubblica κυκλοφορούσε με δήλωση του Μπαρουφάκη σύμφωνα με την οποία «η Ελλάδα έχει ήδη αρχίσει διαπραγματεύσεις με το ΔΝΤ σχετικά με το σχέδιο ανταλλαγής κρατικού χρέους με ομόλογα με ρήτρα ανάπτυξης».

Λίγες ώρες μετά την αποκάλυψη του δημοσιογράφου των FT, το ελληνικό υπουργείο Οικονομικών εξέδιδε την εξής ξεφτιλισμένη ανακοίνωση: «Ο Υπουργός Οικονομικών Γιάννης Βαρουφάκης συναντήθηκε με τον Διευθυντή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του ΔΝΤ Poul Thomsen στο Παρίσι το Σαββατοκύριακο. Η συνάντηση ήταν φιλική και

απέβλεπε στη γνωριμία των δύο ανδρών δεδομένων των νέων αρμοδιοτήτων τους».

Αν η συνάντηση ήταν απλώς φιλική, τότε γιατί δεν ανακοινώθηκε εγκαίρως, αλλά μετά από τρεις μέρες και κυρίως μετά το ξεφώνημα του Π. Σπίγκελ; Κι αφού η συνάντηση ήταν απλώς φιλική, τότε με ποιους διεξάγονται οι «διαπραγματεύσεις σχετικά με το σχέδιο ανταλλαγής κρατικού χρέους με ομόλογα με ρήτρα ανάπτυξης», όπως έλεγε ο Μπαρουφάκης στη Repubblica;

Με την αλαζονεία και το ναρκισσισμό του, ο Μπαρουφάκης νόμισε ότι μπορεί να «στήσει» τον Τόμσεν, μιλώντας για διαπραγματεύσεις και αφήνοντας να εννοηθεί ότι το ΔΝΤ είναι θετικό ή τουλάχιστον διαπραγματεύεται την ανταλλαγή των ομολόγων που κατέχει με άλλα ομόλογα, σαν αυτά που προτείνει η ελληνική κυβέρνηση. Θεωρούμε σίγουρο ότι ο ίδιος ο Τόμσεν διέρρευσε τη συνάντηση, αναγκάζοντας τον Μπαρουφάκη να την επιβεβαιώσει, ανασκευάζοντας ταυτόχρονα όσα είχε δηλώσει στη Repubblica περί διαπραγμα-

τευσης που ξεκίνησε με το ΔΝΤ.

Στο καπάκι, ήρθε η κατραπακιά με επίσημη δήλωση εκπροσώπου του ΔΝΤ, η οποία ανακοίνωσε ότι το ΔΝΤ δεν έχει συζητήσει με την Ελλάδα σχετικά με μια αναδιαπραγμάτευση του χρέους της προς το Ταμείο (ντροπιαστική διάψευση των δηλώσεων Μπαρουφάκη στη Repubblica). «Υπάρχει ένα συμφωνημένο πλαίσιο για την αντιμετώπιση του χρέους στο τρέχον πρόγραμμα. Δεν έχει υπάρξει καμία συζήτηση με τις (ελληνικές) αρχές σχετικά με μια αλλαγή του πλαισίου αυτού», είπε η εκπρόσωπος του ΔΝΤ, αποτελειώνοντας τον Μπαρουφάκη.

Τι σημαίνει αυτή η δήλωση, πέρα από την προσωπική ξεφτίλα του Μπαρουφάκη (και του Τσίπρα, φυσικά); Σημαίνει πως το ΔΝΤ δεν πρόκειται να κινηθεί έξω από το πλαίσιο της τρόικας των δανειστών. Οτι δεν πρόκειται να κινηθεί ανεξάρτητα από το Eurogroup και την ΕΚΤ, κάνοντας χωριστές διαπραγματεύσεις με την ελληνική κυβέρνηση για το χρέος. Η συμφωνία

θα είναι πακέτο, όπως πακέτο ήταν και τα δάνεια του 2010 και του 2012 και τα Μνημόνια, φυσικά. Και είναι απολύτως λογική αυτή η στάση του ΔΝΤ, γιατί αν κινούνταν ανεξάρτητα, τότε θα ερχόταν σε σύγκρουση με τη Γερμανία (και όχι μόνο) και θα έπρεπε να την κάνει από την ΕΕ.

Είναι πραγματικά απορίας άξιο. Πιστεύουν οι μαθητευόμενοι μάγοι του Μαξίμου και ο νάρκισσος της πλατείας Συντάγματος ότι μπορούν να παίξουν με τους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, αντιπαρθέτοντας το ΔΝΤ στην ΕΕ και στην ΕΚΤ; Ή μέσα στην απελπισία τους, μηχανεύονται φτηνά επικοινωνιακά κόλπα, αναζητώντας στιγμιαίες εντυπώσεις; Αυτό μπορείς να το κάνεις όταν είσαι «σταρ οικονομολόγος» και παριστάνεις τον ινστρούκτορα στην «πλατεία», όχι όμως όταν νταραβερίζεις με ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και εκπροσώπους ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων. Αυτοί σε «καταπίνουν αμάσητο», γιατί ξέρουν ότι είσαι εκπρόσωπος ενός ψωραλέου καπιταλισμού και αναζητάς την εύνοιά τους.

Ο διμπεριαλιστικός ανταγωνισμός και οι χρήσιμοι ηλίθιοι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

οι συριζαίοι, όχι μόνο υλοποίησε την απειλή του, ότι για να δανειζονται οι ελληνικές τράπεζες από την ΕΚΤ θα πρέπει η Ελλάδα να είναι σε «πρόγραμμα», αλλά την υλοποίησε παράνομα, κυνικά, εκβιαστικά. Γιατί η Ελλάδα είναι σε «πρόγραμμα» μέχρι τις 28 Φλεβάρη. Πλέον, οι ελληνικές τράπεζες θα πρέπει να δανειζονται μόνο από τον ΕΛΑ της ΤτΕ, το κόστος δανεισμού ανεβαίνει κι αυτό θα κληθεί να το πληρώσει ο ελληνικός λαός, όπως φάνηκε από το πρωί της ίδιας μέρας με το Βατερλό της κυβέρνησης στη δημοπρασία εξάμηνων εντόκων γραμματίων (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 7).

Ομως, το χειρότερο για τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου το επεφύλασσε ο «μεγάλος φίλος» Μπαράκ Ομπάμα. Ανώτερος αξιωματούχος του Λευκού Οίκου, απαντώντας σε ερώτηση του Mega σχετικά με το περιεχόμενο του ταξιδιού Μπάιντεν στο Βερολίνο ως προς την Ελλάδα, απάντησε: «Πιστεύουμε ότι στην περίπτωση της Ελλάδας είναι πολύ σημαντικό για την ελληνική κυβέρνηση να συνεργαστεί με τους ευρωπαϊούς εταίρους της καθώς και με το ΔΝΤ. Τους έχουμε συμβουλευτεί να το πράξουν και είμαστε αισιόδοξοι ότι οι συνομιλίες που διεξάγονται τώρα είναι για να επιτευχθεί κάποια συνεργασία για αμοιβαία κατανόηση». Ο «μεγάλος σύμμαχος», που θα έστελνε και ομάδα οικονομολόγων για να λειτουργήσουν ως σύμβουλοι της ελληνικής κυβέρνησης στις διαπραγματεύσεις για το χρέος, παρέπεμψε αυτή την κυβέρνηση «στους ευρωπαϊούς εταίρους της και στο ΔΝΤ», διακηρύσσοντας την... ουδετερότητά του!

Το Μαξίμου δεν είχε άλλη επιλογή, προκειμένου να αποφύγει το προπαγανδιστικό κύμα που είχε ήδη αρχίσει να φουσκώνει

στα ελληνικά ηλεκτρονικά Μέσα, δυο μέρες πριν τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, από το να διαρρεύσει ένα δικό του non paper, στο οποίο σημείωνε με νόημα ότι πρόκειται για διαπραγματευτική τακτική της Γερμανίας («είναι φανερό ότι η γερμανική κυβέρνηση επιλέγει την “σκληρή τοποθέτηση” στην έναρξη της διαπραγματεύσεως») και δήλωνε ότι η ελληνική κυβέρνηση δε θα δεχτεί επαναφορά των δεσμεύσεων που περιείχε το e-mail Χαρδούβελ. Στο τέλος, το non paper κατέληγε με νόημα: «Θα συνεχίσουμε τις διαπραγματεύσεις με όλους τους ευρωπαϊούς εταίρους μας σε πνεύμα συνεργασίας και αμοιβαίας κατανόησης»!

Είναι οι τελευταίοι λεονταρισμοί πριν την απόλυτη υποταγή στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών, την οποία θα δούμε ενδεχομένως σύντομα. Τι ακριβώς θα περιλαμβάνει αυτή η υποταγή και αν οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα δώσουν στη νέα κυβέρνηση και κάποια «δώρα», για να μπορέσει να «πουλήσει» τη συμφωνία στον ελληνικό λαό, δεν είμαστε σε θέση να το πούμε από τώρα. Το μόνο βέβαιο είναι πως θα πρόκειται για μια νέα συμφωνία υποταγής, που θα διασφαλίζει την κινεζοποίηση (προς όφελος των καπιταλιστών, ντόπιων και ξένων) και τη σκληρή δημοσιονομική πολιτική (για να εξασφαλίζεται η εξυπηρέτηση των αποικιοκρατικών δανείων, με το νέο σχήμα αποπληρωμής που θα διαμορφωθεί).

Θα δοκιμάσει ο ΣΥΡΙΖΑ να σύρει τον ελληνικό λαό σε συλλαλητήρια προς υπεράσπιση της θεατρικής «σκληρής διαπραγμάτευσης» που κάνει, για να τον καταστήσει συνένοχο; Γίνονται κάποιες προσπάθειες από τα λεγόμενα «κοινωνικά δίκτυα», αλλά δεν είμαστε σίγουροι ότι η κυβέρνηση θα προσπαθήσει να βγάλει κόσμο στους δρόμους,

γιατί ο δρόμος δεσμεύει κιόλας. Αντίθετα, ο χειρισμός των πραγμάτων μόνο από την κυβέρνηση, σε κοινωνικό κενό, πάντοτε βολεύει. Άλλωστε, ο σκληρός εκβιασμός που ασκούν οι Γερμανοί και οι μηχανισμοί της Ευρωζώνης πάνω στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, έχοντας ήδη εξασφαλίσει την ευμενή ουδετερότητα όλων των υπόλοιπων βασικών ιμπεριαλιστικών κέντρων (Παρίσι, Ρώμη, Ουάσινγκτον), έχει και τα καλά του. Δημιουργεί ένα άλλοθι για την επερχόμενη κωλοτούμπα: «τι άλλο να κάνουμε; Είμαστε μόνοι μας. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας». Σε κάθε περίπτωση, δε θ' αργήσει η ώρα που ο ελληνικός λαός θ' αρχίσει να αντιλαμβάνεται την αλήθεια και τότε θα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που θα βρεθεί στη θέση του κατηγορούμενου.

Αυτή είναι η μοίρα των αστών πολιτικών όταν βασίζουν όλη την πολιτική τους στο θέατρο-προπαγάνδα. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσκυνά τους ιμπεριαλιστές δανειστές πολύ πιο σύντομα του αναμενόμενου. Πιέζουν, βλέπετε, οι υποχρεώσεις αποπληρωμής ομολόγων. Όταν ορκίζεσαι στην ευρωενωστική νομιμότητα, όταν ορκίζεσαι στη διεθνή ιμπεριαλιστική νομιμότητα, τα πράγματα είναι προδιαγεγραμμένα. Εκείνες οι παλιές ηρωικές παπάρες, για το χέρι που θα χτύπαγε ο Τσίπρας στο τραπέζι ή για το «υπερόπλο» με το οποίο θα εκβίαζε τους δανειστές (κίνδυνος κατάρρευσης της Ευρωζώνης αν η Ελλάδα εξωθούνταν εκτός ευρώ), δεν είναι και τόσο μακρινές. Ας τις θυμηθεί ο ελληνικός λαός και ας συνειδητοποιήσει ότι κανένα αστικό κόμμα δε θα τον σώσει, γιατί δεν υπάρχει σωτηρία μέσα στον καπιταλισμό. Τη σωτηρία μπορούμε να την κερδίσουμε μόνοι μας, ανατρέποντας τον καπιταλισμό και οικοδομώντας τον κομμουνισμό.

Νέος κύκλος προβολών και συζητήσεων

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ

Τέσσερα σπάνια αριστουργήματα του σοβιετικού κινηματογραφιστή Τζίγκα Βερτόφ, του δημιουργού που με το πρωτοποριακό έργο του θεμελίωσε την τέχνη του δοκιμιακού, μη μυθοπλαστικού κινηματογράφου, του πειραματιστή που παραμένει ως σήμερα πυλώνας έμπνευσης στην ιστορία εκείνων των κινούμενων εικόνων που πασχίζουν να αποτυπώσουν τη θαυμαστή πολυπλοκότητα της καθημερινής ζωής.

Αρνούμενος το σενάριο και τη γραμμική αφήγηση, τον ηθοποιό και τα κοστούμια, το μακιγιάζ και τα σκηνικά, το ελεγχόμενο περιβάλλον του στούντιο, ο «Κινηματογράφος-Μάτι» (Kino-Glaz) του Τζίγκα Βερτόφ βγήκε στους δρόμους και έβαλε στοίχημα να μεγεθύνει την πρόσληψη της πραγματικότητας μέσα από την πειραματική ποίηση του κάδρου και του μοντάζ, προκειμένου να αποτυπώσει κάθε έκφανση της ζωής σε μια Σοβιετική Ενωση όπου η επιταχυνόμενη πραγματικότητα ξεπερνούσε και την πιο καλπάζουσα φαντασία. Ο «Κινηματογράφος-Αλήθεια» του Τζίγκα Βερτόφ, γέννημα-θρέμμα μιας επανάστασης που χρειαζόταν νέα γλώσσα για να εκφραστεί, νέος και εκπληκτικός έναν αιώνα μετά, εξακολουθεί να τροφοδοτεί τους κινηματογραφιστές του πραγματικού με εικόνες από το μέλλον.

Παρασκευή 13/2/2015

ΤΟ ΕΝΑ ΕΚΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Shestaya Chast Mira, Σοβιετική Ενωση, 1926, 75')

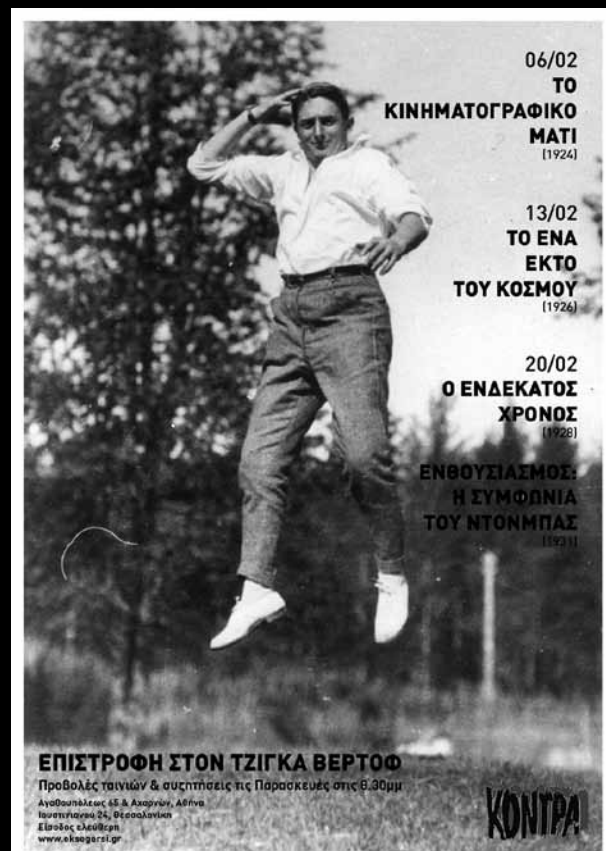
Σενάριο, Σκηνοθεσία: Τζίγκα Βερτόφ

Φωτογραφία: Μιχαήλ Κάουφμαν

Βοηθός σκηνοθέτη, Μοντάζ: Ελισαβέτα Σβίλοβα

Παραγωγή: Goskino (Μόσχα)

Το Ενα Εκτο του Κόσμου είναι μια ταινία που ανατέθηκε στον Βερτόφ από τον κρατικό συνεταιρισμό Gostorg, με τον τίτλο να παραπέμπει στην τεράστια έκταση της Σοβιετικής Ενωσης. Σε συνέντευξή του στις 17 Αυγούστου του 1926 στην εφημερίδα Κίνο, ο Βερτόφ αναφέρει για την ταινία: «Το Ενα Εκτο του Κόσμου είναι κάτι παραπάνω από μια ταινία, από αυτά που έχουμε συνηθίσει να καταλαβαίνουμε από τον όρο “ταινία”. Είτε πρόκειται για επίκαιρα, για κωμωδία, για μια καλλιτεχνική ταινία, το Ενα Εκτο του Κόσμου είναι πέρα από τα όρια αυτών των ορισμών, είναι ήδη το επόμενο στάδιο μετά την ιδέα της έννοιας του κινηματογράφου... Το σύνθημά μας είναι: Όλοι οι πολίτες της Ενωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών ηλικίας 10-100 ετών πρέπει να δουν αυτό το έργο. Μέχρι τη δέκατη επέτειο του Οχτώβρη, δεν πρέπει να υπάρχει ούτε ένας που δεν έχει δει το Ενα Εκτο του Κόσμου». Η πρώτη σκηνή της ταινίας δεν διαδραματίζεται στην ΕΣΣΔ, αλλά στον καπιταλιστικό κόσμο. Άνδρες και γυναίκες χορεύουν φοξ τροτ με φανταχτερά ρούχα ενώ ταυτόχρονα ένα γραμμόφωνο στην αντίπερα όχθη παίζει μια ομιλία του Λένιν. Στην εξέλιξη της ταινίας παρακολουθούμε μια γιορτή του σοβιετικού λαού και της βιομηχανίας της ΕΣΣΔ.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

«Κοιτάξτε οποιαδήποτε κοινοβουλευτική χώρα: Η καθ' αυτό "κρατική" δουλειά διεξάγεται πίσω από τα παρασκήνια και την κάνουν οι διευθύνσεις, τα γραφεία, τα επιτελεία. Στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν τον "λαουτζίκο"» (Β.Ι. Λένιν – «Κράτος και επανάσταση»).

Και αφού θυμηθήκαμε αυτή την καταλυτική και επίκαιρη επισημάνση, καιρός να στραφούμε στα πολύ σοβαρά ζητήματα που ταλανίζουν την επικαιρότητα των μεσαιωνικών ημερών μας (ποιος σύριζας ρε;). Όπως οι συγγένειες και οι προφητείες, ξεκινώντας από τις πρώτες και τη συγκλονιστική αποκάλυψη ότι η Μαριώ (η θεσσαλονικιά ρεμπέτισσα ντε) είναι εγγονή του Παΐσιου.

Πρόκειται για μια ειδηση που ήρθε να ταραξεί τον ρεμπέτικο κόσμο, παρ' όλο που ό,τι και να συμβεί «σύρμα πάνω, σύρμα κάτω παίζει αυτός τον μπαγλαμά». Όσο για τις προφητείες (η στήλη τις λέει προφυτείες), εκεί τα πράγματα είναι ακόμη πιο συγκλονιστικά. Πρωταγωνιστής και πάλι ο εσχάτως αγιοποιηθείς Παΐσιος, που αποκάλυψε τα περί «sharp east» (σαρπ ιστ, κοφτερή ανατολή για τους γνωρίζοντες τη βαρβαρική, που δεν είναι παρά αναγραμματισμός του ονόματος «Τσίπρας»). Εδώ η στήλη εγείρει σοβαρές αντιρρήσεις, αφού -όπως πρώτο παγκοσμίως είχαμε αποκαλύψει σε παρελθόν Κοντρόφυλλο- Τσίπρας δεν είναι άλλο από το cheap rush (φτηνή βιασύνη) ή cheap rash (φτηνό εξάνθημα). Η ιστορία θα δείξει ποιος έχει δίκιο... Όσο για τους αναγραμματισμούς, υπενθυμίζουμε ότι -και πάλι πρώτη παγκόσμια- η στήλη είχε καταθέσει πολλούς από αυτούς προ διετίας, συμβάλλοντας στην πολιτική θωράκιση των υποψιασμένων νοικοκυραίων (οι σύντροφοι γνωρίζουν). Σε μια κολοσσιαία έρευνα που πραγματοποιήσαμε ομού μετά άμισθου επιστημονικού συνεργάτη της στήλης, αποκαλύψαμε πολλά, όπως τρώϊκανός γύπας των παγίων (Γιώργος Παπακωνσταντίνου), πράο ογκώδες λάθος (Θεόδωρος Πάγκαλος), σεξ Πλαστήρα (Αλέξης Τσίπρας), σα ταραμάς νήσων (Αντώνης Σαμαράς), ακάλεστη κουλ (Λούκα Κατσέλη) και διάφορα άλλα που οι πιστοί Κοντροανανγώστες γνωρίζουν πλέον...

«Ξέρω ένα νέο που οι φίλοι του ηλίθιο τον νομίζουν / γιατί για πράγματα πολύ περίεργα μιλάει / κι όσες φορές πασχίζουνε να τόνε συμβουλευθούν / κοιτά με περιφρόνηση και θλιβερά γελάει...» (Νίκος Καββαδίας).

Επειδή έχουμε χάσει επεισόδια της επικαιρότητας τελευταία (σέρνονται και ιώσεις, εκτός από «αριστερές» φαντασιώσεις), αναρωτιόμαστε τι ν' απέγιναν η ΔημΑρ και ο faux της, ο Fo της, δηλαδή ο Φώτης. Εκείνος που δεν έχανε ευκαιρία να επαναλαμβάνει σαν ανιαρή δεκαοχτούρα ότι «η ΔημΑρ δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη», παρουσιάζοντάς την παράλληλα σαν «ισχυρό πόλο» την ώρα που περιδιδάβαινε το σύμπαν των πολιτικών επιλογών ως Μάρκο Πόλο, στην αγωνιώδη προσπάθειά του να παραστήσει τον απολύτως απαραίτητο πόλο σταθερότητας και σοβαρής (κυβερνητικής ή άλλης) πωλητικής. Χρονοντούλαπο; Σκουπίδια; Κάτι άλλο; Δεκτή κάθε ενημέρωση, μην αφήντε να μας τρώει η αγωνία. Εμείς ό,τι ξέρουμε σας το λέμε...

«Δεν υπάρχει στον κόσμο τίποτα πιο τρομακτικό σε βάρος αθών ανθρώπων από ένα σχολείο. Από κάποια άποψη είναι πιο απάνθρωπο και από μια φυλακή. Στη φυλακή για παράδειγμα, δεν σε αναγκάζουν να διαβάσεις βιβλία που έχουν γράψει οι δεσμοφύλακες ή ο κυβερνήτης...» (George Bernard Shaw).

Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά. Τον θυμάστε τον Γιάννη Ρουμπάτη; Για προσπαθήστε καλύτερα...

Από τον Μπαρούχ στον... Μπαρούφ Σπινόζα, οι ενδείξεις του νέου διαφωτισμού δεν είναι καθόλου διαφωτιστικές μέχρι στιγμής. Και δεν φαίνεται καθόλου εύκολη η έξοδος από τον μεσαιώνα, καθόλου βέβαιος ο ερχομός της αναγέννησης. Τα σκιάζουν όλα οι βαρύτερες του Μπαρουφάκη, οι χουντικοί (του Χουντή), η πιθανότητα να τη βουτούσαμε με τον Βούτση, το ερώτημα αν θα είναι ήσυχος ο Ησυχος, ακόμη κι αυτός ο ΣυΡΙΖΑ Α.Ε. (Ανεξάρτητοι Έλληνες, τι ανώνυμη εταιρία ρε;). Και για όσους θύμωσαν, Ξυδάκη.

Ο κόσμος περισσότερα μου, για δεσ, γοργά αλλάζει αν ήταν Ενγκελς με τον Μαρξ, τώρα είναι Μαρξ και Σπένσερ κι αν ήταν Λένιν μια φορά, τώρα είναι Βαρουφάκης που περπατάει και σείεται συθέμελα η Αθήνα η Λόντρα και το Μόσχοβο, Παρίσιοι, Βρυξέλλες και το Μπερλίν κλάνει μαλλί κι όλοι οι οχτροί λουφάζουν.

Κοκκινোসκουφίτσα

Φυλακές Δομοκού

Μια πρώτη νίκη των κρατούμενων

Στις 4 τα ξημερώματα της Τρίτης 3 Φλεβάρη, στη Δ2 πτέρυγα των φυλακών Δομοκού, ο 52χρονος κρατούμενος Αλκιβιάδης Μέξας πέθανε αβοήθητος στο κελί του. Από τις 12 το μεσημέρι της Δευτέρας ζητούσε γιατρό, αλλά γιατρός δεν τον επισκέφθηκε! Πέθανε αβοήθητος, σαν το σκυλί στ' αμπέλι.

Πριν από δύο μήνες, στην ίδια πτέρυγα, πέθανε αβοήθητος ο 58χρονος κρατούμενος Εμμανουήλ Γαλάνης.

Πριν μερικούς μήνες, στις 19 Νοέμβρη του 2014, σε συνεδρίαση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Σωφρονιστικού Συστήματος της Βουλής, παρουσία του τότε υπουργού Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου και του γενικού γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής Α. Τσαγκρή, αποκαλύφθηκε από βουλευτές ότι στο Δομοκό, φυλακή καινούργια, αφού φτιάχτηκε το 2007, όχι μόνο δεν υπάρχει νερό που να επαρκεί για τις ανάγκες των κρατούμενων, αλλά δεν υπάρχει γιατρός που να επιλαμβάνεται στοιχειωδώς των προβλημάτων υγείας των κρατούμενων.

Ξέρετε τι απάντησε ο Αθανασίου σ' αυτές τις αποκαλύψεις; Ότι πήγε σε πολλές φυλακές και «ουδείς μου παραπονέθηκε για το φαγητό ή για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη»!

Οι κρατούμενοι συνέχισαν να πεθαίνουν αβοήθητοι, χωρίς στοιχειώδη ιατρική περίθαλψη και ο Αθανασίου έφτιαξε στο Δομοκό τις δυο πρώτες πτέρυγες Γ' τύπου, στις οποίες μεταφέρθηκαν πολιτικοί κρατούμενοι και μερικοί ποινικοί.

Επειδή ο κόμπος έφτασε στο χτένι, οι κρατούμενοι στο Δομοκό ξεσηκώθηκαν. Το ίδιο πρωί, όταν έγινε γνωστός ο θάνατος του συγκαταμένου τους, οι κρατούμενοι της Δ2 πτέρυγας και οι κρατούμενοι της Γ' τύπου πτέρυγας Ε1 (σ' αυτή κρατούνται και οι πολιτικοί κρατούμενοι Δ. Κουφοντίνας, Ν. Μαζιώτης, Κ. Γουρνάς και Γ. Ναζάκης) δήλωσαν ότι δε θα μπουν στα κελιά και δε θα πάρουν συσσίτιο, αν δεν υπάρξει δέσμευση από το υπουργείο ότι θα υπάρχει ιατρική περίθαλψη των κρατούμενων σε 24ωρη βάση.

Το μεσημέρι της ίδιας μέρας, οι κρατούμενοι της ειδικής πτέρυγας μετέδωσαν τηλεφωνικά στην «Κόντρα» δήλωσή τους, την οποία έστειλαν μέσω της διοίκησης της φυλακής και στο υπουργείο Δικαιοσύνης. Η δήλωση, η οποία σε λίγη ώρα είχε γίνει «είδηση» όχι μόνο στα διαδικτυακά Μέσα, αλλά και στα μεγάλα αστικά Μέσα που αναγκάστηκαν να την αναμεταδώσουν, ήταν η εξής:

Δήλωση των κρατουμένων της πτέρυγας Ε1 των ειδικών φυλακών τύπου Γ, αυτής της φυλακής μέσα

Συριζαίικο ψιλό γαζί

Ήταν πολλοί αυτοί που παραμυθιάστηκαν από την πρώτη δήλωση του αναπληρωτή υπουργού Ναυτιλίας Θ. Δρίτσα, πριν ακόμη ορκιστεί. Πίστεψαν ότι η αποικιοκρατική σύμβαση με την COSCO θα καταργηθεί ή τουλάχιστον θα αναθεωρηθεί. Ο Δρίτσας, όμως, δεν μιλούσε για την υπάρχουσα συμφωνία, αλλά για τη νέα συμφωνία. Το είπε με τόσο πρόστυχη σιβυλλικότητα, που οι «πικραμένοι» κατάλαβαν πως «COSCO τέλος», οι μνημόνοι όμως κατάλαβαν πως η κυβέρνηση ναι μεν προτίθεται να σταματήσει τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, όχι όμως και τη

στη φυλακή, του Δομοκού

Εμείς οι κρατούμενοι, που ζούμε και πεθαίνουμε σαν ζώα σε αυτές τις φυλακές - αποθήκες ανθρώπων, καταγγέλλουμε αυτούς που δημιούργησαν αυτές τις φυλακές, με πρώτο υπεύθυνο τον πρώην υπουργό Αθανασίου. Αυτοί οι κύριοι ξόδεψαν τεράστια ποσά, ιδιαίτερα για την ηλεκτρονική επιτήρηση και την εξωτερική φρούρηση από ειδικές υπερεξοπλισμένες αστυνομικές δυνάμεις, όμως αδιαφόρησαν εγκληματικά για τη ζωή και την υγεία μας. Εγγραφαν στα παλιά τους τα παπούτσια τους ίδιους τους νόμους τους, τους σωφρονιστικούς κώδικες και τους εσωτερικούς κανονισμούς, που προβλέπουν ότι εξασφαλίζεται στους κρατούμενους ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη.

Ετσι, στις φυλακές του Δομοκού δεν υπάρχει γιατρός, δεν υπάρχουν νοσηλεύτες, δεν υπάρχει καν κοινωνική υπηρεσία. Μπορεί, λοιπόν, στην ελληνική νομοθεσία να μην υπάρχει η ποινή του θανάτου, αλλά στις ελληνικές φυλακές αυτή η ποινή επιβάλλεται στην πράξη.

Σήμερα τα ξημερώματα, στις 4 η ώρα, χάθηκε άλλος ένας συγκαταμένος, ο Μέξας Αλκιβιάδης, 52 χρόνων, στη Δ2 πτέρυγα. Από τις 12 το μεσημέρι ζητούσε γιατρό, το γιατρό που ποτέ δεν είχαμε σ' αυτή τη φυλακή.

Γι' αυτόν τον θάνατο, που μπορούσε ν' αποφευχθεί, υπεύθυνους θεωρούμε, πέρα από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου, τον διευθυντή Κωσταρά Θ. και τον εισαγγελέα Θεολογίτη, για τη μη έγκαιρη μεταφορά του στο νοσοκομείο. Ο θάνατος αυτός έρχεται να προστεθεί σ' ένα μακρύ κατάλογο νεκρών κρατουμένων, με πρόσφατο πριν από δύο μήνες τον Γαλάνη Μανώλη, πάλι από την πτέρυγα Δ2.

Καλούμε τον υπουργό Δικαιοσύνης Νίκο Παρασκευόπουλο να δεσμευτεί δημόσια ότι θα υπάρξει 24ωρη ιατρική κάλυψη της φυλακής. Τον καλούμε, ακόμη, να επισκεφτεί ο ίδιος τις φυλακές για να διαπιστώσει τις τραγικές και εγκληματικές ελλείψεις τους.

Μέχρι τότε, δηλώνουμε ότι αρνούμαστε να μπούμε στα κελιά και να πάρουμε το συσσίτιο της φυλακής.

Όλοι οι κρατούμενοι της πτέρυγας Ε1

Βαρελάς Βασίλειος

Γουρνάς Κώστας

Ελτσιμπάχ Μοχάμεντ

Κουφοντίνας Δημήτρης

Μαζιώτης Νίκος

Μακαδασίδης Αλέξανδρος

Μελέτης Αλέξανδρος

Μελέτης Κωνσταντίνος

Μερκούρι Ραμαντάν

Ναζάκης Γιάννης

Σοφιανίδης Γεώργιος

Λίγη ώρα μετά την αποστολή της δήλωσης των κρατούμενων, η διοίκηση της φυλακής κάλεσε αντιπροσωπία των κρατούμενων στα γραφεία και τους έδειξε έγγραφη απάντηση του υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου στο υπόμνημά τους.

Στο έγγραφο αυτό, που φέρει την υπογραφή του, ο υπουργός:

1. Ενημέρωνε ότι διέταξε κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση για τη διακρίβωση των αιτίων του θανάτου του κρατούμενου Αλκιβιάδη Μέξα και τον καταλογισμό ενδεχόμενων ευθυνών.

2. **Δεσμευόταν για την πρόσληψη δύο γιατρών στη φυλακή.**

Κατόπιν αυτού, όπως μας δήλωσαν σε νέα τηλεφωνική επικοινωνία, οι κρατούμενοι σταμάτησαν την κινητοποίηση που ξεκίνησαν το πρωί με άρνηση να μπουν στα κελιά και αποχή από το συσσίτιο. Ταυτόχρονα, δήλωσαν ότι **επιφυλάσσονται να συνεχίσουν τον αγώνα για την κατάργηση των φυλακών Γ' τύπου, καθώς και για την ψήφιση του Σωφρονιστικού Κώδικα**, στον οποίο με ομόφωνη απόφασή της είχε καταλήξει το καλοκαίρι του 2013 η αρμόδια ειδική επιτροπή της Βουλής.

Αργότερα μας τηλεφώνησαν και την τελική τους ανακοίνωση που έχει ως εξής:

Ανακοίνωση των κρατουμένων στην Ε1 πτέρυγα Γ' τύπου των φυλακών Δομοκού

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος έστειλε ως απάντηση στο σημερινό κείμενό μας και στην κινητοποίηση των κρατουμένων σε πολλές φυλακές της χώρας ένα έγγραφο με το οποίο δεσμεύεται απέναντί μας:

α) Να προχωρήσει σε κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση για τους υπεύθυνους για το θάνατο του συγκαταμένου Μέξα Αλκιβιάδη.

β) Να προχωρήσει ταχύτατα στην πρόσληψη δύο γιατρών στις φυλακές Δομοκού.

Παρότι δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη σε τέτοιου είδους προκαταρκτικές εξετάσεις, που συνήθως βγάζουν λάδι τους υπεύθυνους κρατικούς υπαλλήλους, ωστόσο, μπροστά στη δέσμευση του υπουργού για την άμεση πρόσληψη δύο γιατρών, σε συνεννόηση και με τις άλλες πτέρυγες της φυλακής αναστέλλουμε προσωρινά τις κινητοποιήσεις μας και δεσμευόμαστε ότι θα συνεχίσουμε σταθερά τον αγώνα για την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ και για όλα τα δίκαια αιτήματα των φυλακισμένων.

Όλοι οι κρατούμενοι της πτέρυγας Ε1

τους εφοπλιστές είναι εύκολο, και όχι ένας μονοπωλιακός όμιλος του εξωτερικού, που θα φροντίζει τα δικά του συμφέροντα.

Δεύτερο, ότι οι κινέζοι ιμπεριαλιστές ενδιαφέρονται κυρίως για την επέκταση της διαμετακομιστικής τους βάσης, παρά για τη λειτουργία του λιμανιού ως επιχείρησης. Από τη στιγμή που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τους το εξασφαλίζει (βλέπε και δημόσιο γλεϊψιμο της COSCO από τον Βαρουφάκη), δεν έχουν πρόβλημα. Αυτό προφανώς συζήτησε ο κινέζος πρέσβης με τον Τσίπρα, λίγο πριν την ορκωμοσία των μελών της συγκυβέρνησης.

διαδικασία επέκτασης της COSCO. Τη νέα συμφωνία εννοούσε ο Δρίτσας όταν έλεγε πως θα λειτουργήσει προς όφελος του ελληνικού λαού. Τα ίδια, βέβαια, έλεγαν όλες οι κυβερνήσεις όταν υπέγραφαν αποικιοκρατικού τύπου συμφωνίες με μονοπωλιακούς ομίλους του εξωτερικού.

Σε σχέση μ' αυτό το θέμα πρέπει να πάρουμε υπόψη μας δυο παράγοντες. Πρώτο, ότι μια μερίδα εφοπλιστών, τους οποίους δημόσια εκπροσωπεί ο Μαρινάκης, δε θέλει πλήρη ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Προτιμά να έχει τον έλεγχο η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση, με την οποία το παζάρι για

Υπουργείο και στους ανθρώπους της Wall Street

Δεύτερη θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ, σίγουρη και ανέξοδη εκλογή και μετά κατευθείαν στην κυβέρνηση, σε θέση αναπληρώτριας υπουργού Εργασίας. Μέσα σ' ένα μήνα η καριέρα της κας Ράνιας Αντωνοπούλου εκτοξεύτηκε. Είχε, βέβαια, τα... προσόντα. Καθηγήτρια στο Bard College της Νέας Υόρκης, ερευνήτρια στο Levy Economics Intitute, το οποίο διευθύνει ο σύζυγός της Δημήτρης Παπαδημητρίου, συνεργάτιδα του ΙΝΕ ΓΣΕΕ, το οποίο έχει κάνει κολλεγικές με το εν λόγω αμερικανικό ινστιτούτο, βοηθώντας το να κάνει μπίζνες στην Ελλάδα.

Τι εστί Levy Economics Intitute; Το αποκαλύψαμε σε ανύποπτο χρόνο, τότε που έβαζε πόδι στην Ελλάδα, με όχημα τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ. Αντιγράφουμε από ρεπορτάζ που δημοσιεύτηκε στην «Κόντρα» στις 7.7.2012:

«Πρόκειται για παράρτημα της Wall Street. Ιδρύθηκε το 1986 και χρηματοδοτήθηκε από έναν από τους λεγόμενους «γύπες των αγορών», τον χρηματιστή Λεόν Λεβί, που πέθανε το 2003. Ο Λεόν Λεβί υπήρξε ένας δισεκατομμυριούχος χρηματιστής, διαχειριστής hedge funds, εφάμιλλος του Σόρος, του Πόλσεν και των άλλων golden boys του αμερικανικού χρηματιστικού κεφάλαιου. Γιος επίσης δισεκατομμυριούχου χρηματιστή, μπήκε στη φίρμα του Οπενχάιμερ το 1951 και υπήρξε από τους σκαπανείς των αμοιβαίων κεφαλαίων και στη συνέχεια των hedge funds. Το 1982, μαζί με ένα άλλο αρπακτικό της Wall Street, τον Τζακ Νας, ίδρυσε δική του φίρμα, την Odyssey Partners LP, η οποία έφτασε να διαχειρίζεται και να τζογάρει κεφάλαια 3 τρισεκατομμυρίων δολαρίων!

Το 1986, ο Λεβί, όπως κάθε δισεκατομμυριούχος σπεκουλάντης της Wall

Street, χρηματοδότησε και ίδρυσε το Levy Economics Institute στο Κολέγιο Μπαρντ της Νέας Υόρκης. Ήταν το μεγάλο αφεντικό μέχρι το θάνατό του, ενώ μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου διετέλεσε και ο συνεταιρός του Τζακ Νας. Σ' αυτό το συμβούλιο πάντοτε φιγουράρει ένα μεγάλο όνομα της Wall Street. Σήμερα, για παράδειγμα, μέλος του ΔΣ είναι ο Μάρτιν Λίμποβιτς, κορυφαίο εκτελεστικό στέλεχος του ευαγούς ιδρύματος της Morgan Stanley».

Είχαμε βρει και στοιχεία για τη... φιλεργατική δράση του ινστιτούτου στις ΗΠΑ. Σε επιστολή που έστειλε το 1995 στο Levy Economics Institute ένα αμερικανικό ρεφορμιστικό συνδικάτο, η Ένωση Εργαζομένων σε Ξενοδοχεία και Εστιατόρια Local 100, το συνδικάτο σημειώνει την αντίθεση ανάμεσα στους διακηρυγμένους στόχους του Ινστιτούτου και την επιχειρηματική δράση του Λεβί και δύο άλλων συνεταιρών του στην Odyssey Partners, οι οποίοι φιγουράριζαν εκείνη την περίοδο και στο ΔΣ του Levy Economics Institute. Στην επιστολή γινόταν λόγος για επιχειρήσεις που αγόρασε το hedge fund και έκανε μαζικές απολύσεις, για εργασία σε άλλες επιχειρήσεις του χωρίς συλλογική σύμβαση και με συνεχή τρομοκρατία των εργαζόμενων και για άλλα τέτοια ωραία και διδακτικά.

Πώς βρέθηκε η κα Αντωνοπούλου από την «αυλή» των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου; Ειλικρινά, δεν γνωρίζουμε πώς ακριβώς έγιναν οι επαφές. Από το αρχείο μας, όμως, ανασύραμε την (έστω και ετεροχρονισμένη) αντιδραση της συνδικαλιστικής παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ για τη συνεργασία της ΓΣΕΕ με το Levy Economics Institute. Μια βδομάδα μετά την πανηγυρική ανακοίνωση της συνεργασίας, η «Αυτόνομη

Παρέμβαση» εξέφρασε τη διαφωνία της, με το επιχείρημα ότι «το συγκεκριμένο Αμερικανικό Ινστιτούτο ανήκει στο δίκτυο των φορέων που συνεργάζονται στενά με το Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ»! Τώρα που η εκπρόσωπος του αμερικανικού ινστιτούτου εκλέχτηκε βουλευτίνα Επικρατείας και έγινε υπουργός, η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ έπαθε αφωνία!

Φαίνεται πως το εν Ελλάδι παράρτημα του Levy Economics Institute έπαιξε κάποιο ρόλο στο «προμοτάρισμα» του Τσίπρα στις ΗΠΑ, μαζί με τον Μπαρουφάκη. Θυμόμαστε ένα οργισμένο άρθρο που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του 2013 στην ιστοσελίδα iskra.gr, ανεπίσημο όργανο της «Αριστερής Πλατφόρμας» των Λαφαζάνη, Στρατούλη και σίας, υπό τον εύγλωττο τίτλο «Πως Γ. Βαρουφάκης και Τζ. Γκαλμπρέιθ “μεταλλάσσουν” τον ΣΥΡΙΖΑ σε “αμερικανόφιλο” κόμμα». Σημείωνε η ιστοσελίδα των αριστεροπλατφορμικών: «Το εξαιρετικά εντυπωσιακό με το κείμενο των Γ. Βαρουφάκη και Τ. Γκαλμπραϊντ είναι ότι, προκειμένου να γίνουν “πειστικοί” για το σωτήριο ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ, μετατρέπουν τον τελευταίο σε ένα περίπου “φιλοαμερικανικό” κόμμα, αν όχι και ένα κόμμα του οποίου η άνοδος στην κυβέρνηση θα συνιστά ευλογία για τις ΗΠΑ».

Ενάμιση χρόνο μετά, ο Βαρουφάκης είναι υπουργός Οικονομικών, η Αντωνοπούλου είναι αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας, οι αριστεροπλατφορμικοί είναι συνάδελφοί τους στην ίδια συγκυβέρνηση, ο Ομπάμα κάνει φιλικές δηλώσεις και ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ εκτασιάζεται με τις δηλώσεις «στήριξης» του αμερικανού προέδρου, κάνοντας γαργάρα όσα έσουρνε στο πρόσφατο παρελθόν στο Levy Institute, τον Βαρουφάκη και τους σκοπούς τους οποίους τους απέδιδε.

Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση

«Η Αντιτρομοκρατική κάνει καλά τη δουλειά της και θα συνεχίσει να την κάνει». Μπορούσε να βρεθεί παραδοσιακός συριζαίος να πει αυτά τα πράγματα, με την άνεση που τα λέει ο Πανούσης; Δύσκολα θα δεχόταν οποιοσδήποτε απ' αυτούς να πάει σ' αυτό το πόστο. Από την άλλη, αν το έδινε στον Καμμένο, θα έπρεπε να του δώσει ένα υπουργείο ακόμη. Ασε που θα υπήρχε ο κίνδυνος στο πρώτο στρίμωγμα να ξαμολήσει τους μπάτσους και να κάνουν την Αθήνα γης Μαδιάμ. Οπότε ο Πανούσης ήταν η ιδανική λύση. Πολύ καλύτερη από τον πρώην πασόκο Τσουκαλά που ήταν τομεάρχης όσο ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην αντιπολίτευση. Εκτός από κατάλληλος για το πόστο, ο Πανούσης προσφέρει και την ευκαιρία της περί «διεύρυνσης» προπαγάνδας.

Από τη μέρα που ορκίστηκε ο Πανούσης βάλθηκε να αποδομήσει την παλαιότερη προπαγάνδα του «ΣΥΡΙΖΑ του 4%», που στηριζόταν στα γνωστά αριστερορεφορμιστικά στερεότυπα: και ένοπλη θα είναι η αστυνομία (γιατί αλλιώς δε θα είχαμε αστυνομικούς αλλά κοινωνικούς λειτουργούς), και η Αντιτρομοκρατική είναι μια θαυμάσια υπηρεσία και ο φράχτης της ντροπής στον Εβρο πρέπει να διατηρηθεί. Μας μαλώνει κιόλας ο κύριος καθηγητής: «Δεν μπορεί ο αστυνομικός να είναι χρήσιμος όταν μας προστατεύει και να είναι μπάτσος σε μια πορεία».

Παλιός στο κουρμπέτι, χρόνια καθηγητής στις μπατσοακαδημίες, εισηγητής πολλών μέτρων που πήγαν να περάσουν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αλλά ατόνησαν, ο Πανούσης θεωρεί πως τώρα είναι ευκαιρία για να προωθήσει τη «συμφιλίωση της Αστυνομίας με το συνταγματικό και δημοκρατικό πλαίσιο και την κοινωνία». Σε τι συνίσταται η ευκαιρία; Στην υψηλή αποδοχή που απολαμβάνει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ από την εργαζόμενη κοινωνία και ιδιαίτερα από τον αριστερό κόσμο που έχει πάντοτε τα πιο ισχυρά αντιπατσικά αισθήματα (αυτός τρώει το ξύλο και τα χημικά, αυτός έχει τις αναμνήσεις από το παρελθόν). Διακηρύσσει, λοιπόν, ότι θα θεσπίσει τον «αστυνομικό της γειτονιάς» και τα «τοπικά συμβούλια πρόληψης παραβατικότητας», που θα δημιουργήσουν «ένα πλέγμα συμμετοχικής αντεγκληματικής πολιτικής».

Ολ' αυτά, όμως, είναι θεσπισμένα. Γιατί δεν τα κατάφεραν οι προηγούμενοι και θα τα καταφέρει ο Πανούσης; Δεν τα κατάφεραν γιατί την πενταετία που πέρασε ο κόσμος έτρωγε ξύλο από τους μπάτσους σε εβδομαδιαία βάση και δεν μπορούσε μετά να γυρίσει στη γειτονιά και να λειτουργήσει ως ρουφιάνος τους. Κάθε αστυνομικό τμήμα έχει τους ρουφιάνους του στην περιοχή, μ' αυτούς παρέμεινε. Μ' αυτούς θα παραμείνει και τώρα. Εκτός αν δούμε τους συριζαίους κάθε γειτονιάς να περιπολούν μαζί με τους μπάτσους για να εμπεδώσουν το αίσθημα ασφάλειας, όπως λέει ο Πανούσης.

Αυτός πέρασε από... προέγκριση;

Μια σκοτεινή προσωπικότητα, που συνδέεται με το «βαθύ κράτος» του ΠΑΣΟΚ, τοποθέτησε ο Τσίπρας στη θέση του διοικητή της ΚΥΠ (κατ' ευφημισμόν ΕΥΠ). Ο Γιάννης Ρουμπάτης σπούδαζε **στις ΗΠΑ** και στη συνέχεια είχε γίνει ανταποκριτής του «Βήματος», όταν τον έφερε ο Α. Παπανδρέου και τον έκανε ειδικό σύμβουλό του. Ήταν το 1981 και ο Ρουμπάτης ήταν μόλις 33 ετών (έχει γεννηθεί το 1948). Ανελήχθη στην «αυλή» του Παπανδρέου και το 1987 έγινε κυβερνητικός εκπρόσωπος. Υπήρξε σύμβουλος του Κοσκωτά στις εκδοτικές του επιχειρήσεις, γεγονός που του χάλασε το προφίλ. Ο διορισμός του ως ευρωβουλευτή ήταν μια καλή ευκαιρία για πολιτικό ξέπλυμα. Τον τοποθέτησε εκεί ο Α. Παπανδρέου το 1994, ενώ ο Σημίτης τον έκανε πέρα.

Ο Γιωργάκης Παπανδρέου τον έκανε σύμβουλό του, όταν ήταν υπουργός Εξωτερικών, αλλά κάποια στιγμή τα έσπασαν, όπως έγινε και με τον Κοτζιά. Στον ΣΥΡΙΖΑ (για την ακρίβεια στην «αυλή» του Τσίπρα) πρέπει να προσκολλήθηκαν και οι δύο την ίδια περίοδο (πριν καμιά διετία). Σήμερα, οι δυο αυτοί πρώην σύμβουλοι του Γιωργάκη καταλαμβάνουν καίρια πόστα στη συγκυβέρνηση Τσίπρα. Ο Κοτζιάς γίνεται υπουργός Εξωτερικών και ο Ρουμπάτης διοικητής της ΕΥΠ. Τυχαίο; Οποιος θέλει το πιστεύει.

Υποδιοικητές της ΕΥΠ αποφασίστηκε να τοποθετηθούν δυο ανώτατοι αξιωματικοί της ΕΛΑΣ. Ο πρώην αττικάρχης Ι. Λιούκας, που έχει τη φήμη του «πασόκου εκσυγχρονιστή» και ο πρώην διοικητής της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Αττικής Α. Δενέκος, σκληρός δεξιός (φαίνεται πως παράτησε τον Σαμαρά και πήγε με τον Καμμένο)!

Η τοποθέτηση αυτής της τριανδρίας (Ρουμπάτης, Λιούκας, Δενέκος) στην πιο βρομερή μυστική υπηρεσία που διαθέτει το ελληνικό κράτος, η οποία επισήμως αναμινγνύεται πλέον με την εσωτερική καταστολή, δείχνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν είναι διατεθειμένος να προχωρήσει σε στοιχειώδη αστικό εκδημοκρατισμό, αλλά και ότι είναι αποφασισμένος να συνεχίσει τη συνεργασία με τους αμερικανούς ιμπεριαλιστές.

Ενώ το 2011 ο ίδιος ο Τσίπρας κατήγγειλε την πρόσληψή της

Προσέλαβαν και τη Lazard

«**Ο** Υπουργός Οικονομικών, Γιάννης Βαρουφάκης, ανακοινώνει την ανάθεση στην εταιρία χρηματοοικονομικών συμβούλων LAZARD του ρόλου του συμβούλου του Υπουργείου Οικονομικών σε θέματα δημοσίου χρέους και δημοσιονομικής διαχείρισης».

Μ' αυτή τη λακωνική (θα μπορούσες να την πεις και αυτοκρατορική) ανακοίνωση του περασμένου Σαββάτου (να μην γίνει και πολύς επικοινωνιακός ντόρος), η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ανακοίνωσε την επανάκαμψη του αμερικανικού χρηματιστικού οίκου σε ρόλο κεντρικού συμβούλου του υπουργείου Οικονομικών. Η προηγούμενη φορά που έγινε ντόρος για τη Lazard ήταν όταν την προσέλαβαν οι Παπαδημόσης-Βενιζέλος-Σαμαράς ως σύμβουλο για το PSI.

Τότε ο ΣΥΡΙΖΑ ανέβηκε στα κεραμίδια, με επικεφαλής τον ίδιο τον Τσίπρα. Ακολούθησε και ο Καμμένος (με το δικό του

«καμένο» τρόπο). Στις 22.11.2011 ο Τσίπρας, ως πρόεδρος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε Ερώτηση προς τον υπουργό Οικονομικών με θέμα: «Υπουργικές αποφάσεις για αμοιβές δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ σε εταιρείες παροχής νομικών υπηρεσιών και χρηματοοικονομικών συμβουλών, την ώρα που έψαχναν για πρωθυπουργό».

Ρωτούσε τότε ο Τσίπρας τον Σαχινίδη, ο οποίος είχε υπογράψει τη σχετική απόφαση: «1. Με ποια κριτήρια και διαδικασίες επιλέχθηκαν οι παραπάνω εταιρείες; (Επιλογή με πρόσκληση περιορισμένου αριθμού συμμετεχόντων; Καθορισμός του ποσού σύμβασης με διαπραγμάτευση; Επιλογή με Ανοικτό διαγωνισμό; Ποιοι προσκλήθηκαν να υποβάλουν προσφορά; Ποιοι Συμμετείχαν; Ποιες ήταν οι ενέργειες δημοσιότητας; Ποιες οι εισηγήσεις των αρμόδιων οργάνων για την υπογραφή αυτών των συμβάσεων;». 2. Με ποιο σκεπτικό, σε μια

περίοδο πλήρη εξαγγελιών περικοπής των δημοσιονομικών εξόδων, αποφασίζεται αυτή η δαπάνη, ενώ το κράτος διαθέτει νομικούς συμβούλους και εξειδικευμένους επιστήμονες, στο Υπουργείο Οικονομικών αλλά και στην Τράπεζα της Ελλάδας;».

Τα ερωτήματα-καταγγελίες ισχύουν στο ακέραιο και για τη σημερινή πρόσληψη της αμερικανικής χρηματιστικής εταιρίας, από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αυτή τη φορά. Η πρόσληψη έγινε με απευθείας ανάθεση, με αδιαφανείς διαδικασίες και χωρίς να ανακοινωθεί πόσο θα κοστίσουν στο ελληνικό κράτος οι «υπηρεσίες» της Lazard. Και βέβαια, έγινε σε μια περίοδο σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας (δε θα πάρετε δεκάρα το 2015 δήλωσε στους δημόσιους υπάλληλους ο Κατρούγκαλος) και «ενώ το κράτος διαθέτει νομικούς συμβούλους και εξειδικευμένους

επιστήμονες, στο Υπουργείο Οικονομικών αλλά και στην Τράπεζα της Ελλάδας».

Δύο είναι τα θέματα που πρέπει να επισημανθούν. Το πρώτο έχει να κάνει με τις δημαγωγικές υποσχέσεις των συριζαίων, ότι θα κάνουν οικονομία στο κράτος, ότι δε θα πάρουν στρατιές συμβούλων, αλλά θα χρησιμοποιήσουν τους δημόσιους υπάλληλους. Ο Μπαρουφάκης, που στην πρώτη δήλωσή του έλεγε πως θα κάνει οικονομία σε συμβούλους για να επαναπροσλάβει τις καθαρίστριες, έδωσε το πρώτο απτό δείγμα γραφής, προσλαμβάνοντας την... πάμφθηνη Lazard.

Το δεύτερο θέμα έχει να κάνει με το ρόλο που παίζουν εταιρίες σαν τη Lazard. Ένας τέτοιος χρηματιστικός οίκος δεν προσλαμβάνεται ως σύμβουλος για μια διαδικασία σύγκρουσης αλλά για μια διαδικασία διαπραγμάτευσης σύμφωνα με το δίκαιο του ισχυρού.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κατσικοπόδαρος ο Νεϊμάρ

Η μεταγραφή του Νεϊμάρ στη Μπαρτσελόνα αποδεικνύεται καταστροφική για τους προέδρους της ομάδας. Ο Σάντρο Ροσέλ, ο πρόεδρος των «μπλουγκράνα» κατάφερε να κερδίσει τη Ρεάλ Μαδρίτης και να φέρει τον βραζιλιάνο άσο στη Βαρκελώνη, όμως δεν μπόρεσε να χαρεί αυτή την επιτυχία του. Σε μικρό χρονικό διάστημα αναγκάστηκε σε παραίτηση μετά τις αποκαλύψεις για «μαύρο» χρήμα, παρασκηνίο και συμπληρωματικά συμβόλαια στη συγκεκριμένη μεταγραφή. Η δικαστική έρευνα κατέληξε ότι υπάρχει ένα ποσό περίπου 38.000.000 ευρώ, που συνδεόταν με τη μεταγραφή και ανέβαζε το κόστος της από τα επίσημα 57.000.000 στα 95.000.000 ευρώ, αφού εκτός από το επίσημο συμβόλαιο υπήρχαν και άλλα εφτά συμβόλαια, συμπληρωματικά του αρχικού, τα οποία πρόσφεραν επιπλέον χρήματα στην οικογένεια του Νεϊμάρ. Ένα από αυτά τα συμβόλαια προέβλεπε αμοιβή 2.000.000 ευρώ στον πατέρα του Νεϊμάρ για σκόουτινγκ σε πιτσιρικάδες της Σάντος, ανεξάρτητα από το αν ο τελευταίος θα ανακαλύψει νέα ταλέντα ή όχι!

Προκειμένου να ξεμπλέξει με τις δικαστικές αρχές, ο Ροσέλ παρέδωσε την προεδρία της ομάδας στο στενό του συνεργάτη και αντιπρόεδρο Χοσέπ Μαρία Μπαρτομέου, ο οποίος είναι ο πρώτος μη εκλεγμένος πρόεδρος στην πρόσφατη ιστορία της καταλανικής ομάδας. Και ενώ όλα έδειχναν να έχουν πάρει το δρόμο τους και η υπόθεση να έχει κλείσει, αντιμέτωπος με την Δικαιοσύνη, κατηγορούμενος για φοροδιαφυγή στην υπόθεση της μεταγραφής του Νεϊμάρ βρίσκεται και ο σημερινός πρόεδρος της ομάδας. Ο οικονομικός εισαγγελέας που διερευνούσε την υπόθεση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το συνολικό κόστος της μεταγραφής είναι 98.400.000 και όχι 57.100.000 ευρώ και στη συνέχεια απήγγειλε κατηγορίες για φοροδιαφυγή σε βάρος του νυν προέδρου.

Η εξέλιξη αυτή έρχεται να κλονίσει την προεδρία Μπαρτομέου και να δυσκολέψει την επανεκλογή του στις επερχόμενες πρόωρες εκλογές του συλλόγου, μετά την ολοκλήρωση της αγωνιστικής περιόδου. Παρά το γεγονός ότι ο Μπαρτομέου έχει τη στήριξη του ΔΣ της ομάδας, τα οικονομικά σκάνδαλα και οι κόντρες εντός της ομάδας (η τελευταία κόντρα που βρίσκεται σε εξέλιξη είναι αυτή του Λιονέλ Μέσι με τον προπονητή Λουίς Ενρίκε) δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας για επανεκλογή του, με τον πρώην πρόεδρο Ζουάν Λαπόρτα να έχει τις περισσότερες πιθανότητες να κόψει πρώτος το νήμα.

Κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει

Οι παλιότεροι έλεγαν ότι ο καλύτερος τρόπος για να συγκαλυφθεί μια υπόθεση είναι η δημιουργία μιας επιτροπής, η οποία αφού εξετάσει διεξοδικά τα δεδομένα θα στείλει το πόρισμά της στη Δικαιοσύνη για να πράξει τα δέοντα. Το κράτος όμως εκσυγχρονίζεται και η ζωή προχωράει, με συνέπεια να υπάρχουν νέοι τρόποι για να παραπεμφθεί μια υπόθεση στις ελληνικές καλένδες και να θαφτεί.

Την περασμένη Τρίτη, έγινε γνωστό ότι ο ποδοσφαιρικός εισαγγελέας Παναγιώτης Καραάς έχει ασκήσει πειθαρχική δίωξη σε Βέροια και Εργοτέλη για τη χειραγώγηση των αγώνων Ολυμπιακός-Βέροια 3-0 (4η αγωνιστική), Εργοτέλης-Ολυμπιακός 2-3 (7η αγωνιστική) και ΠΑΟΚ-Βέροια 4-1 (8η αγωνιστική). Κάποιοι που δεν ασχολείται συστηματικά με το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο θα μπορούσε να πει ότι η συγκεκριμένη πειθαρχική δίωξη είναι θετική εξέλιξη, αφού είναι η πρώτη φορά, μετά το καλοκαίρι του 2011 και την αποκάλυψη του σκανδάλου των στημένων αγώνων, που ποδοσφαιρικές ομάδες της Σούπερ Λίγκας καλούνται να δώσουν εξηγήσεις για συμμετοχή σε ύποπτα ματς. Δυστυχώς, η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Ο πρώτος παράγοντας που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι ότι οι πειθαρχικές δίωξεις δεν δημοσιοποιούνται από την ΕΠΟ και μόνο αν οι ομάδες κληθούν σε απολογία από τη Λίγκα θα γίνει γνωστή η δίωξη

τους. Ένας δεύτερος και ίσως ο πιο ουσιαστικός παράγοντας που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι έχουμε συγκαλύψη και όχι διαλεύκανση της υπόθεσης είναι το γεγονός ότι η δίωξη έγινε με βάση τις εκθέσεις της ΟΥΕΦΑ και το μοναδικό στοιχείο κατηγορίας είναι τα σημαντικά ποσά που παίχτηκαν στο αθλητικό στοίχημα. Δεν χρειάζεται να έχει κάποιος νομικές γνώσεις για να καταλάβει ότι με αυτό το «κατηγορητήριο» δεν μπορεί να υπάρξει καταδικαστική απόφαση. Οι δυο ομάδες θα αθωωθούν, αφού δεν υπάρχουν συγκεκριμένες αποδείξεις και θα είναι πλέον καθαρές και αμόλυντες και με τη δικαστική βούλα. Προς την κατεύθυνση αυτή υπάρχει και το «δεδικασμένο» της πρόσφατης αθώωσης του Ηρακλή Ψαχνών για τον αγώνα κυπέλλου με τον Ατρόμπετο.

Ο τρίτος παράγοντας που μας οδηγεί στο συμπέρασμα της συγκαλύψης είναι η πολύ μεγάλη καθυστέρηση στη δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης για τους στημένους αγώνες. Το καλοκαίρι κλείνουν τέσσερα χρόνια από την αποκάλυψη του σκανδάλου, κατόπιν υπόδειξης της ΟΥΕΦΑ, και ακόμη δεν έχει ξεκαθαριστεί αν και πότε η υπόθεση θα φτάσει στο ακροατήριο, με τον κίνδυνο της παραγραφής να είναι ορατός. Έχουμε γράψει αρκετές φορές στο παρελθόν ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική διαδικασία μέσα από την οποία προκύπτουν μεγάλα κέρδη για τους καπιταλιστές που εμπλέ-

κονται σ' αυτή. Συνεπώς, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με πρακτικές, θεμιτές ή αθέμιτες, οι οποίες μπορούν να εξασφαλίσουν κέρδη. Μία απ' αυτές είναι και ο αθλητικός τζόγος.

Επιπλέον, γνωρίζουμε ότι οι καπιταλιστές δεν έχουν κανένα ενδοιασμό να χρησιμοποιήσουν κάθε μέθοδο που τους εξασφαλίζει κέρδος, συνεπώς θα πρέπει να φτάσουν τα πράγματα στα άκρα για να υπάρχει δικαστική καταδίκη του αθλητικού τζόγου και των μεγάλων κερδών που προσφέρει. Μέχρι τότε, οι ανιδιοτελείς εργάτες, με την ανοχή και τη συνενοχή των κυβερνήσεων, θα βρίσκουν πολύ εύκολα τρόπους συγκαλύψης των ενδεχόμενων «ατυχημάτων» χειραγώγησης του αθλητικού στοιχήματος, ιδιαίτερα όταν η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων έχει αποδεχτεί τη ρήση «όσο υπάρχει στοίχημα θα υπάρχουν στημένοι αγώνες» και η «αγωνία» της είναι να μαντέψει τα στημένα παιχνίδια για να κονομήσει...

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Η στήλη ενημερώνει όσους θεωρούν ότι έχουν ακούσει τα πάντα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, για την ύπαρξη επιστολής του Γατούλη προς τους Λημναίους ΑΕΚτζήδες, με την οποία τους διαβεβαιώνει ότι συνεχίζει τον αγώνα για ανέγερση του γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια και για αξιοπρέπεια στο ανέντιμο ελληνικό ποδόσφαιρο. Να δούμε τι άλλο θα μας ξημερώσει.

ΣΙΝΕΜΑ

ΝΟΥΡΙ ΜΠΙΛΓΚΕ ΤΣΕΪΛΑΝ

Χειμερία Νάρκη

Τα πρώτα πλάνα της ταινίας αποτελούν μια καθαρά εξπρεσιονιστική μνεία στη φύση της Καππαδοκίας και με τον τρόπο αυτό ο σκηνοθέτης καταφέρνει από τα πρώτα δευτερόλεπτα να βυθίσει το θεατή στο κινηματογραφικό του σύμπαν.

Πρωταγωνιστής είναι ο ιδιοκτήτης ενός ξενοδοχείου σε ένα μικρό χωριό, κληρονόμος μεγάλης περιουσίας, πρώην ηθοποιός και νυν συγγραφέας σε μικρή τοπική εφημερίδα. Το όνομα αυτού «Αϊντίν», που στα τούρκικα σημαίνει διανοούμενος.

Η ιστορία της ταινίας έχει τρεις άξονες. Ο πρώτος είναι η σχέση του πρωταγωνιστή με τους φτωχούς της περιοχής. Ο δεύτερος είναι η σχέση του με την αδερφή του, που τον κριτικάρει ως αναγνώστρια και αποδέκτης των ιδεών του, και ο τρίτος σχετίζεται με την προσωπική του ζωή, καθώς αφορά σ' έναν εξαιρετικά δυσλειτουργικό γάμο με μια νεότερη γυναίκα. Ο Τσεϊλάν κοιτά τον πρωταγωνιστή του και σχολιάζει ότι οι διανοούμενοι (του είδους του) έχουν πέσει σε «χειμερία νάρκη».

Ο σκηνοθέτης, μέσα από τον πρωταγωνιστή του, ασκεί κριτική στη διάνοηση που εμμένει σε μια στείρα, επιδερμική, θρησκευτική ηθική, μακριά από τη ζωή και την καθημερινότητα των ανθρώπων, κυρίως των φτωχών ανθρώπων. Η επιλογή μάλιστα του συνδυασμού των παραπάνω με την ταξική θέση ενός πλούσιου ξενοδόχου -ο οποίος όσο και να προσπαθεί να φαίνεται δίκαιος, πρoός, υποχωρητικός, το συμφέρον του δεν το ξεχνά ποτέ- είναι πολύ εύστοχη.

Ο Τσεϊλάν («Μακρία», «Τρεις πίθηκοι», «Κάποτε στην Ανατολία») μας παρουσιάζει την πιο ώριμη ταινία του. Μένει πιστός στα προσωπικά στοιχεία γραφής του, στα υποβλητικά τοπία, τον αργό ρυθμό και τη θεατρική προσέγγιση σχετικά με την υποκριτική και το στήσιμο. Ταυτόχρονα όμως, πετυχαίνει μια πιο βαθιά και διαλεκτική προσέγγιση στα ζητήματα που θέτει, όντας πιστός ρεαλιστής με έντονα συμβολικά στοιχεία. Το γεγονός βέβαια ότι καταπιάνεται με τόσα θέματα απλώνει σε διάρκεια την ταινία. Για τη γραφή του σεναρίου, ο Τσεϊλάν (με τη σύζυγό του) βασίστηκε σε ιστορίες του Τσέχοφ, του Ντοστογιέφσκι και του Βολταίρου. Περιττό να σημειωθεί ότι η ταινία έχει πολύ πετυχημένη πορεία στα φεστιβάλ, κερδίζοντας μεταξύ άλλων το Χρυσό Φοίνικα Καλύτερης Ταινίας και το βραβείο FIPRESCI στο Φεστιβάλ Καννών αυτής της χρονιάς.

ΑΒΑ ΝΤΙΒΕΡΝΕ

Selma

Και αναρωτιόμασταν, φέτος δε θα δούμε χολιγουντιανές παραγωγές για τα δικαιώματα των μαύρων στην Αμερική; Ε, λοιπόν, ιδού η ταινία, η οποία παρακολουθεί τα ιστορικά γεγονότα στη Σέλμα το 1965. Οι μαύροι Αμερικανοί έχουν κερδίσει σε όλη τη χώρα το δικαίωμα ψήφου, στη Σέλμα της Αλαμπάμα, όμως, οι ρατσιστικές τοπικές αρχές έχουν άλλη άποψη. Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ εμπνύχωνει την κοινότητα των μαύρων και έρχεται σε ρήξη με τον αμερικανό πρόεδρο Λίντον Τζόνσον. Οργανώνει μια τεράστια πορεία προς το Μοντγκόμερι της Αλαμπάμα, την οποία μετά από βίαιη καταστολή καταφέρνει να ολοκληρώσει.

Η σκηνοθεσία επιλέγει την πλήρη αποθέωση του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και της μη βίαιης πολιτικής του, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζει πολύ απαλά τον αμερικανό πρόεδρο. Αλλη μια ταινία μελό, που έρχεται να ξαναγράψει την ιστορία αυτού του κινήματος, υπερθεματίζοντας τα πιο «ασφαλή» και παραγνωρίζοντας τα πιο «επικίνδυνα» στοιχεία. Αλλά τι άλλο να περιμένει κανείς, όταν μια από τους παραγωγούς και συνάμα από τις πρωταγωνίστριες είναι η Οπρα Γουίνφρι;

Ελένη Π.

Η στήλη σε καμία περίπτωση δεν σκοπεύει να υποκαταστήσει τη διπλανή στήλη, η οποία παρουσιάζει και σχολιάζει τις ταινίες που βγαίνουν στις κινηματογραφικές αίθουσες. Επειδή όμως είναι σίγουρο ότι δε θα υπάρχει παρουσίαση από τη «γειτόνισσα» της νέας ταινίας του Κώστα Γκουσγκούνη, «Με ΣΥΡΙΖΑ στον σφύριζα», αναλαμβάνει την ευθύνη της παρουσίασής της. Ο εθνικός «επιβήτορας», με τον οποίο γαλουχήθηκαν οι έφηβοι κατά τις δεκαετίες του '70 και του '80, επιστρέφει, στρατεύεται στην εθνική υπόθεση της διαπραγμάτευσης για το «κούρεμα» του χρέους και στέλνει μια ξεκάθαρη και αυστηρή προειδοποίηση προς τους δανειστές και τα χρηματιστηριακά «γεράκια» που επιβουλεύονται τον πλούτο της χώρας (όσοι παρακολουθούν συστηματικά τις πολιτικές εξελίξεις θα θυμούνται ότι και προεκλογικά έκανε δήλωση στήριξης του ΣΥΡΙΖΑ).

Οι πληροφορίες της στήλης αναφέρουν ότι η πρεμιέρα της ταινίας θα γίνει αμέσως μετά τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, με στόχο να **ανυψώσει** (παρακαλείται η διόρθωση να διατηρήσει το έντονο χρώμα) το αγωνιστικό φρόνημα της κυβέρνησης και της ομάδας διαπραγμάτευσης με τους δανειστές. Εκτός, όμως, από το προφανές μήνυμα που στέλνει ο τίτλος της ταινίας στους απανταχού κερδοσκόπους, υπάρχει και ένα μήνυμα και προς εμάς. Αν συνεχίσουμε να μένουμε απαθείς στους καναπέδες μας και να αναθέτουμε το μέλλον και τις τύχες μας στα χέρια της εκάστοτε αστικής κυβέρνησης, είτε της Δεξιάς είτε της Αριστεράς, τότε κινδυνεύουμε, αντί για τους δανειστές και τους διεθνείς τοκογλύφους, να τον «σφυρίζουν» σε εμάς.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Και η ζωή συνεχιζόταν, στην μικρή γωνιά των Βαλκανίων, ακίνητη (από τους μεν), με κινήσεις «αναγνώρισης» από τους δε (τους ροζ, πράσινους, μαύρους κόκκους)

Μα, και ο «βασιλέφης» στηρίζει την ελπίδα; Μιλάμε για μεταμέλεια, δηλαδή...

Αγάλι-αγάλι έρχεται και η θεωρία του «εφικτού»

«Ο ένας νόμος που διαγράφει το Μνημόνιο» - ρούφα και...

Το συγκρότημα Ψυχάρη συγκαταλέγεται στους στηριχτές της πρώην κυβέρνησης, της νυν, της «αριστεράς και της προόδου», της αντίδρασης, της ευρωλιτότητας. Αναμένουμε απάντηση (και από τους καναπέδες...)

Απ' όλους τους προστάτες, άμοιρε, απελπίσου. Βοήθεια μην προσμένεις από πουθενά/ χορτάτος δεν πιστεύει εκείνον που πεινά.../ Στηρίξου μονάχα στην άγια δύναμή σου (Γ. Κοτζιούλας, «Αναβροχιά»)

► «Η Ελλάδα δεν έχει κανένα μέλλον εκτός Ευρωζώνης» (Μισέλ Σαπέν, υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας). Γιατί, η συγκυβέρνηση έχει δείξει καμιά τέτοια διάθεση;

► Για την «Αλουμίνιον της Ελλάδας» που δεν πληρώνει λογαριασμούς των πολιτών» Ζερβού στον ΥΠΠΑ Λαφαζάνη για το «θέμα τιμολόγησής» της. Περί χρεωστούμενων, λόγος ουδείς.

► Ο Δ. Λιάκος μας σιγουρεύει για «τους τραπεζικούς λογαριασμούς των πολιτών» απευθυνόμενος στους «λίπος φέροντας». Δήλωσε, επίσης, στη La Repubblica ότι «χρειάζεται καταπολέμηση της φοροδιαφυγής». Μια φράση επαναλαμβανόμενη εδώ και... δεκαετίες. Κι αυτό «για να βοηθήσουμε όποιον πεινάει», εφόσον βεβαίως το επιτρέψει η... συνολική κατάσταση. Ενα πιάτο φαί: η μεγάλη προσδοκία της συγκυβέρνησης, που καλούνται να ενστερνιστούν οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι.

► Μ. Σαπέν: «Ναι στο διάλογο, όχι στη διαγραφή». Φαίνεται ότι η συγκυβέρνηση εκτός της νομιμότητας, θα τους ταράξει και στο... διάλογο.

► «Ειλικρινής και αποφασισμένος» ο πρωθυπουργός Τσίπρας κατά τον Χ. Θεοχάρη (όχι τον τηλεοπτικό μπάτσο, αλλά τον πρώην γ.γ. Δημοσίων Εσόδων, αλλά και νυν βουλευτή του «Ποταμιού»). Βρε, μπας και θέλει κι αυτός ν' ανέβει στο «τρένο της αλλαγής»;

► Και το ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε από εκεί που ξεκίνησε. Όταν όμως οι συνθήκες το απαιτούσαν ξεφούσκωσε σαν μπαλόνάκι...

► Δεν «βλέπει» ότι «έχουμε πόλεμο επειδή το λέει κάποιος, ο οποίος ξανθόμαλλος Ξηρός». Σταμάτης Φασουλής: ξέρετε, οικονομικά προβλήματα, ζωή χωρίς προβολή από τα ΜΜΕ και άλλα πολλά (τα εντελώς αντίθετα βέβαια). Ατιμη κενωνία, δεν το βοήθησε το παιδί (συνέντευξη στην efsyn.gr, 31-1-15, Εφη Μαρίνου).

► Μπαρουφάκης: «Δε θα κάνουμε δήλωση μετάνοιας» - Προτιμάτε με το μαστίγιο ή με το καρότο;

► «Δεν απεμπολούμε τον βασικό ρόλο της αστυνομίας», υπουργός Γ. Πανούσης. Εχετέ το υπόψη, όσοι/ες σας πιάνει το χαζοχαρούμενο των διαπιστευτηρίων (ενός ανθρώπου που το κόμμα του, η ΔΗΜΑΡ, ξεπουπούλιασε τον ελληνικό λαό).

► Ο ίδιος Πανούσης δήλωσε ότι «ο φράχτης του Εβρου δούλεψε...». Μπράβο στη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ...

► «Α. Τσίπρας: Θα παραμείνουμε σταθεροί στις σχέσεις μας» (avgι.gr, 1-2-15). Μετά την υπ' αριθμόν ποια κωλοτούμπα;

► Για δε, ρε, που δουλεύουν ανοιχτά τους ψηφοφόρους (του Σύριζα κυρίως): «Δεν είμαστε μόνο, πάμε αριστερά». (Μ. Κουζέλης, avgι.gr, 1-2-15). Και ακολουθεί η λέξη «αριστερή» τέσσερις φορές. Και ακολουθεί έκθεση... ιδεών.

► ΚΑΙ στην περίπτωση της Lazard, μια εξαιρετική κωλοτούμπα του Τσίπρα...

► Τελικά, ρε σεις, δείτε και

την ουσία του: οι κωλοτούμπες του Σύριζα «πιάνουν» μιας και απευθύνονται σε... καναπέδες και όχι στην «πυρά» των δρόμων και των σκληρών αγώνων.

► Και είπεν ο Κύριος: γεννηθήτω «κυβέρνηση της αριστεράς». Και εγεννήθη συγκυβέρνησις. Και τα πλήθη αλάλαζαν από χαρά κατά πρότον, άμα δε τη παρόδω του χρόνου, άρχισαν να (ξανα)στριμώχνονται (κυρίως σε μικρούς ή μεγάλους καναπέδες) και εμουρμούριζαν ωσάν πρόβατα εις το μαντρί. Οχι αιωνίως όμως...

► «Μπορεί η Αριστερά να αλλάξει την Ευρώπη; Ενα μετριοπαθές και τρελό όνειρο» - (Σερζ Αλιμί, Le Monde Diplomatique, αγγλική έκδοση, Φλεβάρης 2015). Μετριοπαθές και όνειρο. Μέχρι εκεί.

► Να θυμηθούμε εκείνον τον πίνακα του Βαν Γκογκ, «Οι πατατοφάγοι».

► «Είναι σε τέτοιο βαθμό απόλυτη η έλλειψη ενδιαφέροντος για τον Μαρξ εκ μέρους όλων των ιστορικών που έγραψαν για την αρχαιότητα στον αγγλόφωνο κόσμο, ώστε πολλοί που αρχίζουν να διαβάζουν το παρόν βιβλίο μπορεί να αναρωτηθούν τι σχέση

έχει ο Μαρξ με την κλασική αρχαιότητα. Εχω ακούσει να ονομάζουν αυτήν την έλλειψη «συνωμοσία της σιωπής». Αυτό όμως θα χαρακτήριζε μια συνειδητή προσπάθεια: η αλήθεια είναι απλώς η σιωπή... Η κατάσταση εν μέρει οφείλεται σε μια γενική άγνοια της σκέψης του Μαρξ και έλλειψη ενδιαφέροντος γι' αυτήν, όσον αφορά την συντριπτική πλειοψηφία των επιστημόνων που ασχολούνται με την αρχαιότητα και την κλασική αρχαιότητα στον αγγλόφωνο κόσμο. Όμως θα δείξω ότι αυτά τα δύο στοιχεία, η άγνοια και η έλλειψη ενδιαφέροντος, οφείλονται κατά ένα μέρος σε λανθασμένες προσπάθειες αυτών που αυτοαποκαλούνται Μαρξιστές (ή τουλάχιστον διατείνονται ότι επηρεάζονται από τον Μαρξ)». (G.E.M. de Ste.Croix - «The Class Struggle in the Ancient Greek World»).

► Τρύπησαν οι σόλες/ χάσκουν πληγές/ του παρόντος, του μέλλοντος, του παρελθόντος./ Όμως/ Segui il tuo corso, lasce dir le genti.

► Το «Ποτάμι» σιγά-σιγά κυλάει προς την συγκυβέρνηση.

► «Επωφελής κινητικότητα» από τον υπουργό Κατρούγκαλο.

► Τόση γενναιότητα από το Σαρλί (τσιρλί) Εμπντό. Με τέτοια στήριξη και να διακόψει (όπως λέει, προσωρινά) την κυκλοφορία του;

► Διαγραφή χρεών στην Κροατία - μόνο αν είναι κανείς νεόφτωχος...

► «Οχι σε πρόεδρο της Δεξιάς ή της κεντροδεξιάς» λέει η συριζοβουλευτίνα Ι. Γαϊτάνη. Ουάου! Τον Καμμένο σε τι τον κατατάσσει;

► Την περασμένη Τετάρτη κόπηκε η πρωτοχρονιάτικη πίτα της ΠΑΕ ΑΕΚ και το φλουρί έπεσε (πού αλλού;) στην «Αγι-ασοφία». Με το φλουρί θα μείνουν. Τουλάχιστον θα έχουν κάτι για να παρηγοριούνται, γιατί μπουλντόζες γιοκ.

Βασίλης

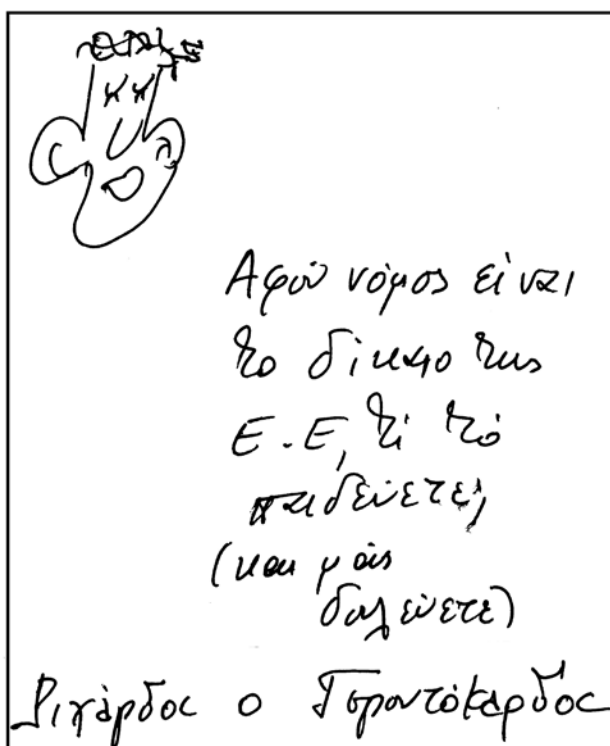
οι τοίχοι έχουν φωνή

Οι φωτογραφίες δημοσιεύθηκαν σε όλες τις εφημερίδες, μεταδόθηκαν απ' όλους τους τηλεοπτικούς σταθμούς. Ενα θαύμα της λαϊκής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα, το θρυλικό γεφύρι της Πλάκας στα Τζουμέρκα, το μεγαλύτερο μονότοξο γεφύρι των Βαλκανίων, δεν υπάρχει πια. Εγινε σωρός από πελεκημένα λιθάρια στο βυθό του Αράχθου, που κυλά αυτές τις μέρες θολός και ορμητικός. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Αραχθός φουσκώνει και θολώνει. Για πάνω από ενάμιση αιώνα, όμως, ήταν συμφιλωμένος με το γεφύρι της Πλάκας που έζησε τις όχθες του. Όμως, η πολιτική της σκληρής λιτότητας και οι πολιτικοί της μίζας, της αρπαχτής και του φαίνεσθαι, το σύστημα που αδιαφορεί για τον πολιτισμό αν δεν αποφέρει άμεσα κέρδος σε καπιταλιστές και πολιτικά οφέλη σε πολιτικούς, είχαν καταδικάσει από χρόνια σε θάνατο το ιστορικό γεφύρι (και όχι μόνο). Αφού δεν μπόρεσαν να το γκρεμίσουν για να φτιάξει κάποιο νέο έργο η προς ιδιωτικοποίηση ΔΕΗ, αποφάσισαν να το αφήσουν στη μοίρα του. Αποφάσισαν ν' αφήσουν τη φυσική φθορά με την πάροδο των χρόνων να κάνει αυτή τη δουλειά. Δεν ήταν ο τύμβος της Αμφίπολης για να μπορούν να προσδοκούν σε αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας. Δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην ανάπτυξη του εθνικισμού το γεφύρι της Πλάκας. Γι' αυτό και το εγκατέλειψαν, κλείνοντας τ' αυτιά τους στις εκκλήσεις των ανθρώπων και των φορέων της περιοχής, που προειδοποιούσαν εδώ και χρόνια ότι το μοναδικό αυτό μνημείο κινδυνεύει. Οι συριζαίοι έσπευσαν να πουν ότι θα αποκαταστήσουν το γεφύρι. Τεχνικά γίνεται. Θέλει όμως λεφτά. Θα τα διαθέσουν ή απλά λένε κουβέντες της στιγμής και η αποκατάσταση θα παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες; Και μ' όλα τα υπόλοιπα μνημεία που κινδυνεύουν τι θα γίνει; Ερωτήματα στα οποία η νέα συγκυβέρνηση, θέλει δε θέλει, θα υποχρεωθεί να δώσει σύντομα απάντηση.

♦ Ελλάς Ελλήνων Επιστρατευμένων (ανυπόγραφο σύνθημα με σπρέι έξω από το κτίριο της ΕΤ3 στη Θεσσαλονίκη)

Ασορτί με τις υποσχέσεις της νέας κυβέρνησης, η οποία έχει υποσχεθεί ότι θα καταργήσει το νόμο που επιτρέπει την επιστράτευση απεργών. Αρκετοί θεωρούν ότι αυτό θα γίνει άμεσα. Οτι είναι από τους αστικούς δημοκρατικούς εκσυγχρονισμούς που είναι αναγκασμένοι να προωθήσουν οι συριζαίοι για να δημιουργήσουν ένα πέπλο πίσω από το οποίο θα κρύψουν την οικονομική και κοινωνική πολιτική που θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν. Εμείς δεν εκφράζουμε σιγουριά για τίποτα, ακόμη και για τα εντελώς δευτερεύοντα και ανεκτά από το σύστημα, αν προηγουμένως δεν τα δούμε να γίνονται. Εμπόριο ελπίδων έκανε προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό δε σημαίνει ότι θα υλοποιήσει έστω και ένα μέρος απ' αυτές. Όσο το σόου με τα κάζουαλ και χωρίς γραβάτες ντυσίματα των υπουργών αποδίδει, όσο ο Μπαρουφάκης μοστράρει σαν εθνικός ήρωας, δεν υπάρχει ανάγκη ακόμη και για δευτερεύουσες αλλαγές. Γιατί κάθε κράτος χρειάζεται τα εργαλεία του και οι διαχειριστές του δεν τα πετάνε με ευκολία στα σκουπίδια.

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Να εφαρμοστούν στην πράξη οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας

Το 92,5% των εργαζόμενων πρέπει να αμείβεται με το βασικό των κλαδικών συμβάσεων και όχι με 586 ή 511 ή 751 ευρώ. Εξηγούμαστε:

Σύμφωνα με την εγκύκλιο Ε40/450/29-10-09 του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι ασφαλιστικές εισφορές πρέπει να καταβάλλονται σύμφωνα με τις ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και όχι με βάση το κατώτατο ημερομίσθιο των 586 ή 511 ευρώ, που επιβλήθηκε στην εργατική τάξη το Φλεβάρη του 2012 με την 6η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου. Αναφέρει η εγκύκλιος:

«Όπως σας είναι γνωστό και με βάση τις διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας, οι καταβαλλόμενες ασφαλιστικές εισφορές δεν πρέπει να υπολείπονται της ΕΓΣΣΕ ή από τις ισχύουσες, κάθε φορά, Εθνικές ομοιοεπαγγελματικές, επιχειρησιακές, κλαδικές, διαιτητικές αποφάσεις, κ.λπ.». Στην εγκύκλιο προβλέπονται ένα σωρό ενέργειες γραφείου από τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες, προκειμένου να ελέγξουν εάν είναι αληθή τα δηλούμενα από τους καπιταλιστές εργοδότες στοιχεία. Δεν προβλέπει όμως η εγκύκλιος επιτόπια έρευνα στην καπιταλιστική επιχείρηση από υπηρεσιακούς παράγοντες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πράγματι καταβάλλει αυτό το μεροκάματο στους εργαζόμενους. Να πιστοποιηθεί, δηλαδή, ότι οι καπιταλιστές δεν περιορίζονται μόνο στο να γράφουν στην Αναλυτική Περιοδική Δήλωση (ΑΠΔ) το ασφαλιστρο επί των αποδοχών της ισχύουσας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, αλλά καταβάλλουν πράγματι αυτές τις αποδοχές και δεν πληρώνουν τους εργάτες με τα κατώτατα (586 ή 511 ευρώ) μείον τις κρατήσεις.

Στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπάρχει η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής (ΔΑΜΣ), η οποία ανάμεσα στις άλλες δραστηριότητες της επεξεργάζεται, από το 2004, και τις ΑΠΔ σχεδόν στο σύνολό τους, με μια καθυστέρηση περίπου επτά μηνών (αυτή την περίοδο η ΔΑΜΣ επεξεργάστηκε

τις ΑΠΔ του Ιούνη του 2014).

Σύμφωνα με τη ΔΑΜΣ, τον Ιούνη του 2014 ασφαλίστηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 1.835.888 εργαζόμενοι, 1.366.012 με πλήρη απασχόληση και 469.868 με μερική απασχόληση. Οι πρώτοι ασφαλίστηκαν για 23,03 μέρες, με μέσο μεροκάματο 52,27 ευρώ και μέσες μηνιαίες αποδοχές 1.203,69 ευρώ. Οι μερικώς απασχολούμενοι ασφαλίστηκαν για 17,23 ημέρες, με μέσο μεροκάματο 24,29 ευρώ και μέσες μηνιαίες αποδοχές 418,37 ευρώ. Από μια πρώτη ανάλυση αυτών των στοιχείων βγαίνει το πρώτο συμπέρασμα: τον Ιούνη του 2014 εξακολουθούν να ισχύουν οι κλαδικές συμβάσεις, με παγωμένο το βασικό μισθό και μερικά εναπομείναντα επιδόματα (μετά την εφαρμογή της 6ης Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου), αφού ο μέσος μηνιαίος μισθός, βάσει του οποίου καταβάλλονται οι ασφαλιστικές εισφορές, είναι πολύ πάνω από τα 586 ευρώ.

Πόσοι απ' αυτούς τους εργαζόμενους αμείβονταν με τον κατώτατο μισθό των 586 ή 511 ευρώ της κουτσουρεμένης ΕΓΣΣΕ; Σύμφωνα με την ΕΡΓΑΝΗ, τον Οκτώβρη του 2014 αμείβονταν με την ΕΓΣΣΕ μόνο 137.113 εργαζόμενοι, το 7,5% του συνόλου.

Στην πράξη, όμως, οι καπιταλιστές στη μεγάλη πλειοψηφία τους πληρώνουν τους εργαζόμενους με βάση την κουτσουρεμένη ΕΓΣΣΕ των 586 και 511 ευρώ και όχι με βάση τις κλαδικές συμβάσεις.

Η εργατική δύναμη είναι εμπορεύμα. Σε προηγούμενες δεκαετίες, παρατηρούνταν το φαινόμενο το καταβαλλόμενο μεροκάματο να είναι μεγαλύτερο απ' αυτό που προβλέπονταν από τις Συλλογικές Συμβάσεις. Ετσι, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχανε έσοδα, γιατί οι καπιταλιστές κατέβαλαν τις ασφαλιστικές εισφορές επί των αποδοχών των κλαδικών συμβάσεων και όχι επί των αποδοχών που κατέβαλαν πραγματικά στους εργαζόμενους. Τώρα, συμβαίνει το αντίθετο. Είναι μεν αναγκασμένοι να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές

επί των αποδοχών των κλαδικών συμβάσεων, πληρώνουν όμως στους εργαζόμενους μόνο τον κατώτατο μισθό των 586 ή 511 ευρώ.

Οι καπιταλιστές εκμεταλλεύτηκαν μαζικά την 6η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου και από το Μάρτη του 2012 άρχισαν να καταβάλλουν μόνο το κουτσουρεμένο κατώτατο της ΕΓΣΣΕ, καταργώντας στην πράξη τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Όσοι εργαζόμενοι γνώριζαν ότι ισχύουν οι Κλαδικές Συμβάσεις και απαιτούσαν την εφαρμογή τους απολύονταν, ενώ οι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ σφύριζαν κλέφτικα, διαγράφοντας από την οπτική τους τις κλαδικές συμβάσεις. Και όχι μόνον αυτό. Θυμίζουμε ότι ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ έχει χαρακτηρίσει ασύμφορη για τους καπιταλιστές την καταβολή των 751 ευρώ (μεικτά). Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλοί εργαζόμενοι να νομίζουν ότι έπαψαν πια να ισχύουν οι Κλαδικές Συμβάσεις Εργασίας, πράγμα που δεν ισχύει, όπως είδαμε.

Δεν είναι, βέβαια, μόνο τα στοιχεία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που αποδεικνύουν ότι ισχύουν οι Κλαδικές και λοιπές Συμβάσεις Εργασίας. Η ίδια η αντεργατική 6η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου αναφέρει:

«Μετά την πάροδο του τριμήνου (σ.σ. από τις 12 Μάη του 2014) και εφόσον εν τω μεταξύ δεν έχει συναφθεί νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, εξακολουθούν να ισχύουν από τους κανονιστικούς αυτούς όρους αποκλειστικώς οι όροι εκείνοι που αφορούν α) τον βασικό μισθό ή το βασικό ημερομίσθιο και β) τα επιδόματα ωρίμανσης, τέκνων, σπουδών και επικινδύνου εργασίας, εφόσον τα επιδόματα αυτά προβλέπονταν στις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που έληξαν ή καταγγέλλθηκαν, ενώ παύει να ισχύει κάθε άλλο προβλεπόμενο απ' αυτές επίδομα».

Επομένως, εξακολουθούν να ισχύουν ο βασικός μισθός (ή το βασικό ημερομίσθιο) και τα συγκεκριμένα επιδόματα (παγω-

μένα) των κλαδικών συμβάσεων εργασίας.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, προβάλλοντας μόνο το ζήτημα του κατώτατου μισθού των 751 ευρώ και κρύβοντας το γεγονός ότι ισχύουν οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας, τις οποίες όμως μαζικά δεν εφαρμόζουν οι καπιταλιστές, ενταφιάζει αυτές τις συμβάσεις, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν. Παραπέρα η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου απεμπολεί την υποχρέωσή της να βρει τρόπους για να εφαρμόζονται οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας στην πράξη, κλείνοντας το μάτι στους καπιταλιστές να συνεχίσουν να πληρώνουν με βάση τα 586 και 511 ευρώ μεικτά.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου προσπαθεί, ακόμη, να κρύψει το θάψιμο των κλαδικών συμβάσεων, ανακοινώνοντας ότι θα νομοθετήσει τη δυνατότητα να υπογράφονται ελεύθερες συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Αποφεύγει, όμως, όπως ο διάβολος το λιβάνι, να πει το παραμύθιο για τη βάση από την οποία θα ξεκινήσουν και τα επιδόματα που θα περιλαμβάνουν. Οι λόγοι είναι προφανείς. Θέλει να παγιδεύσει την εργατική τάξη και όλους τους μισθωτούς εργαζόμενους.

Οι εργαζόμενοι, αντί να εκλιπαρούν τη συγκυβέρνηση να επαναφέρει το βασικό μισθό των 751 ευρώ (υπόσχεση που, όπως αποδείξαμε, είναι παραμύθι), πρέπει να αγωνιστούν για:

- Να εφαρμοστούν στην πράξη οι Κλαδικές και λοιπές Συμβάσεις Εργασίας.

- Να υποχρεωθούν οι καπιταλιστές να καταβάλλουν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ όλες τις ασφαλιστικές εισφορές.

ΥΓ. Υπάρχει και το τεράστιο ζήτημα πόσοι καπιταλιστές καταβάλλουν τις εισφορές στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (και πότε). Αυτό θα αποτελέσει αντικείμενο χωριστής έρευνάς μας. Οι ενδείξεις λένε ότι ένα σημαντικό τμήμα των καπιταλιστών δεν καταβάλλει τις εισφορές στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Απευθύνονται σε Χαχόλους;

«Θα προσπαθήσω να είμαι όσο πιο γοητευτικός μπορώ στο Βερολίνο. Θα πω στον κ. Σόιμπλε ότι μπορεί να είμαστε ένας αριστερός συρφετός (a left-wing riff-raff) αλλά μπορεί να υπολογίζει στο κίνημά μας, το ΣΥΡΙΖΑ, για να καθαρίσει τα καρτέλ και τις ολιγαρχίες στην Ελλάδα, και να προχωρήσει τις βαθιές μεταρρυθμίσεις του ελληνικού κράτους που οι κυβερνήσεις που προηγήθηκαν αρνήθηκαν να κάνουν».

Ο Μπαρουφάκης μιλάει στη βρετανική Telegraph, την παραμονή της συνάντησής του με τον Σόιμπλε, και ειδικά αυτό το σημείο της συνέντευξής του αναδημοσιεύεται ευρύτατα στην Ελλάδα. Βλέπετε, είναι και το «σταριλίκι» στη μέση, που τόσο αρέσκεται να προβάλει ο μέχρι χτες άσημος καθηγητάκος.

Δεν ξέρουμε τι ισχύει για τους αναγνώστες της συντηρητικής Telegraph στη γηραιά Αλβιόνα, είμαστε όμως σίγουροι πως στην Ελλάδα οι μούντζες έπεσαν σύννεφο. Οχι μόνο για τα περί γοητείας, που αποκαλύπτουν έναν επηρμένο κλαρινογαμπρό, όχι μόνο για τα περί «αριστερού συρφετού», που πρέπει να ενόχλησαν σφόδρα τα μέλη και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (άλλο αν κατάπιαν και αυτή την προσβολή), αλλά κυρίως για το περιεχόμενο της... επίθεσης γοητείας προς τον στριφνό Σόιμπλε.

Αν δεν έπεσαν σύννεφο οι μούντζες, τότε έχουμε χοντρό πρόβλημα. Τότε θα πρέπει να πιστέψουμε ότι έχει δίκιο ο κάθε Μπαρουφάκης που μας αντιμετωπίζει ως Χαχόλους.

Τότε θα πρέπει να πιστέψουμε ότι ο Σόιμπλε (και ο κάθε Σόιμπλε) ζει και αναπνέει με τον πόθο να «καθαρίσει τα καρτέλ και τις ολιγαρχίες στην Ελλάδα»! Οτι έχει θέσει ως στόχο ζωής να καθαρίσει τη Siemens, τη Hochtief (αεροδρόμιο Αθήνας), τη Rheinmetall (εναέρια αμυντικά συστήματα Asrad), την Thyssen (Ναυπηγεία Σκαμαγκά), την Krauss Maffei Wegmann (άρματα μάχης Leopard), τη HDW (υποβρύχια), την Daimler (αρθρωτά λεωφορεία ΟΑΣΘ), την MAN (τρόλεϊ ΗΛΠΑΠ), για ν' αναφέρουμε μερικές μόνο από τις γερμανικές εταιρίες που έχουν μπλεχτεί με σκάνδαλα και μίζες στην Ελλάδα.

Τότε θα πρέπει να πιστέψουμε ότι ο Σόιμπλε είναι ο μεγαλύτερος εχθρός των γερμανικών μονοπωλίων, στα οποία θέλει να επιβάλλει την πιο αυστηρή λουθηρανική ηθική. Θα πρέπει να πιστέψουμε ότι οι «κακοί» της υπόθεσης είναι ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος, ο Καραμανλής, ο Παπανδρέου, ο Σημίτης, ο Μητσοτάκης, όλοι αυτοί που διοίκησαν την Ελλάδα και δεν συγκρούστηκαν με «τις ολιγαρχίες και τα καρτέλ», ενώ ο Σόιμπλε είναι ο «άγιος» που κρατάει τη ρομφαία για να κόψει τα κεφάλια της διαφθοράς. Ο δε ΣΥΡΙΖΑ προτίθεται να γίνει ο πιστός συνοδοιπόρος του Σόιμπλε στον αγώνα του καλού ενάντια στο κακό.

Ενας πολιτικός που λέει τέτοιες παπαριές στο διεθνές ακροατήριο είναι ήδη τελειωμένος. Σημαίνει πως δεν έχει όπλα στη φαρέτρα του για να κάνει τη «σκληρή διαπραγμάτευση» που ισχυρίζεται ότι θέλει να κάνει. Αν είχε όπλα, τότε θα θύμιζε στη Γερμανία τη σκανδαλώδη και ληστρική συμπεριφορά των μονοπωλίων της και θα έλεγε στον Σόιμπλε πως καλύτερα θα ήταν να το βουλώσει.

Ενας πολιτικός που αντιμετωπίζει με τέτοιο τρόπο τον ελληνικό λαό, που πιστεύει πως αυτός ο λαός θα χάψει ό,τι του σερβίρει, ακόμη και τη μεγαλύτερη μπουρδα, είναι ένας αμοραλιστής και αδίστακτος πολιτικός που θα κάνει τα πάντα για να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των καπιταλιστών και των ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Δεν πρόκειται για το «στιλ Βαρουφάκη» και το «σταριλίκι». Πρόκειται για την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία φαίνεται πιο καθαρά στο «στιλ Βαρουφάκη», επειδή αυτός προέρχεται από μια άλλη πολιτική κουλτούρα. Τα «κουσούρια» του Μπαρουφάκη μας βοηθούν να κατανοήσουμε την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση